

iuvis

Juridisch tijdschrift uitgegeven door de Juridische Commissie
Synergrid
Revue juridique publiée par la Commission Juridique
Synergrid

Editie 2010
Edition 2010

31

**Distributie van Elektriciteit en Gas
Distribution d'Electricité et de Gaz**

Tijdschrift uitgegeven door de Juridische Commissie van Synergrid.
Verschijnt éénmaal per jaar.

Revue éditée par la Commission juridique de Synergrid.
Paraît une fois par an.

Redactiecomité / Comité de rédaction

Dirk Devroe, Advocaat te Antwerpen

Paul Bouwens

Filip Cousy

Frank Dillen

Julie Gysens

Eric Gondry

Sonja Janssens

Raphaël Lefère

Ingeborg Rubben

Frank Sels

Sylvain Silber, Advocaat te Brussel

Sophie Van De Vijvere

Administratie / Administration

Ingeborg Rubben, Anouk Snauwaert, Sophie Van De Vijvere

Hoofdredacteur / Rédacteur en chef

Frank Dillen

Verantwoordelijke uitgever / Editeur responsable

Frank Dillen, Deuzeldlaan 43, 2900 Schoten

Inhoud

Sommaire

Rechtsleer - Doctrine	1725
<i>Rechten en plichten van de distributienetbeheerders in Vlaanderen inzake afname van elektriciteit en/of aardgas nadat de vorige afnemer verbuisde</i>	
<i>Droits en obligations du gestionnaire de réseau de distribution en Flandre en matière de consommation d'électricité et/ou de gaz naturel après le déménagement du client précédent</i>	
Rechtspraak - Jurisprudence	1731
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN - 2 JANUARI 2006.....	1732
ERGON NV T/ IVEKA ELECTRABEL NV, ELECTRABEL CUSTOMERS SOLUTIONS NV	
<i>Onderbreking van gas- en elektriciteitsdistributie • Contractuele relatie • Exoneratiebeding • Continuïteit van de openbare dienst • Zware fout • Duur van de onderbreking</i>	
<i>Interruption de distribution de gaz et d'électricité • Relation contractuelle • Clause d'exonération</i>	
<i>• Continuité du service public • Faute lourde • Durée de l'interruption</i>	
VREDEGERECHT TE LEUVEN - 5 JANUARI 2006.....	1735
RANIERI GUIDO T / IVERLEK OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING	
<i>Verhouding distributienet-beheerder /gebruiker • Aansluitingsreglement • Middelenverbintenis</i>	
<i>• Continuïteit van de openbare dienst</i>	
<i>Relation gestionnaire/utilisateur du réseau de distribution • Règlement de raccordement • Obligation de moyen • Continuité du service public</i>	
RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE LEUVEN - 19 JANUARI 2006.....	1737
IVERLEK CVBA T/ BENDT FLEMMING JESPER	
<i>Beschadiging van ondergrondse kabel • Lokalisatieplicht • Resultaatsverbintenis • Mechanische werktuigen (gebruik) • Planafwijking: breedte</i>	
<i>Bris de câble souterrain • Obligation de localisation • Obligation de résultats • Engins mécaniques (utilisation) • Plan non conforme: largeur</i>	
VOORZITTER RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN - 17 FEBRUARI 2006.....	1740
IMEA OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING T/ AL EBOUDI MAJID	
<i>Kortgeding • Drop (niet huishoudelijk) • Niet-huishoudelijke afnemer • Schorsing (van de terbeschikkingstelling van elektrisch vermogen)</i>	
<i>Référé • Drop (non résidentiel) • Client non résidentiel • Suspension (de la mise à disposition de puissance électrique)</i>	
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE VEURNE - 23 FEBRUARI 2006.....	1742
DENYS T/ WVEM CVBA	
<i>Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Lokalisatieplicht • Manifestatie van de schade • Tegensprekelijke vaststelling • Bewijs</i>	
<i>Bris de câble électrique souterrain • Obligation de localisation • Apparition du dommage • Constat contradictoire • Preuve</i>	
HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 15 MAART 2006	1744
BETONAC NV T/ INTERELECTRA CVBA	
<i>Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Lokalisatieplicht • Verplichting van de aannemer • Onvoldoende lokalisatie • Foutieve lezing van plans • Overleg op werfvergadering</i>	
<i>Bris de câble électrique souterrain • Obligation de localisation • Obligation de l'entrepreneur</i>	
<i>• Localisation insuffisante • Lecture fautive des plans • Concertation à la réunion de chantier</i>	

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE TURNHOUT - 28 MAART 2006.....	1746
IVERLEK CVBA T/ VERHEYEN DANNY	
<i>Beschadiging van ondergrondse kabel • Lokalisatieplicht • Planaanvraag • Privéterrein • Vermoeden van aanwezigheid van kabel • Overeenkomst BVVO-CETS (FIGAS) • Expertise</i>	
<i>Bris de câble souterrain • Obligation de localisation • Demande de plans • Terrain privé • Présomption d'existence de câbles • Convention UPEA-CETS (FIGAZ) • Expertise</i>	
HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 29 MAART 2006	1748
INTERELECTRA CVBA T/ AMBARO NV	
<i>Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Lokalisatieplicht • Onvolledig plan • Verplichting van de aannemer • Algemene zorgvuldigheidsplicht • Onvoldoende lokalisatie</i>	
<i>Bris de câble électrique souterrain • Obligation de localisation • Plan incomplet • Obligation de l'entrepreneur • Obligation générale de prudence • Localisation insuffisante</i>	
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE - 21 APRIL 2006.....	1751
GASELWEST CVBA T/ VERCRUYSSSE JOS	
<i>Verhouding verdeler-verbruiker • Openbare dienst • Stroomonderbreking • Schade • Geen oorzakelijk verband</i>	
<i>Rapport distributeur-utilisateur • Service public • Interruption de distribution d'électricité • Dommage • Absence de lien de causalité</i>	
HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL - 3 MEI 2006.....	1755
VERHAEREN & CO NV T/ IVERLEK CVBA	
<i>Beschadiging van ondergrondse kabel • Diepte van de kabel • Planaanvraag • Lokalisatieplicht • Mechanische werktuigen (gebruik) • Oorzakelijk verband</i>	
<i>Endommagement d'un câble souterrain • Profondeur du câble • Demande de plan • Obligation de localisation • Outils mécaniques (usage) • Lien causal</i>	
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN - 9 MEI 2006.....	1757
IMEA EN IGAO OPDRACHTHOUDENDE VERENIGINGEN T/ K2HOUSE	
<i>Drop (niet-huishoudelijk) • Vordering tot toegang en afsluiting • Impact beëindiging huurovereenkomst</i>	
<i>Drop (non-résidentiel) • Demande d'accès et de fermeture • Impact sur l'échéance de la convention de bail</i>	
RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE MECHELEN - 1 JUNI 2006.....	1758
IVERLEK CVBA T/ VBG NV	
<i>Beschadiging van ondergrondse kabel • Vermoedens • Art. 1353 B.W. • Lokalisatieplicht • Mechanische werktuigen (gebruik) • Diepte van de kabel • Schadebegroting • Overeenkomst BVVO-CETS</i>	
<i>Endommagement de câble souterrain • Présomptions • Article 1353 C.civ. • Obligation de localisation • Engins mécaniques (usage) • Profondeur du câble • Estimation du dommage • Convention UPEA-CETS</i>	
RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE DENDERMONDE - 12 JUNI 2006.....	1762
BELGACOM NV T/ VAN ELSUWEGE BVBA EN VAN ELSUWEGE BVBA T/ IMEWO CVBA	
<i>Beschadiging van telefoonlijn • Lokalisatieplicht • Hoogdringendheid • Geen overmacht • Verhouding opdrachtgever/aannemer</i>	
<i>Bris de ligne téléphonique • Obligation de localisation • Urgence • Absence de force majeure • Relation maître de l'ouvrage/entrepreneur</i>	
HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL - 26 JUNI 2006.....	1765
DE WAAL PALEN NV T/ IVERLEK CVBA EN IBTS OVENBOUW NV	
<i>Overspanning • Schade aan elektrische apparaten • Fout</i>	
<i>Surtension • Dommages aux installations électrique • Faute</i>	

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 14 JUNI 2006.....	1767
RANIERI GUIDO T / IVERLEK OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING	
<i>Gasvervoer en -distributie • Lokalisatieplicht • Breuk van een gasleiding • Verbodiging opdrachtgever/aannemer • Gebruik van zware machines</i>	
<i>Transport et distribution de gaz • Obligation de localisation • Rupture d'une conduite de gaz • Relation maître de l'ouvrage/entrepreneur • Usage d'engins lourds</i>	
HOF VAN BEROEP TE GENT - 29 JUNI 2006.....	1771
IMEWO CVBA T/ DE VOS MICHEL & DE VOS MICHEL T / ELECTRABEL NV - AXA BELGIUM NV	
<i>Onderbreking van elektriciteitsdistributie • Verbodiging verdeler/verbruiker • Typereglement • Aansprakelijkheid • Exoneratiebeding • Schade (geen privé-doeleinden)</i>	
<i>Interruption de la distribution d'électricité • Relation distributeur/abonné • Règlement type • Responsabilité • Clause d'exonération • Dommage (usage à des fins non-privées)</i>	
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE GENT - 4 SEPTEMBER 2006.....	1773
CLAUS LUDWINE EN VIVIUM NV T/ IMEWO CVBA	
<i>Brand • Aansluitingskabel • Schade bij verbruiker • Afwezigheid van fout vanwege de distributeur</i>	
<i>Incendie • Câble de raccordement • Dommage chez l'utilisateur * Absence de faute du distributeur</i>	
HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 6 SEPTEMBER 2006.....	1777
INTERELECTRA CVBA T / ALGEMENE ONDERNEMINGEN V.A.G. NV	
<i>Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Onnauwkeurig plan • Onvoldoende lokalisatie • Lokalisatieplicht • Algemene zorgvuldigheidsplicht</i>	
<i>Bris de câble électrique souterrain • Plan imprécis • Localisation insuffisante • Obligation de localisation • Obligation générale de prudence</i>	
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE LEUVEN - 20 SEPTEMBER 2006.....	1779
BELGACOM NV T / IVERLEK CVBA	
<i>Ondergrondse elektriciteitskabel • Telefoonlijnen • Latere plaatsing • Kortsluiting • AREI</i>	
<i>Câble électrique souterrain • Lignes téléphoniques • Placement ultérieur • Court-circuit • RGIE</i>	
COUR D'APPEL DE LIEGE - 25 SEPTEMBRE 2006.....	1780
AXA BELGIUM SA C/ ELECTRABEL SA	
<i>Bris de câble souterrain • Obligation de localisation • Sondage insuffisant • Câble téléphonique • Erreur inexcusable</i>	
<i>Ondergrondse kabelbreuk • Lokalisatieplicht • Onvoldoende peiling • Telefoonkabel • Onverschoonbare dwaling</i>	
RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE GENT - 4 OKTOBER 2006.....	1781
IMEWO CVBA / BELGACOM NV	
<i>Telegraaf- en telefoonlijnen • Beschadiging van ondergrondse telefoonkabel • Vermoedens</i>	
<i>Lignes télégraphiques et téléphoniques • Bris de câble téléphonique souterrain • Présomptions</i>	
HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 4 OKTOBER 2006.....	1783
VISSERS & SMIT HANAB NV T/ INTERELECTRA CVBA	
<i>Beschadiging van gasleiding • Art. 51 K.B. 28 juni 1971 • Algemene zorgvuldigheidsplicht • Lokalisatieplicht • Onvoldoende lokalisatie • Planafwijking</i>	
<i>Bris de canalisation de gaz • Art. 51 A.R. 28 juin 1971 • Obligation générale de prudence • Obligation de localisation • Localisation insuffisante • Plan non conforme</i>	
COUR D'APPEL DE BRUXELLES - 9 OCTOBRE 2006.....	1785
CH. TORDOIR – FORTIS A.G. SA C/ ELECTRABEL SA	
<i>Bris de câble • Frottement avec branches d'arbre • Obligation générale de prudence • Elagage d'arbre • Art. 14 Loi 10 mars 1925</i>	
<i>Kabelbeschadiging • Wrijving met boomtakken • Algemene zorgvuldigheidsplicht • Snoeien van bomen • Art. 14 Wet 10 maart 1925</i>	

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 16 OKTOBER 2006.....	1787
ANTWERP REGIONAL CALL CENTER NV T/ DIRMACO BVBA EN IMEA OPDRACHTHOUDENDE VER- ENIGING	
<i>Verhouding verdeler / verbruiker • Reglementair karakter • Kortsluiting • Continuïteit van de openbare dienst</i>	
<i>Relation distributeur / utilisateur • Caractère réglementaire • Court-circuit • Continuité du ser- vice public</i>	
VREDEGERECHT TE HASSELT – 1 OKTOBER 2006.....	1792
INTERELECTRA CVBA / NELIS WEGENBOUW NV DRUKKERIJ BALLIEN	
<i>Lokalisatieplicht • Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Privéterrein</i>	
<i>Obligation de localisation • Dommage aux câbles électriques souterrains • Terrain privé</i>	
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE - 20 OKTOBER 2006.....	1794
STADSBADER FLAMAND DÉSIRÉ NV T/ W.V.E.M. CVBA	
<i>Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Lokalisatieplicht • Onvoldoende lokalisatie</i>	
<i>• Vermeende planafwijking • Tegensprekelijke vaststelling</i>	
<i>Bris de câble électrique souterrain • Obligation de localisation • Localisation insuffisante • Plan prétendu non conforme • Constat contradictoire</i>	
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE KORTRIJK - 24 OKTOBER 2006.....	1797
DEMAK BVBA T/ GASELWEST CVBA	
<i>Schade bij verbruiker • Professionele schade • Tegenstelbaarheid van de voorwaarden • Geen vergoeding</i>	
<i>Dommage chez l'utilisateur • Dommage professionnel • Opposabilité des conditions • Absence d'indemnisation</i>	
COUR D'APPEL DE BRUXELLES - 4 DECEMBRE 2006.....	1799
SIBELGA C/ WINTERTHUR-EUROPE SA ET WEGEBO SA ET STIB ET SMEC SPRL	
<i>Bris du siphon d'une canalisation de gaz souterraine • Obligation de localisation • Obligation de balisage • Responsabilité de l'entrepreneur</i>	
<i>Beschadiging van de bevel (sifon) van een ondergrondse gasleiding • Lokalisatieplicht • Verplicht- ting tot bebakening • Aansprakelijkheid van de aannemer</i>	
VREDEGERECHT TE HARELBEKE – 14 DECEMBER 2006.....	1802
WVEM CVBA T/ BOUWWERKEN DENIS DERVEAUX BVBA	
<i>Beschadiging van gasaansluiting • Ingekapselde leiding • Lokalisatieplicht • Privéterrein • Ver- plichting van de aannemer • Algemene zorgvuldigheidsplicht • Onvoldoende lokalisatie</i>	
<i>Dommage au raccordement de gaz • Conduite encastrée • Obligation de localisation • Terrain privé • Obligation de l'entrepreneur • Obligation générale de prudence • Localisation insuf- fisante</i>	
TRIBUNAL DE COMMERCE DE BRUXELLES - 26 DECEMBRE 2006.....	1804
SIBELGA C/ EURO PIPELINES SERVICES SA	
<i>Bris de câble souterrain • Art. 232 et 260bis RGPT • Demande des plans • Obligation de locali- sation • Défaut de localisation</i>	
<i>Beschadiging van ondergrondse kabel • Art. 232 et 260bis ARAB • Plaan aanvraag • Lokalisatie- plicht • Geen lokalisatie</i>	
Wetgeving - Législation.....	1807

Rechten en plichten van de distributienetbeheerders in Vlaanderen inzake afname van elektriciteit en/of aardgas nadat de vorige afnemer verhuisde

Hoe kan de verantwoordelijkheid voor elektriciteits- en/of gasverbruik worden bepaald wanneer het contract met de vroegere netgebruiker werd beëindigd?

Is het verbruik dan nog ten laste van de energieleverancier?

Moet er initiatief worden genomen door de distributienetbeheerder?

Op dergelijke vragen wordt in onderstaand artikel een antwoord gegeven in functie van de geldende bepalingen.

Met het Besluit van 13 maart 2009 betreffende de sociale openbaredienstverplichtingen in de vrijgemaakte elektriciteits- en aardgasmarkt werden door de Vlaamse Regering uitdrukkelijk regels vastgelegd omtrent de afname van elektriciteit of aardgas zonder leveringscontract na een verhuizing⁽¹⁾.

¹ Het betreft de regels vervat in de artikelen 37 en 38 van genoemd Besluit.

Droits en obligations du gestionnaire de réseau de distribution en Flandre en matière de consommation d'électricité et/ou de gaz naturel après le déménagement du client précédent

Comment la responsabilité relative à la consommation d'électricité et/ou de gaz peut-elle être déterminée lorsque le contrat avec l'utilisateur de réseau précédent a pris fin?

La consommation demeure-t-elle alors à charge du fournisseur d'énergie?

Le gestionnaire de réseau de distribution doit-il prendre des initiatives?

Des réponses sont apportées aux questions de ce type dans le présent article, et ce en fonction des dispositions légales en vigueur.

Par son Arrêté du 13 mars 2009 relatif aux obligations sociales de service public dans le marché libéralisé de l'électricité et du gaz naturel, le gouvernement flamand a établi des règles explicites concernant la consommation d'électricité ou de gaz naturel sans contrat de fourniture par suite d'un déménagement⁽¹⁾.

¹ Il s'agit des règles édictées par les articles 37 et 38 de l'Arrêté cité.

Bij een verhuismelding door de afnemer waarop geen overname volgt, zal voortaan de leverancier van aardgas en/of elektriciteit naar de distributienetbeheerder niet alleen melding geven van het feit dat de levering wordt stopgezet, maar is de distributienetbeheerder er tevens toe gehouden de nieuwe bewoner of de eigenaar schriftelijk op de hoogte te brengen van zijn plicht om zo snel mogelijk (en in ieder geval binnen de 10 kalenderdagen na ontvangst van de brief) één van de volgende acties te ondernemen:

- 1° zijn huidige leverancier te verwittigen van zijn verhuizing;
- 2° een leveringscontract te sluiten met een nieuwe leverancier;
- 3° de elektriciteits- of aardgastoevoer te laten afsluiten door middel van verzegeling.

De distributienetbeheerder is er tevens toe gehouden de nieuwe bewoner of de eigenaar te informeren dat er bij het uitblijven van reactie mag worden overgegaan tot het afsluiten van de energietoevoer.

Daarnaast moet de distributienetbeheerder, wanneer er niet op zijn brieven wordt gereageerd, binnen de 15 dagen ter plaatse gaan om een regularisatiedocument te laten ondertekenen. Opnieuw kan de netgebruiker voor één van de hierboven 3 vermelde acties opteren. Kan er niemand worden aangetroffen, dan dient ook bericht te worden achtergelaten waarin gevraagd wordt om binnen de 15 kalenderdagen een afspraak te maken voor een nieuw bezoek. Wanneer dan geen regeling wordt bereikt, mag de distributienetbeheerder de energietoevoer afsluiten.

De inmiddels geleverde energie valt ten laste van de nieuwe bewoner of de eigenaar. Vermits de levering door de (oude) leverancier maximaal dertig kalenderdagen na melding van stopzetting door de oude bewoner dient te worden behouden, en de nieuwe bewoner dan wel de eigenaar bij gebrek aan regeling niet over een geldig leveringscontract beschikten om energie af te nemen, wordt het door de nieuwe bewoner of de eigenaar afgenomen verbruik aangerekend aan het geldend⁽²⁾ tarief overeenkomstig de bepalingen van het Aansluitingsreglement van de distributienetbeheerder.

Om te bepalen wie de verantwoordelijkheid voor het afgenomen verbruik zal dragen wordt tevens gekeken naar de verplichte registratie van huurcontracten, die voor woongelegenheden waarin de huurder zijn hoofdverblijfplaats heeft, sedert de programmawet van 2006 verplicht is gelegd bij de eigenaar. In functie daarvan zal de eigenaar zijn verantwoordelijkheid slechts kunnen afwijzen, indien hij een geregistreerd huurcontract voorlegt waarin de kosten voor elektriciteit- en aardgas-

Désormais, lorsque le client signale un déménagement sans que celui-ci ne soit suivi par une 'reprise' du compteur, non seulement le fournisseur de gaz naturel et/ou d'électricité devra notifier au gestionnaire de réseau de distribution le fait que la fourniture prend fin mais en plus, le gestionnaire de réseau de distribution sera également tenu d'informer par écrit le nouvel occupant ou le propriétaire de son obligation d'entreprendre une des actions suivantes au plus vite (et en tout cas dans les 10 jours calendaires suivant la réception du courrier):

- 1° informer son actuel fournisseur de son déménagement;
- 2° conclure un contrat de fourniture avec un nouveau fournisseur;
- 3° faire sceller l'alimentation en courant électrique ou en gaz naturel.

Le gestionnaire de réseau de distribution est en outre tenu d'informer le nouvel occupant ou le propriétaire de ce qu'en l'absence de réaction de sa part, l'alimentation en énergie peut être débranchée.

Par ailleurs, en l'absence de réaction à ses lettres, le gestionnaire de réseau de distribution doit se rendre sur place dans les 15 jours aux fins de faire signer un document de régularisation. L'utilisateur de réseau peut à nouveau opter pour une des 3 actions susmentionnées. Si personne n'est présent, un avis doit être déposé dans lequel il est demandé de fixer un rendez-vous dans les 15 jours calendaires en vue d'une nouvelle visite. Si alors aucun règlement ne peut être trouvé, le gestionnaire de réseau de distribution peut débrancher l'alimentation en énergie.

L'énergie fournie entretemps est à charge du nouvel occupant ou du propriétaire. Comme l'alimentation par le (l'ancien) fournisseur doit être maintenue pendant maximum trente jours calendaires après la notification de l'arrêt par l'ancien occupant et que le nouvel occupant ou le propriétaire, à défaut de règlement, ne disposaient pas d'un contrat de fourniture valable pour la consommation d'énergie, la consommation due par le nouvel occupant ou par le propriétaire est facturée au tarif en vigueur⁽²⁾, conformément aux dispositions du Règlement de raccordement du gestionnaire de réseau de distribution.

Pour déterminer qui endossera la responsabilité de la consommation, il est également tenu compte de l'enregistrement obligatoire des contrats de bail qui, depuis la loi-programme de 2006, pour les habitations où le locataire a sa résidence principale, repose sur le propriétaire. Ce n'est qu'en fonction de cela que le propriétaire pourra réfuter sa responsabilité, à la condition de produire un contrat de bail enregistré qui prévoit que

2 Het betreft een tarief dat door de distributienetbeheerder aangerekend wordt voor onrechtmatige afname.

2 Il s'agit d'un tarif facturé par le gestionnaire de réseau de distribution pour cause de consommation illicite.

verbruik ten laste vallen van de huurder.

Wanneer bij een bezoek door een afgevaardigde van de distributienetbeheerder het vermoeden rijst dat het gaat om een leegstaand pand, dient de netbeheerder via het kadaster³ op zoek te gaan naar de eigenaar. Vervolgens moet hij de eigenaar aanschrijven met het verzoek een nieuw contract af te sluiten met een leverancier van zijn keuze, dan wel de energietoevoer te laten afsluiten. Wordt hierop niet gereageerd binnen de 15 kalenderdagen, dan moet de netbeheerder de toestand van het pand alsnog verifiëren. Pas na bevestiging van leegstand door de eigenaar of verificatie van de toestand van het gebouw door de netbeheerder, mag tot schorsing worden overgegaan.

Voor netgebruikers van wie het leveringscontract door de leverancier is beëindigd om een andere reden dan wanbetaling, is de netbeheerder eveneens gehouden binnen de 30 kalenderdagen na opzeg aan te schrijven met het verzoek om een nieuw leveringscontract af te sluiten met een nieuwe energieleverancier binnen de 90 kalenderdagen vanaf het moment dat de netgebruiker door de netbeheerder wordt beleverd. Doet de netgebruiker dit niet, dan moet de distributienetbeheerder - in tegenstelling tot de hiervoor gesitueerde gevallen - een verzoek tot schorsing indienen bij de Lokale Adviescommissie⁴, zoals in de situatie waarin het contract ten aanzien van een huishoudelijke afnemer beëindigd werd wegens wanbetaling.

Vanaf de verhuisdatum van de vorige bewoner vallen alle kosten die vanaf die datum veroorzaakt worden door de energielevering ten laste van de nieuwe bewoner of van de eigenaar in afwachting van een nieuwe bewoner.

Op de distributienetbeheerder rust aldus een omvangrijke taak in het kader van aansluitingspunten waarvoor geen geldig leveringscontract meer voorhanden is. Aan de hand van de geschetste bepalingen wordt getracht om niettemin de juiste verantwoordelijke voor het verbruik aan te duiden en dit hieraan aan te rekenen.

Deze regelgeving heeft evenwel enkel betrekking op beëindiging van leveringen aan huishoudelijke afnemers. Voor andere netgebruikers moet er momenteel worden teruggegrepen naar de bepalingen in de Technische Reglementen van de VREG en de Aansluitingsreglementen van de betreffende distributienetbeheerders.

les frais de consommation de gaz et d'électricité sont à charge du locataire.

Si par suite d'une visite d'un agent du gestionnaire de réseau de distribution, l'on peut présumer qu'il s'agit d'un immeuble inoccupé, le gestionnaire de réseau doit rechercher l'identité du propriétaire au moyen des données cadastrales³. Ensuite, il doit envoyer un courrier au propriétaire lui demandant de conclure un nouveau contrat avec un fournisseur de son choix ou de faire couper l'alimentation en énergie. En l'absence de réaction audit courrier dans les 15 jours calendaires, le gestionnaire de réseau doit à nouveau vérifier la situation de l'immeuble. Ce n'est qu'après confirmation de l'état d'inoccupation par le propriétaire ou vérification de la situation de l'immeuble par le gestionnaire de réseau qu'il peut être procédé à la coupure.

S'agissant des utilisateurs de réseau pour qui le fournisseur a mis fin au contrat de fourniture pour un motif autre que le défaut de paiement, le gestionnaire de réseau est également tenu dans les 30 jours calendaires suivant le préavis de leur adresser un courrier leur demandant de conclure un nouveau contrat de fourniture avec un nouveau fournisseur d'énergie dans les 90 jours calendaires à compter du moment où l'utilisateur de réseau est approvisionné par le gestionnaire de réseau. Si l'utilisateur de réseau n'y donne pas suite, le gestionnaire de réseau de distribution, contrairement à ce qui se passe dans les cas décrits ci-avant, doit introduire une demande de suspension auprès de la Commission locale d'avis de coupure⁴, comme dans la situation où le contrat a été rompu avec un client domestique pour cause de défaut de paiement.

L'ensemble des frais occasionnés pour la fourniture d'énergie à compter de la date de déménagement de l'ancien occupant sont portés à charge du nouvel occupant ou du propriétaire, en l'attente d'un nouvel occupant.

Le gestionnaire de réseau de distribution est donc chargé d'une vaste mission dans le cadre des points de raccordement pour lesquels il n'y a plus de contrat de fourniture valable. L'on vise toutefois, au travers de dispositions décrites ci-avant, à identifier le responsable ad hoc de la consommation et à lui imputer les frais y afférents.

Cette réglementation ne porte toutefois que sur la cessation des fournitures à des clients domestiques. En ce qui concerne les autres utilisateurs de réseau, il faut pour l'heure s'en remettre aux dispositions inscrites dans les Règlements techniques de la VREG et les Règlements de raccordement des gestionnaires de réseaux de distribution concernés.

³ De bepalingen omtrent leegstaande woningen zijn opgenomen in art. 40 van het Besluit.

⁴ Art. 41 van het Besluit.

³ Les dispositions en matière de logements inoccupés sont reprises à l'art. 40 de l'Arrêté.

⁴ Art. 41 de l'Arrêté.

In art. IV.1.2.5. van de Technische Reglementen is uitdrukkelijk voorzien dat

§ 1. Elke leverancier in het leveringscontract met zijn klant de verplichting dient op te nemen dat een distributienetgebruiker op een toegangspunt dat jaarlijks opgenomen wordt, steeds aan zijn leverancier moet melden dat hij dat toegangspunt verlaat en aan die leverancier de volgende gegevens met betrekking tot het toegangspunt moet verstrekken, tenzij hij aangeeft dat het toegangspunt op zijn kosten buiten dienst mag worden gesteld:

- de datum waarop hij het toegangspunt verlaat of verlaten heeft;
- de meterstand of meterstanden vastgesteld door de netgebruiker op die datum;
- de naam en contactgegevens van de eventuele nieuwe distributienetgebruiker of van de eigenaar van het gebouw of de installatie waaraan het toegangspunt verbonden is.

Hierbij kan hij gebruik maken van de verhuisformulieren die de VREG heeft opgesteld en ter beschikking stelt.

§ 2 Als de leverancier van de vertrekkende distributienetgebruiker de gevalideerde meterstand ontvangt van de distributienetbeheerder (doorgegeven door de leverancier van de nieuwe distributienetgebruiker) controleert hij of dit overeenkomt met de meterstand op het verhuisdocument dat ondertekend is door beide bewoners. Bij gebrek aan overeenstemming stuurt hij een rectificatiebericht.

§ 3 Als het toegangspunt niet buiten dienst wordt gesteld en de leverancier geen geldige contractuele band heeft met de distributienetgebruiker op het toegangspunt, kan de leverancier die situatie melden aan de distributienetbeheerder. Daarbij verstrekt hij de gegevens, opgesomd in bovenstaande paragraaf, conform de handleiding voor informatie-uitwisseling.

§ 4 Binnen 48 uur na ontvangst van de melding beoordeelt de distributienetbeheerder conform de handleiding voor informatie-uitwisseling, of de melding aanvaard of verworpen wordt. Hij brengt de leverancier daarvan op de hoogte.

§ 5 Uiterlijk om 24.00 uur op de dertigste kalenderdag na de melding door de leverancier stopt de distributienetbeheerder de levering van de leverancier aan dat toegangspunt, registreert hij dit in zijn toegangsregister en meldt hij dat aan de leverancier, tenzij het toegangspunt in die periode toch buiten dienst wordt gesteld, of de levering op het toegangspunt door een klantenwissel of een klanten- en leverancierswissel geregulariseerd wordt.

L'art. IV.1.2.5. des Règlements techniques prévoit expressément que:

§ 1. Dans son contrat de fourniture avec son client, chaque fournisseur est tenu de prévoir l'obligation, pour un utilisateur de réseau sur un point d'accès relevé annuellement, de systématiquement informer son fournisseur du fait qu'il quitte le point d'accès et de communiquer à son fournisseur les données suivantes concernant le point d'accès, sauf s'il indique que le point d'accès peut être mis hors service à ses frais:

- la date à laquelle il quitte ou a quitté le point d'accès;
- le ou les relevés de compteurs constatés par l'utilisateur de réseau à cette date;
- le nom et les coordonnées de l'éventuel nouvel utilisateur de réseau de distribution ou du propriétaire de l'immeuble ou de l'installation auxquels le point d'accès est raccordé.

Pour ce faire, il peut recourir aux formulaires de déménagement établis et mis à disposition par la VREG.

§ 2 Si le fournisseur de l'utilisateur de réseau de distribution partant reçoit le relevé de compteur validé du gestionnaire de réseau de distribution (transmis par le fournisseur du nouvel utilisateur de réseau de distribution), il vérifie que ce relevé correspond au relevé figurant sur le document de déménagement signé par les deux occupants. Si tel n'est pas le cas, il envoie un avis de rectification.

§ 3 Si le point d'accès n'est pas mis hors service et que le fournisseur n'a pas de lien contractuel valide avec l'utilisateur de réseau de distribution présent sur le point d'accès, le fournisseur peut signaler cette situation au gestionnaire de réseau de distribution. Ce faisant, il communique les données énumérées au paragraphe qui précède, conformément au manuel d'échange d'informations.

§ 4 Dans les 48 heures suivant la réception de la notification, conformément au manuel d'échange d'informations, le gestionnaire de réseau de distribution apprécie si la notification est acceptée ou pas et en informe le fournisseur.

§ 5 Au plus tard le trentième jour calendaire à 24.00 heures suivant la notification par le fournisseur, le gestionnaire de réseau de distribution met fin à l'approvisionnement du fournisseur à ce point d'accès, enregistre cet événement dans son registre d'accès et le signale au fournisseur, sauf si le point d'accès est de toute façon mis hors service au cours de cette période ou si la fourniture, à ce point d'accès, est régularisée dans le cadre d'un changement de clients ou d'un changement combiné de clients et de fournisseurs.

§ 6 De distributienetbeheerder neemt op zijn beurt binnen tien werkdagen na bevestigingsdatum schriftelijk contact op met de mogelijke nieuwe netgebruiker of met de eigenaar van het gebouw of de installatie als die gegevens door de leverancier werden bezorgd. Als de gegevens niet beschikbaar zijn of niet betrouwbaar blijken, doet de distributienetbeheerder een administratief onderzoek naar de contactgegevens van een mogelijke nieuwe netgebruiker of eigenaar van het gebouw en gebruikt hij die informatie in zijn pogingen met een mogelijke nieuwe netgebruiker op het toegangspunt contact op te nemen.

Bij zijn contact met de mogelijke nieuwe netgebruiker of eigenaar van het gebouw, wijst hij die op zijn plicht zijn verhuizing te melden aan zijn leverancier, om een leverancier aan te wijzen op het toegangspunt en dat met die leverancier te regelen of het toegangspunt uiterlijk binnen tien werkdagen buiten dienst te laten stellen. De distributienetbeheerder meldt eveneens de mogelijke gevolgen als de afnemer niet zou reageren. Naargelang van de beschikbare gegevens neemt hij telefonisch of per brief contact op.

§ 7 Als de nieuwe netgebruiker of eigenaar van het gebouw of wooneenheid hierop niet tijdig reageert, gaat de distributienetbeheerder ter plaatse om een regularisatiedocument te laten ondertekenen door de netgebruiker. Dat document biedt aan de netgebruiker drie mogelijkheden:

- als de netgebruiker over een geldig leveringscontract beschikt op zijn oude adres, maar zijn leverancier nog niet op de hoogte heeft gebracht van zijn verhuizing, dan geeft hij de naam van zijn huidige leverancier door;
- als de netgebruiker nog niet over een geldig leveringscontract beschikt, dan wijst hij de leverancier van de vorige bewoner aan als zijn leverancier;
- het toegangspunt mag buiten dienst worden gesteld.

§ 8 De netbeheerder stuurt, indien van toepassing, binnen vijf werkdagen na ontvangst het ingevulde en ondertekende regularisatiedocument door naar de leverancier in kwestie.

§ 9 De leverancier die dit regularisatiedocument ontvangt, neemt onmiddellijk en uiterlijk binnen vijf werkdagen de nodige maatregelen om de levering op het toegangspunt te regulariseren door middel van een melding van klantenwissel of een gelijktijdige klanten- en leverancierswissel waarvan de wisseldatum overeenkomt met de datum, vermeld op het regularisatiedocument rekening houdend met de bepalingen en beperkingen in Artikel IV.1.2.4.

§ 6 Le gestionnaire de réseau de distribution prend à son tour contact par écrit avec l'éventuel nouvel utilisateur de réseau ou avec le propriétaire de l'immeuble ou de l'installation dans les dix jours ouvrables si ces données ont été fournies par le fournisseur. Si les données sont indisponibles ou paraissent non fiables, le gestionnaire de réseau de distribution procède à une enquête administrative visant à obtenir les coordonnées d'un éventuel nouvel utilisateur de réseau ou du propriétaire de l'immeuble et utilise ces informations dans ses tentatives de rentrer en contact avec un éventuel nouvel utilisateur de réseau au point d'accès.

Dans son contact avec l'éventuel nouvel utilisateur de réseau ou avec le propriétaire de l'immeuble, il attire l'attention de ce dernier sur son obligation de signaler son déménagement à son fournisseur, de désigner un nouveau fournisseur au point d'accès, et de convenir avec ce fournisseur si le point d'accès doit être mis hors service dans les dix jours ouvrables. Le gestionnaire de réseau de distribution signale également au client les conséquences possibles d'une absence de réaction de sa part. Il prend contact avec ces personnes par téléphone ou par courrier, en fonction des données disponibles.

§ 7 Si le nouvel utilisateur de réseau ou le propriétaire de l'immeuble ou de l'unité de logement ne réagit pas en temps utile, le gestionnaire de réseau de distribution se rend sur place en vue de faire signer un document de régularisation par l'utilisateur de réseau. Ce document propose trois possibilités à l'utilisateur de réseau:

- si l'utilisateur de réseau dispose d'un contrat de fourniture valable à son ancienne adresse, mais n'a pas encore informé son fournisseur de son déménagement, il transmet le nom de son fournisseur actuel;
- si l'utilisateur de réseau ne dispose pas encore d'un contrat de fourniture valable, il désigne comme fournisseur le fournisseur de l'occupant précédent;
- le point d'accès peut être mis hors service.

§ 8 Le gestionnaire de réseau envoie, s'il y a lieu, le document de régularisation complété et signé, dans les cinq jours ouvrables de sa réception, au fournisseur concerné.

§ 9 Le fournisseur qui reçoit ce document de régularisation prend immédiatement - et au plus tard dans les cinq jours ouvrables - les mesures nécessaires en vue de régulariser la fourniture sur le point d'accès au moyen d'un avis de changement de clients ou de changement simultané de clients et de fournisseurs, la date de changement correspondant à la date mentionnée sur le document de régularisation, compte tenu des dispositions et restrictions édictées par l'article IV.1.2.4.

§ 10 Uiterlijk tien werkdagen na het beëindigen van de levering stelt de distributienetbeheerder, conform de handleiding voor informatie-uitwisseling, de eindmeterstanden en de daaruit afgeleide afname of injectie vanaf de voorgaande meteropname van het toegangspunt ter beschikking van de leverancier.

Wordt er geen regularisatiedocument ondertekend, dan mag er voor niet-huishoudelijke afnemers worden geschorst op basis van het Technisch Reglement waarin uitdrukkelijk is voorzien dat de distributienetbeheerder het recht heeft de toegang tot zijn net te ontzeggen tegenover niet-huishoudelijke afnemers wanneer er geen toegangshouder⁽⁵⁾ of leverancier⁽⁶⁾ meer is aangewezen voor het betreffende toegangspunt. Voor de huishoudelijke afnemers gelden in dat geval de bepalingen uit het Besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 2009, zoals hiervoor reeds uitgebreid werd beschreven.

De verantwoordelijkheden met betrekking tot afname van gas- of elektriciteitsverbruik zijn op basis van de aangehaalde bepalingen in Vlaanderen duidelijker omschreven. Wanneer een huishoudelijke netgebruiker verhuist en hiervoor de nodige formaliteiten vervult ten aanzien van zijn leverancier, zal de verantwoordelijkheid voor verbruiksafname na opgave van de verhuismeterstand niet meer bij hem berusten, maar wel bij de eigenaar of de nieuwe bewoner van het pand dat wordt betrokken. Alhoewel niet bij besluit van de Vlaamse Regering geregeld, maar voorzien in de Technische Reglementen distributie Gas en Elektriciteit voor het Vlaams Gewest, geldt hetzelfde voor niet-huishoudelijke afnemers. Meldt de eigenaar of nieuwe bewoner zich niet, dan dient de distributienetbeheerder een reeks handelingen te stellen om de identiteit van de werkelijke gebruiker te achterhalen en zal hij eventueel daarna mogen overgaan tot schorsing en aanrekening van het verbruik aan het geldend tarief⁽⁷⁾ tegenover de netgebruiker die verantwoordelijk blijkt voor het intussen gerealiseerde verbruik. De taak van de distributienetbeheerder wordt er - bij nalatigheid van de klant of diens bewust stilzwijgen - aldus niet minder op, maar de voorziene bepalingen laten hem wel toe de verbruiksverantwoordelijke meer eenduidig vast te stellen. Of deze klus in de praktijk even makkelijk te klaren zal zijn, hangt mee af van de elementen die door de rechterlijke macht als bewijs zullen worden aanvaard, gezien de bewijslast voor de aanrekening van het verbruik bij de distributienetbeheerder blijft berusten.

Frank Dillen

Bedrijfsjurist

§ 10 Au plus tard dix jours ouvrables après la fin de la fourniture, le gestionnaire de réseau de distribution, conformément au manuel d'échange d'informations, met à la disposition du fournisseur les relevés de compteurs ainsi que la consommation ou injection qui en découlent depuis le précédent relevé sur le point d'accès.

Si aucun document de régularisation n'a été signé, une suspension peut avoir lieu pour les clients non domestiques en vertu du Règlement technique dans lequel il est expressément prévu que le gestionnaire de réseau de distribution a le droit de refuser l'accès à son réseau aux consommateurs non domestiques lorsque plus aucun titulaire d'accès⁽⁵⁾ ou fournisseur⁽⁶⁾ n'a été désigné pour le point d'accès concerné. Pour les clients domestiques, ce sont les dispositions de l'Arrêté du gouvernement flamand du 13 mars 2009, telles que décrites en détail ci-avant, qui s'appliquent.

Les responsabilités relatives à la consommation de gaz ou d'électricité sont décrites plus clairement sur la base des dispositions évoquées applicables en Flandre. Lorsqu'un utilisateur de réseau domestique déménage et accomplit les formalités nécessaires à cette fin à l'égard de son fournisseur, la responsabilité afférente à la consommation après communication du relevé de compteur en cas de déménagement ne reposera plus sur lui mais bien sur le propriétaire ou sur le nouvel occupant de l'immeuble concerné. Il en va de même pour les clients non domestiques même si cela n'a pas été organisé par arrêté du gouvernement flamand, mais prévu dans les Règlements techniques relatifs à la distribution de gaz et d'électricité pour la région flamande. Si le propriétaire ou le nouvel occupant ne se signale pas, le gestionnaire de réseau de distribution est tenu d'accomplir une série de démarches visant à identifier le consommateur réel et pourra éventuellement ensuite procéder à la suspension et facturer la consommation au tarif en vigueur⁽⁷⁾ à l'utilisateur de réseau responsable de la consommation intervenue entre-temps. En cas de négligence du client ou de mutisme délibéré de sa part, la tâche du gestionnaire de réseau de distribution ne s'en trouve pas diminuée pour autant mais les dispositions prévues lui permettent de déterminer le responsable de la consommation de manière plus certaine. Dans la pratique, cette mission sera-t-elle aussi facile à mener à bien ? Cela dépendra entre autres des éléments qui seront acceptés à titre de preuve par le pouvoir judiciaire, vu que la charge de la preuve en matière d'imputation de la consommation continue de reposer sur le gestionnaire de réseau de distribution.

Frank Dillen

Juriste d'entreprise

⁵ Zie art. IV.3.4.2 van de Toegangscodes Elektriciteit.

⁶ Zie art. IV.3.4.3 van de Toegangscodes Gas.

⁷ Zie voetnoot 2.

⁵ Voir art. IV.3.4.2 du Code d'accès Electricité de la région flamande.

⁶ Voir art. IV.3.4.3 du Code d'accès Gaz de la région flamande.

⁷ Voir note de bas de page 2.

Rechtspraak Jurisprudence

Voorafgaande noot

Een aantal beslissingen uit dit nummer hebben betrekking op vorderingen waarvan de oorsprong zich situeert in de periode van voor de vrijmaking van de elektriciteits- en gasmarkt in België. In de geliberaliseerde markt mogen de netbeheerders (de vroegere intercommunales) niet meer instaan voor de levering van energie, tenzij voor wettelijk voorziene uitzonderingen. Daardoor treden bepaalde partijen, die in de beslissingen nominatief worden vermeld, intussen niet meer op in de hoedanigheid waarvoor zij toen als partij in een geding betrokken waren. Voor de actuele situatie in Vlaanderen verwijzen wij naar het artikel van de VREG in het vorig nummer 30 vanaf p. 1617.

Note préliminaire

Un certain nombre de décisions publiées dans le présent numéro se rapportent à des actions intentées pendant dans la période antérieure à la libéralisation des marchés de l'électricité et du gaz en Belgique. Au sein du marché libéralisé le gestionnaire de réseau(x) (auparavant l'intercommunale) n'est plus autorisé à intervenir en qualité de fournisseur d'énergie(s) sauf dans le cadre d'exceptions légalement prévues. C'est la raison pour laquelle certaines parties nommément désignés dans les décisions que nous publions n'interviennent plus en la qualité pour laquelle elles étaient, à l'époque, intervenues au procès. En ce qui concerne la situation actuelle en Flandre, voyez, dans le numéro antérieur 30, l'article de la VREG en page 1617.

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN - 2 JANUARI 2006

13de B Kamer

Magistraten: dbr. Ghyselen

Advocaten: mrs. Van Engeland en Devroe

**ERGON NV T/ IVEKA ELECTRABEL NV,
ELECTRABEL CUSTOMERS SOLUTIONS NV**

Onderbreking van gas- en elektriciteitsdistributie • Contractuele relatie • Exoneratiebeding • Continuïteit van de openbare dienst • Zware fout • Duur van de onderbreking

Interruption de distribution de gaz et d'électricité • Relation contractuelle • Clause d'exonération • Continuité du service public • Faute lourde • Durée de l'interruption

Een exoneratiebeding in een hoogspanningscontract, dat de aansprakelijkheid van de verdeler beperkt tot de gevallen van zware fout, is niet strijdig met enige wettelijke bepaling en is niet van aard om elke zin aan het contract te ontnemen. Het beginsel van continuïteit van de openbare dienst impliceert niet dat energie ten allen tijde zonder onderbreking moet worden geleverd.

Het verhelpen van een onderbreking binnen de twee uur kan niet als onnodig lang beschouwd worden in de zin van artikel 1.2.1. § 2 van het Technisch Reglement van de VREG.

Une clause d'exonération, dans un contrat haute tension, qui limite la responsabilité du distributeur aux cas de faute lourde n'est contraire à aucune disposition légale et n'est pas de nature à vider le contrat de sa substance. Le principe de continuité du service public n'emporte pas que l'énergie doive être fournie de manière ininterrompue en toutes circonstances.

Un délai de deux heures pour mettre fin à une interruption ne peut être considéré comme anormalement long au sens de l'article 1.2.1. § 2 du Règlement technique de la VREG.

‘...'

Gezien de stukken in het dossier der rechtspleging, o.m.:

- het geïnventariseerd dossier van de rechtspleging van de rechtbank van Koophandel te Antwerpen, gekend onder A.R. nr. 04/2383, waarin vervat het eensluidend verklaard afschrift van het vonnis van verzending, uitgesproken door de 6de kamer van die rechtbank op 24 maart 2004;
- de beschikking gewezen overeenkomstig artikel 747, §2, Ger. W. op 17 mei 2005, waarbij de conclusie-termijnen en de rechtsdag werden bepaald;
- de besluiten van partijen.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gelet op de verordeningen van de Raad van de ministers nummer 974/98 d.d. 3 mei 1998 en nummer 1103-97 d.d. 17 juni 1997 en de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 ter invoering van de euro.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter zitting van 5 december 2005.

I. Onderwerp van de vorderingen en procedurele voorgaanden

Bij gerechtsdeurwaardersexploot, op verzoek van N.V. Ergon betekend op 10 en 12 februari 2004 werden de C.V.B.A. Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse, afgekort

IVEKA en N.V. Electrabel gedagvaard voor de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, teneinde hen te horen veroordelen tot betaling van een bedrag van 7 123,00 EUR provisioneel meer interesten en kosten. N.V. Ergon vorderde eveneens de uitvoerbaarverklaring bij voorraad van het te vellen vonnis, niettegenstaande elk verhaal, zonder borgtocht, en met uitsluiting van elk vermogen tot kantonnement.

Bij vonnis van de Rechtbank van Koophandel van 24 maart 2004 werd de zaak verzonden naar de Rechtbank van Eerste aanleg te Antwerpen.

Bij verzoekschrift van 20 september 2004 kwam N.V. Electrabel Customer Solutions, afgekort ECS, vrijwillig tussen in het geding.

Bij conclusies van 20 december 2004 stelde N.V. Ergon een tussenvordering tegen ECS. N.V. Ergon vorderde de veroordeling solidair, de ene bij gebreke aan de andere van IVEKA, N.V. Electrabel en ECS tot betaling van een provisieel bedrag van 7 123,00 EUR, meer interesten en kosten.

II. De feiten

Op 28 mei 2003 deed zich bij N.V. Ergon een stroomonderbreking voor die duurde van 18.44 tot 20.46 uur.

Op 17 juli 2003 stuurde de makelaar van N.V. Ergon een ingebrekestelling naar N.V. Electrabel, met detail van de schade die N.V. Ergon stelde geleden te hebben als gevolg van de stroomonderbreking. IVEKA weigerde aansprakelijkheid te aanvaarden ten aanzien van N.V. Ergon.

III. In rechte

III.A. De vordering van N.V. Ergon tegen IVEKA.

N.V. Ergon stelt dat uit de houding van verwerende partijen duidelijk blijkt dat zij een fout hebben begaan. N.V. Ergon betwist de geldigheid van het exoneratiededing dat opgenomen is in het contract, gesloten tussen N.V. Ergon en IVEKA, vermits dit aan de verplichtingen van IVEKA elke zin zou ontnemen.

• Geldigheid exoneratiededing

Er bestaat geen discussie over het feit dat de verhouding tussen N.V. Ergon en IVEKA van contractuele aard is.

Tot de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt in 2000 stond IVEKA zowel in voor het netwerkbeheer als voor de levering van elektriciteit. Sindsdien werd de levering van elektriciteit overgelaten aan ECS.

Tussen IVEKA en N.V. Ergon was op 26 april 1994 een leveringscontract voor elektriciteit aan een hoogspanningsgebruiker tot stand gekomen (stuk 1 IVEKA).

Overeenkomstig artikel 9 van de algemene leveringsvoorwaarden van elektrische energie, waarvan niet wordt betwist dat ze deel uitmaken

van deze overeenkomst, zal de verdeler in geval van stroomonderbreking slechts aansprakelijk kunnen gesteld worden indien de verbruiker een zware fout in hoofde van de verdeler bewijst.

Een exoneratiededing is principieel geldig, tenzij wanneer zij indruist tegen een wettelijk verbod, of wanneer persoonlijk bedrog of een opzettelijke fout worden uitgesloten. Exoneratiededingen zijn niet geldig wanneer hierdoor elke betekenis aan het contract wordt ontnomen.

Volgens N.V. Ergon belet het principe van de continuïteit van de openbare dienst dat IVEKA haar aansprakelijkheid zou uitsluiten voor wat betreft haar verplichting tot het leveren van elektriciteit. N.V. Ergon verwijst hierbij naar het arrest van de Raad van State van 27 september 1988 en naar een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 18 december 2000.

Samen met IVEKA dient vooreerst te worden vastgesteld dat het arrest van de Raad van State een andere feitenkwestie betrof. Het betrof niet de verdeling van hoogspanning aan bedrijven op contractuele basis doch wel de reglementaire verplichting van de leverancier van laagspanning om de levering van elektriciteit te waarborgen, ook wanneer de verbruiker niet betaalt.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen werd verboden door het Hof van Cassatie in zijn arrest van 12 februari 2004, waar het Hof overwoog:

‘Overwegende dat het arrest, zonder deswege te worden bekritiseerd, aanneemt dat onder de toen geldende wetgeving de levering van elektriciteit een openbare dienst uitmaakte; Overwegende dat het algemeen rechtsbeginsel van de continuïteit van de openbare dienst er alleen toe strekt de bestendigheid van de openbare instellingen en van hun werking te verzekeren; Dat dit beginsel niet noodzakelijk inhoudt dat de dienstverlening waarop de burger aanspraak kan maken, ononderbroken

of permanent moet zijn ook al moeten de verplichtingen van de overheid getoetst worden aan de normen van behoorlijk bestuur; Dat dit beginsel inzonderheid de overheid niet verplicht erover te waken dat energie ten allen tijde zonder onderbreking wordt geleverd door de marktoperatoren die een concessie voor levering van energie hebben gekregen.’

De rechtbank oordeelt op basis van het voorgaande dat het exoneratiededing waarbij de verdeler zich van zijn aansprakelijkheid bevrijdt in geval van stroomonderbreking, behoudens bewijs van zware fout, niet strijdig is met enige wettelijke bepaling en niet van aard is om elke zin aan het contract te ontnemen.

• Zware fout

Nu de geldigheid van het exoneratiededing vaststaat, dient N.V. Ergon aan te tonen dat er in hoofde van IVEKA sprake is van een zware fout.

Er kan niet worden betwist dat zich een stroomonderbreking heeft voorgedaan, en dit gedurende twee uren op 28 mei 2003. Het enkele feit dat er een stroomonderbreking is geweest, impliceert geen fout in hoofde van de verdeler. Het feit dat IVEKA niet met zekerheid kan zeggen welke oorzaak van de stroomonderbreking is geweest, laat niet vermoeden dat een foutieve handeling van IVEKA aan de oorzaak van de onderbreking ligt. Het feit dat niet kon worden bepaald hoe het defect aan de kabel op de spoorbrug over het Nete kanaal was ontstaan, maakt evenmin een inbreuk uit op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Gelet op artikel 9 van de algemene leveringsvoorwaarden ligt de bewijslast voor de fout bij de verbruiker, zodat aan IVEKA niet verweten kan worden dit bewijs niet te hebben geleverd.

Er kan IVEKA evenmin een fout in de zin van onvakkundig optreden of nalatigheid verweten worden bij het herstellen van de stroomlevering. Overeenkomstig artikel 1.2.1. §2 van het Technisch Reglement moet de verdeler al hetgeen redelijkerwijze binnen zijn mogelijkheid ligt in het

werk stellen om onderbrekingen tot de toegang tot het distributienet te voorkomen of indien er een onderbreking optreedt deze zo snel mogelijk te verhelpen.

Het defect zou zich blijken de e-mail die Bruno Beckwee van Electrabel stuurde naar N.V. Ergon situeren op de spoorbrug over het Nete kanaal. De onderbreking werd na twee **uur ongedaan gemaakt**, hetgeen niet als onnodig lang kan worden beschouwd.

Bij gebrek aan bewijs van zware fout in hoofde van IVEKA, dient geen onderzoek meer gevoerd te worden naar de schade en het oorzakelijk verband en is de vordering van N.V. Ergon ongegrond.

III.B. De vordering van N.V. Ergon tegen N.V. Elektrabel en ECS.

Sinds de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt in 2000 staat N.V. Electrabel in voor de produktie van elektriciteit en wordt de levering verzorgd door ECS.

• **Aansprakelijkheid van de producent**

Terecht stelt N.V. Electrabel dat uit geen enkel gegeven blijkt dat haar een fout zou kunnen worden verweten. Er wordt niet aangetoond dat de door haar geproduceerde stroom niet aan alle kwaliteitsnormen zou voldoen. Uit het enkele feit dat er een stroomonderbreking is geweest waarvan de oorzaak niet duidelijk is, kan niet worden afgeleid dat er een fout is in hoofde van de producent van deze elektriciteit.

Bij gebrek aan fout in hoofde van N.V. Electrabel moet de schade en het oorzakelijk verband ten aanzien van deze partij niet verder worden onderzocht.

• **Aansprakelijkheid van de leverancier**

De leverancier handelde in opdracht van de netwerkbeheerder IVEKA. Hiertoe werd een Toegangscontract Elektriciteit gesloten tussen ECS en IVEKA op 14 november 2002.

De oorzaak van de stroomonderbreking wordt niet aangetoond. In de mate dat een defect aan de kabel aan de spoorbrug boven het Nete kanaal aan de oorsprong zou liggen van de stroomonderbreking, wordt niet aangetoond dat dit te wijten was aan een tekortkoming van de leverancier van de stroom. Op geen enkele wijze wordt aannemelijk gemaakt dat ECS onvoldoende of op onregelmatige wijze stroom zou hebben geleverd. Uit het enkele feit dat er een stroomonderbreking is geweest en dat geen oorzaak van de stroomonderbreking kan worden aangegeven, kan niet worden afgeleid dat ECS een fout zou hebben begaan. Voor was de continuïteit van de openbare dienst betreft, kan verwezen worden naar hetgeen hierboven is uiteengezet.

Bij gebreke van het bewijs van een fout in hoofde van ECS is het onderzoek naar de schade en het oorzakelijk verband niet meer dienstig.

De vordering van N.V. Ergon is ongegrond.

OM DIE REDENEN

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Alle andere en strijdige middelen verwerpend.

Verklaart de hoofdvordering van N.V. Ergon toelaatbaar doch ongegrond.

Verklaart de tussenvordering van N.V. Ergon toelaatbaar doch ongegrond.

Veroordeelt N.V. Ergon tot de kosten van het geding.

VREDEGERECHT TE LEUVEN - 5 JANUARI 2006

Iste Kanton

*Magistraten: mevr. Van Dessel
Advocaten: mrs. Nolf en Legrand*

RANIERI GUIDO T / IVERLEK OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING

**Verhouding distributienet-
beheerder /gebruiker •
Aansluitingsreglement •
Middelenverbintenis • Continuïteit
van de openbare dienst**

**Relation gestionnaire/utilisateur
du réseau de distribution •
Règlement de raccordement •
Obligation de moyen • Continuité
du service public**

Gelet op het feit dat het aansluitingsreglement van de distributienetbeheerder voorziet dat deze slechts aansprakelijk is in geval een fout in oorzakelijk verband met de schade kan worden aangetoond, is de distributienetbeheerder niet gehouden tot een resultaatsverbintenis, maar slechts tot een middelenverbintenis, zoals ook wordt voorzien in het Technisch Reglement van de VREG.

Deze bepaling van het aansluitingsreglement is geenszins in strijd met het principe van continuïteit van de openbare dienst, noch met de hiërarchie der normen.

Le règlement de raccordement du gestionnaire du réseau de distribution ne décrétant la responsabilité de ce dernier que si une faute à l'origine du dommage est démontrée dans son chef, il suit que le gestionnaire du réseau de distribution n'est pas tenu à une obligation de résultat mais seulement de moyen, comme le prévoit de même le Règlement Technique de la VREG.

Cette disposition du règlement de raccordement n'est contraire ni au principe de continuité de service public ni à la hiérarchie des normes.

'...

Gelet op de dagvaarding van gerechtsdeurwaarder Peter DEDROOG te LEUVEN d.d. 24 mei 2005.

Gelet op het proces-verbaal van de terechtzitting;

Met inachtneming van de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de aanvullende wetten op het gebruik der talen in gerechtzaken.

Gelet op de besluiten en neergelegde dossiers van partijen;

Gehoord partijen in hun argumenten en verklaringen, waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beeraad genomen werd.

Voorwerp der vordering

De vordering van dhr. Ranieri strekt ertoe Iverlek te veroordelen tot betaling van het bedrag van 1 386,05 euro, vermeerderd met de verwijlin-

tresten aan de wettelijke interestvoet op het bedrag van 1 268,32 euro vanaf 10.03.05, de gerechtelijke interesten en de gedingkosten.

Ontvankelijkheid

De vordering van dhr. Ranieri werd tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld en is derhalve ontvankelijk, waaromtrent geen betwisting tussen partijen.

Gegrontheid

1.
De vordering van dhr. Ranieri heeft betrekking op een stroomonderbreking, m.b. een storing op het openbaar elektriciteitsdistributienet te Tervuren ter hoogte van de Arboretumlaan niet ver van de woonplaats van dhr. Ranieri op 12 november 2003, waardoor diverse 'elektronische' toestellen (m.b. verwarmings-

regulator, diepvriezer en fax canon) van dhr. Ranieri in zijn woning beschadigd zouden zijn.

2.

2.1.

Dhr. Ranieri beoogt de vergoeding door Iverlek van de door hem voorgehouden schade, waarvoor geen dekking werd verleend door zijn brandverzekeraar Avero, verwijzende naar een arrest van Luik d.d. 5 mei 2000, dat een exoneratiebeding uitgaande van een elektriciteitsbedrijf strijdig achtte met art. 18 der W. 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening.

Bovendien zou Iverlek gehouden zijn tot een resultaatverbintenis, minstens - indien Iverlek slechts een inspanningsverbintenis zou hebben - zou de exoneratieclausule niet geldig

kunnen worden opgenomen in het reglement dat de relatie tussen de abonnee en de elektriciteitsverdelers bepaalt omwille van de hiërarchie der normen én het principe der continuïteit van de openbare dienst.

2.2.

Dit door dhr. Ranieri ingenomen standpunt wordt terecht door Iverlek weerlegd, zoals hiernavolgend blijkt.

3.

Vooreerst dient met Iverlek vastgesteld dat de W. 10 maart 1925 voor wat de gewestelijke bevoegdheden betreft, dus met inbegrip van de elektriciteitsdistributie, opgeheven werd bij Decreet van 17 juli 2000, houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, zodat dhr. Ranieri tevergeefs hiernaar verwijst.

Bovendien, en louter volledigheidshalve dient opgemerkt dat het voormeld arrest van Luik vernietigd werd bij arrest van het Hof van Cassatie d.d. 26 september 2002, ervan uitgaande dat art. 18 W. van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening uitsluitend de wijze regelt waarop de herstelplicht op de concessieverlenende overheid dan wel op de concessiehoudende onderneming rust en deze plicht vervolgens ten laste van laatstgenoemde legt, zonder af te wijken van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheidsregels met betrekking tot de verhouding van de onderneming met abonnees en derden.

4.

Daarentegen dient bij de beoordeling van de voorliggende betwisting ervan uitgegaan dat na de liberalisering van de elektriciteitsmarkt de verhouding tussen dhr. Ranieri, als gebruiker, en Iverlek, als distributienetbeheerder (en geen energieleverancier), (nog steeds) beheerst wordt door het 'Typereglement voor de aftakking, het ter beschikking stellen en het afnemen van elektriciteit in laagspanning', voorgebracht door dhr. Ranieri onder stuk 13 van zijn bundel.

Blijkens art. 5 van dit reglement, dat de voorwaarden inzake het ter beschikking stellen en het afnemen van elektrisch vermogen bevat, waaronder de aansprakelijkheid van de verdelers, is laatstgenoemde (onverminderd het bepaalde onder 5,1 punten 1 en 2 en onder 5,2, punt 1) aansprakelijk voor onderbrekingen en variaties in spanningen en frequentie, voor zover de klant het bewijs levert van een fout, van schade en van het oorzakelijk verband tussen beiden.

Met andere woorden is de distributienetbeheerder niet gehouden tot een resultaatverbintenis, doch slechts tot een inspanningsverbintenis, wat ook blijkt uit het 'Technisch Reglement Distributie Elektriciteit Vlaams Gewest' (versie 14.10.2003) dat de voorschriften en regels bevat i.v.m. het beheer van het distributienet, meer bepaald art. 1.2.1. §2 der Algemene Bepalingen van dit Reglement, zodat dhr. Ranieri gehouden is het bewijs te leveren van een fout in hoofde van Iverlek, evenals van het oorzakelijk verband tussen deze fout en de door hem voorgehouden schade.

5.

Voormelde bepaling is geenszins in strijd met het principe van de continuïteit van de openbare dienst noch met de hiërarchie van de normen.

5.1.

Voor wat het principe van de continuïteit van de openbare dienst betreft, volstaat het te verwijzen naar Cass., 12 februari 2004 (NJW, 2004, afl. 80, p.914) dat stelt dat dit 'algemeen rechtsbeginsel er alleen toe strekt de bestendigheid van de openbare instellingen en van hun werking te verzekeren en niet noodzakelijk inhoudt dat de dienstverlening waarop de burger aanspraak kan maken, ononderbroken of permanent moet zijn ook al moeten de verplichtingen van de overheid getoetst worden aan de normen van behoorlijk bestuur. Dat dit beginsel inzonderheid de overheid niet verplicht erover te waken dat energie ten allen tijde zonder

onderbreking wordt geleverd door de marktoperatoren die een concessie voor levering van energie hebben gekregen'.

Met andere woorden benadrukt het Hof van Cassatie hiermee dat dit beginsel an sich geen verplichtingen in het leven roept waaraan de overheid zich ten opzichte van de burger zou moeten houden bij het uitoefenen van de openbare dienst.

(cfr. noot F. Vandendriessche bij Cass. 12.02.2004, o.c.)

5.2.

Door de loutere vereiste ten aanzien van dhr. Ranieri van het bewijs van een fout in hoofde van Iverlek in oorzakelijk verband met zijn voorgehouden schade, wordt de hiërarchie der normen niet geschonden.

6.

Nu dhr. Ranieri nalaat het bewijs van enige fout in hoofde van Iverlek aan te tonen, laat staan een bewijs van enige fout in oorzakelijk verband met de door hem voorgehouden schade, dient zijn vordering als ongegrond te worden afgewezen.

OM DEZE REDENEN,

Wij, Vrederechter van het kanton Leuven 1

Rechtsprekend in eerste aanleg en op tegenspraak,

Ontvangen de vordering van dhr. Ranieri, doch verklaren deze ongegrond en wijzen dhr. Ranieri ervan af.

...'

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE LEUVEN - 19 JANUARI 2006

4de Kamer

Magistraten: mevr. Broekmans, voorzitter, hb. Boon en Claeys
 Advocaten: mr. Van Landuyt, mr. Ceulemans loco mr. Durnez en mr. Vandebroek

IVERLEK CVBA T/ BENDT FLEMMING JESPER

Beschadiging van ondergrondse kabel • Lokalisatieplicht • Resultaatsverbintenis • Mechanische werktuigen (gebruik) • Planafwijking: breedte

Bris de câble souterrain • Obligation de localisation • Obligation de résultats • Engins mécaniques (utilisation) • Plan non conforme: largeur

De op de aannemer rustende lokalisatieplicht is een resultaatsverbintenis, hetgeen inhoudt dat bij peilingen dient uit te voeren tot wanneer hij de kabel gevonden heeft. Door het uitvoeren van een louter intellectuele lokalisatie, zonder de effectieve en daadwerkelijke ligging van de kabel na te gaan door middel van grondpeilingen, beantwoordt de aannemer niet aan de op hem rustende verplichting.

Het gebruik van een mechanisch werktuig bij het uitvoeren van de graafwerken, waarbij de niet-inachtnaam van de door artikel 192.02 AREI voorziene veiligheidszone een rechtstreeks gevolg is van het verzuim van een materiële lokalisatie, maakt een grote onvoorzichtigheid uit in hoofde van de aannemer.

Een afwijking van 0,75 cm ten aanzien van de liggingenplannen is niet onredelijk en niet van die aard om de aannemer toe te laten zich op de onoverwinnelijke dwaling te beroepen en derhalve van zijn aansprakelijkheid te ontslaan.

L'obligation de localisation de l'entrepreneur est une obligation de résultat ; l'entrepreneur est dès lors tenu de réaliser des sondages jusqu'à ce qu'il ait trouvé le câble. En effectuant une localisation de manière purement intellectuelle, sans vérifier l'emplacement effectif et réel du câble à l'aide de sondages du sol, l'entrepreneur ne répond pas à l'obligation qui lui incombe.

L'utilisation d'un engin mécanique pour l'exécution de travaux de terrassement lors desquels le non-respect de la zone de sécurité prévue dans l'article 192.02 du RGIE est la conséquence directe de l'omission d'une localisation matérielle, constitue une grave imprudence dans le chef de l'entrepreneur.

Un écart de 0,75 cm par rapport aux plans de situation n'est pas déraisonnable et n'est pas de nature à autoriser l'entrepreneur à invoquer l'erreur invincible et, par tant, à le décharger de sa responsabilité.

‘...

Gelet op de bepalingen 2,30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Gelet op de inleidende dagvaarding op 18.07.2002 getekend door Jozef HEYLEN, gerechtsdeurwaarder te 3300 TIENEN, Goossensvest 36;

Gezien verweerster, regelmatig opgeroepen, is verschenen op de inleidingszitting dd. 10.09.2002, vertegenwoordigd door haar raadsman conform art. 729 Ger. W.;

Gelet op de vaststelling van de zaak overeenkomstig art. 751 Ger. W. op

de zitting van 15.05.2003;

Gezien de besluiten van verweerster, neergelegd ter griffie dd. 20.03.2003;

Gelet op de vaststelling van de zaak overeenkomstig art. 751 Ger. W. op de zitting van 28.09.2004;

Gezien de besluiten van eiseres, neergelegd ter griffie dd. 17.06.2004;

Gelet op het verzoekschrift overeenkomstig art. 750 par.2 Ger. W., neergelegd ter griffie dd. 1.04.2005;

Gelet op de beschikking dd. 12.05.2005 overeenkomstig art. 750 par. 2 Ger. W. en art. 747 par. 2 Ger. W., waarbij aan partijen conclusieter-

mijnen werden verleend en rechtsdag werd bepaald op de zitting van 13.10.2005;

Gezien de aanvullende en hernemende besluiten van verweerster, tijdig neergelegd ter griffie op 30.05.2005;

Gehoord partijen in hun middelen en gezien het door hen neergelegde bundel met stukken;

FEITEN

Op 14.01.2002 voert verweerster grondwerken uit op het industriepark te TIENEN ter hoogte van nr. 43 in opdracht van de firma KESTENS INVEST.

Bij het graven van een sleuf voor het aansluiten op de water- en gasleiding van een nieuwbouw, beschadigt verweerster met een graafmachine een elektrische hoogspanningskabel van eiseres.

Van dit schadegeval wordt op 14.01.2002 door partijen een minnelijke vaststelling zonder erkenning van aansprakelijkheid met betrekking tot de omstandigheden van het schadegeval opgemaakt.

Op 10.05.2002 vond er een tegensprekelijke expertise plaats, waarbij werd vastgesteld dat de hoogspanningskabel zich volgens de liggingplannen, door eiseres ter beschikking gesteld, op 7 meter afstand van het midden van de rijweg bevond, zodat er volgens deze plannen op 7,75 meter zou gegraven worden. Verweerster raakte de bewuste kabel op een afstand van 7,85 meter van het midden van de rijweg.

De schade wordt in het kader van voormelde expertise tussen partijen tegensprekelijk begroot op 2 739,45 EUR.

Bij schrijven dd. 2.07.2002 betwist de verzekeraar van verweerster diens aansprakelijkheid voor de veroorzaakte schade. Verweerster weigert de herstellingskosten te vereffenen.

Op 18.07.2002 laat eiseres een dagvaarding aan verweerster betekenen.

VORDERING

De vordering van eiseres strekt ertoe betaling te bekomen van een schadevergoeding ten bedrage van 2 739,45 EUR, meer de vergoedende intresten vanaf 14.01.2002. Tevens dient verweerster veroordeeld te worden tot betaling van de gerechtskosten.

Verweerster betwist haar aansprakelijkheid en stelt dat haar geen enkele fout verweten kan worden. Zij besluit tot ongegrondheid van de ingestelde vordering.

BEOORDELING

1.

De door eiseres ingestelde vordering is ontvankelijk.

De rechtbank bemerkt ambtshalve geen redenen om de exceptie van ontvankelijkheid op te werpen.

2.

Partijen betwisten niet dat verweerster op een afstand van 7,85 meter van het midden van de rijweg door het gebruik van een graafmachine de hoogspanningskabel van eiseres beschadigde.

Evenmin betwisten partijen dat de bewuste hoogspanningskabel volgens het liggingplan dat door eiseres aan verweerster ter beschikking werd gesteld, aangeduid was op een afstand van 7 meter van het midden van de rijweg.

Ook wordt niet betwist dat verweerster deze liggingplannen voorafgaand aan de uitvoering van de werken ontving en consulteerde. Evenmin betwist verweerster het feit dat zij geen voorafgaandelijke peilingen heeft uitgevoerd.

3.

Verweerster betwist wel haar aansprakelijkheid op grond van art. 1382-1383 B.W. en houdt voor dat zij alle nodige maatregelen heeft genomen, die een normaal voorzichtig en vooruitziend aannemer van grondwerken in dezelfde omstandigheden zou getroffen hebben, teneinde redelijk voorzienbare schade te vermijden.

Verweerster stelt verder dat:

- zij de liggingplannen bij eiseres heeft opgevraagd en geconsulteerd alvorens de graafwerken te starten;
- de liggingplannen op het ogenblik van de uitvoering van de graafwerken op de werf aanwezig waren;

- zij na raadpleging van deze plannen vaststelde dat, gelet op de aangeduide ligging van de hoogspanningskabel, op een veilige wijze op 7,85 m van het midden van de rijweg kon gegraven worden;
- eiseres haar informatieplicht miskend heeft door onvoldoende exacte en geactualiseerde plannen ter beschikking te stellen.
- zij zich onmogelijk aan een dergelijke afwijking had dienen te verwachten en er mocht op vertrouwen dat de ter beschikking gestelde plannen correct waren.
- zij, gelet op het in acht nemen van een ruime veiligheidsafstand, niet verplicht was peilingen uit te voeren.

4.

Eiseres stelt dat verweerster een inbreuk pleegde op art. 260bis par. 1 en par. 2 ARAB zoals gewijzigd door art. 2 van het K.B. van 5.08.1974 (B.S. dd. 26.10.1974) en art. 192 van het K.B. dd. 10.03.1981, waarbij voor het uitvoeren van grond-, bestratings- en andere werken duidelijke verplichtingen worden opgelegd.

Volgens eiseres beging verweerster een inbreuk op voormeld artikel en nam zij niet de nodige zorgvuldigheid in acht op grond van art. 1382-1383 B.W. door het niet voorafgaandelijk localiseren van de bewuste hoogspanningskabel door middel van grondpeilingen en door gebruik te maken van een mechanische graafmachine.

Verweerster toont volgens eiseres geen onoverwinnelijke dwaling aan.

5.

Overeenkomstig art. 260bis par. 1 van het ARAB, gewijzigd bij K.B. dd. 5.08.1974 en art. 192.02 van het K.B. dd. 10.03.1981 houdende het AREI is de aannemer van uit te voeren grondwerken in de nabijheid van een ondergrondse elektrische kabel voorafgaandelijk verplicht:

- de eigenaar van de kabel te raadplegen en de liggingplannen op te vragen;
- de exacte ligging van de kabels te localiseren door middel van grondpeilingen.

Uit de verklaringen van partijen en de bijgebrachte stukken blijkt dat verweerster voorafgaandelijk eiseres op de hoogte heeft gesteld van de aard van de uit te voeren werken en de betreffende liggingplannen heeft opgevraagd. Tevens blijkt dat verweerster de liggingplannen bestudeerd heeft en aan de hand hiervan de ligging van de hoogspanningskabel gesitueerd heeft op een afstand van 7 meter vanaf het midden van de rijbaan.

Het feit dat de liggingplannen als dusdanig niet op de werf aanwezig zouden geweest zijn staat niet in oorzakelijk verband met de tot standkoming van de schade.

De aan de aannemer opgelegde raadplegingsplicht bestaat er niet alleen in dat hij op intellectuele wijze de kabels dient te localiseren, doch ook op materiële wijze, door het uitvoeren van peilingen.

Verweerster heeft echter nagelaten de exacte ligging van de kabels na te gaan door grondpeilingen uit te voeren. De op de aannemer rustende localisatieplicht is een resultaatsverbintenis, hetgeen inhoudt dat hij peilingen dient uit te voeren tot de kabel is opgespoord. Door het louter in acht nemen van een zogenaamde, niet-gecontroleerde veiligheidsmarge, voortgaande op de louter intellectuele localisatie van de hoogspanningskabel aan de hand van de liggingplannen, zonder de effectieve en daadwerkelijke ligging van de kabel te localise-

ren aan de hand van grondpeilingen komt verweerster niet tegemoet aan de op hem rustende localisatieplicht.

Verweerster is bij de uitvoering van de graafwerken bovendien zeer onvoorzichtig te werk gegaan door gebruik te maken van een mechanisch graafwerktuig, terwijl art. 260 bis par. 2 ARAB dit verbiedt. Ook werd door verweerster niet gewerkt binnen de door dit artikel voorgeschreven veiligheidsruimte als een rechtstreeks gevolg van zijn verzuim om aan de hand van grondpeilingen de juiste ligging van de kabel te localiseren.

Door de manifeste niet-naleving van de localisatieplicht en het gebruik van een mechanische graafmachine heeft verweerster niet alleen art. 206 par. 2 ARAB en art. 192.02 AREI overtreden, maar heeft zij ook onvoorzichtig gehandeld, zodat haar aansprakelijkheid tevens op grond van art. 1382-1383 B.W. in het gedrang komt.

6.

Op eiseres rust anderzijds een informatieverplichting, die inhoudt dat zij aan eiseres correcte en op redelijke wijze geactualiseerde plannen dient af te leveren. De door eiseres aan verweerster overgemaakte liggingplannen worden door deze laatste als dusdanig niet aan de rechtbank meegedeeld. Verweerster toont niet aan dat eiseres haar verouderde of achterhaalde plannen zou hebben meegedeeld.

De liggingplannen hebben een indicatieve waarde en dienen de aannemer informatie te geven die bij benadering juist is. Ze zijn echter niet van die aard de aannemer in staat te stellen het graafwerk uit te voeren zonder vooraf met de nodige zorg de vereiste peilingen uit te voeren teneinde risico's op beschadigingen te vermijden.

In casu bleek dat de beschadigde hoogspanningskabel op de liggingplannen was aangeduid, doch in werkelijkheid een volgens de deskundige gemeten afwijking van 0,75 m vertoonde.

Deze afwijking is relatief belangrijk, maar niet onredelijk en niet van die aard om verweerster toe te laten zich op de onoverwinnelijke dwaling te beroepen.

7.

Het tot stand komen van de schade is enkel het gevolg van de inbreuken van verweerster op voormelde bepalingen. In hoofde van eiseres kan geen inbreuk op haar informatieplicht vastgesteld worden. Verweerster is dan ook gehouden de door haar fout veroorzaakte schade te vergoeden.

8.

De omvang van de door eiseres gevorderde schade ten bedrage van 2 739,45 EUR wordt niet betwist.

De eis dient dan ook volledig gegrond verklaard te worden.

OM AL DEZE REDENEN, de rechtbank,

Na beraad en statueringe op tegenspraak,

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt verweerster tot betaling aan eiseres een schadevergoeding van 2 739,45 EUR, meer de vergoedende intresten à 7 % op dit bedrag vanaf 14.01.2002, meer de gerechtelijke intresten tot datum van volledige betaling. Veroordeelt verweerster tevens tot betaling van de gerechtskosten,

...'

VOORZITTER RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN - 17 FEBRUARI 2006

Zetelend in kortgeding

Magistraten: Claus, wnd.. voorzitter

Advocaten: mr. Vercammen loco mr. Lecoutre

IMEA OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING T/ AL EBOUDI MAJID

Kortgeding • Drop (niet huishoudelijk) • Niet-huishoudelijke afnemer • Schorsing (van de terbeschikkingstelling van elektrisch vermogen)

Référé • Drop (non résidentiel) • Client non résidentiel • Suspension (de la mise à disposition de puissance électrique)

Wanneer de elektriciteitsleverancier de netgebruiker ervan heeft verwittigd dat het leveringscontract wordt beëindigd voor het adres waarop de netgebruiker zijn handel uitbaat, en de distributienetbeheerder de netgebruiker ertoe heeft aangemaand om zich voor het betreffende aansluitingspunt opnieuw in regel te stellen, maar deze laatste weigert dit te doen, wordt de distributienetbeheerder ertoe gemachtigd om zich toegang te verschaffen met bijstand van een gerechtsdeurwaarder en de openbare macht om de elektriciteitstoevoer te schorsen en om de kosten daarvan aan de netgebruiker aan te rekenen.

Lorsque le fournisseur d'électricité a averti l'utilisateur du réseau qu'il est mis fin au contrat de fourniture pour l'adresse à laquelle l'utilisateur du réseau exploite son commerce, et que le gestionnaire du réseau de distribution a mis l'utilisateur du réseau en demeure de se remettre en règle pour le point de raccordement concerné mais que ce dernier refuse de le faire, le gestionnaire du réseau de distribution est habilité, assisté d'un huissier de justice et de la force publique, à se ménager un accès afin de suspendre la fourniture d'électricité et cela, aux frais de l'utilisateur du réseau.

‘...’

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer de inleidende dagvaarding dd. 13 januari 2006.

Gelet op artikelen 2, 30, 34, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten, ontwikkeld in de Nederlandse taal.

Overwegende dat verwerende partij dd. 13 juni 2005 door de electriciteitsleverancier verwittigd werd dat deze niet meer zou instaan voor de electriciteitslevering vanaf 14 juli 2005 voor het pand gelegen te Antwerpen aan de Lange Beeldekensstraat 206, waar verwerende partij zijn handel uitbaat.

Dat verwerende partij aangetekend in gebreke werd gesteld en aangemaand werd zijn dossier te regulariseren.

Dat verwerende partij halsstarrig weigert het nodige te doen.

OM DEZE REDENEN

Wij, C. Claus, Ondervoorzitter dd. Voorzitter der Rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Antwerpen, zetelend in kort geding, bijgestaan door C. Croon, griffier, uitspraak doende op tegenspraak.

Veroordelen verwerende partij om eisende partij toegang te verlenen tot het pand aan de Lange Beeldekensstraat 206 te Antwerpen met het oog op de nodige technische ingrepen uit te voeren teneinde verwerende partij af te sluiten van het netwerk van eisende partij.

Machtigen eisende partij, vanaf de betekening van de beschikking zich toegang te verschaffen tot het hoger vermelde pand bijgestaan door de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder en de openbare macht.

Veroordelen verwerende partij tot de kosten van de tenuitvoerlegging en de bedragen verschuldigd aan eisende partij om deze technische ingrepen uit te voeren waarvoor eisende partij een factuur dient op te stellen.

Veroordelen verwerende partij tot de kosten van het geding

...’

Noot:

De voorgaande beslissing heeft betrekking op een netgebruiker die door de leverancier werd 'gedropt'. Dit betekent dat het contract met de netgebruiker door de energieleverancier werd opgezegd wegens wanbetaling. Wanneer deze 'gedropte' klant geen contract kan sluiten met een andere energieleverancier, dan moet de distributienetbeheerder optreden om, overeenkomstig de geldende regelgeving, deze klant over te nemen of het aansluitingspunt buiten dienst te stellen naargelang het gaat om een huishoudelijke klant of niet⁽¹⁾.

In concreto ging het om een aansluitingspunt voor de energievoorziening van een niet-huishoudelijke afnemer. Het aansluitingspunt was met name geregistreerd op naam van een handelaar, waardoor het de distributienetbeheerder niet was toegestaan om deze verder te beleveren na dropdatum. Bij de concrete aanbieding voor afsluiting werd de toegang door de netgebruiker echter geweigerd en dit ondanks het feit dat de netgebruiker overeenkomstig het Technisch Reglement van de VREG gehouden is om onmiddellijk toegang te verschaffen op eenvoudig mondeling verzoek van de distributienetbeheerder (mits behoorlijke legitimatie van diens aangestelde).

De distributienetbeheerder wordt hierdoor geconfronteerd met een onrechtmatige afname van energie via zijn distributienet, waarvan de kost ook door hem dient te worden gedragen vermits hij moet zorgen voor de betreffende energieaankoop, ook al is deze niet voorzienbaar en al mag de klant in principe niet door de netbeheerder beleverd worden, maar gebeurt dit concreet wel door een afname de facto via de aansluiting!

Om alsnog te kunnen vermijden dat deze onrechtmatige afname verder bleef lopen na de toegangsweigering, werd door de distributienetbeheerder een vordering om toegang te verkrijgen en over te gaan tot schorsing van de energietoevoer door de Kortgedingrechter ingewilligd.

F. Dillen, redactiecomité

Note:

La décision dont il est question ici se rapporte à un utilisateur du réseau qui a reçu un 'drop' de son fournisseur d'énergie. Cela signifie que le fournisseur d'énergie a résilié le contrat avec l'utilisateur du réseau pour motif de non-paiement. Si ce client 'résilié' ne parvient pas à conclure un contrat avec un autre fournisseur d'énergie, il appartient au gestionnaire du réseau de distribution d'intervenir conformément à la régulation en vigueur et, soit, de reprendre le client, soit, de mettre hors service le point de raccordement, selon qu'il s'agit oui ou non d'un client résidentiel.⁽²⁾

Concrètement, il s'agissait d'un point de raccordement pour l'alimentation en énergie d'un utilisateur non-résidentiel. De fait, le point de raccordement était enregistré au nom d'un commerçant, ce qui fait que le gestionnaire de réseau de distribution ne pouvait pas continuer à l'alimenter après la date de la résiliation. Lorsqu'un technicien s'est présenté pour suspendre la fourniture, l'accès à l'installation lui a cependant été refusé par l'utilisateur du réseau et ce, malgré le fait que l'utilisateur du réseau est tenu, aux termes du Règlement Technique de la VREG, de donner accès immédiatement, sur simple demande du gestionnaire de réseau de distribution (moyennant légitimation correcte du représentant de celui-ci).

Le gestionnaire de réseau de distribution se trouve ainsi confronté avec un prélèvement illicite d'énergie depuis son réseau de distribution. Il doit en outre assumer le coût de ce prélèvement puisqu'il doit acheter l'énergie en question, même si cet achat n'est pas prévisible et que le client ne peut pas, en principe, être fourni par le gestionnaire de réseau mais que cette fourniture est bien réelle sous la forme d'un prélèvement via le raccordement!

Afin de pouvoir éviter que ce prélèvement illicite ne se prolonge après le refus d'accès, le gestionnaire de réseau de distribution a intenté une action en vue d'obtenir l'accès et de pouvoir procéder à la suspension de la fourniture d'énergie. Le juge en référé a agréé cette requête.

F. Dillen, comité de rédaction

¹ Zie ook noot in Iuvis 30 onder de beschikking van de Voorzitter Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen zetelend in kortgeding dd. 15 juli 2005 ELECTRABEL NV T/ KRAUSZ ISAAC-OSTREICHER FEIGE / ELECTRABEL CUSTOMER SOLUTIONS NV - IMEA en IGAO OPDRACHTHOUDENDE VERENIGINGEN.

² Voir aussi note dans Iuvis 30, sous l'ordonnance du Président de la Cour de Première Instance à Anvers, siégeant en référé le 15 juillet 2005 ELECTRABEL SA T/ KRAUSZ ISAAC-OSTREICHER FEIGE / ELECTRABEL CUSTOMER SOLUTIONS SA - IMEA et IGAO ASSOCIATIONS CHARGEES DE MISSION.

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE VEURNE - 23 FEBRUARI 2006

2de Kamer

Magistraten: mevr. Vlaeminck, voorzitter, bh. Vandaele en Demeester

Advocaten: mrs. Debra en Crombez

DENYS T/ WVEM CVBA

Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Lokalisatieplicht • Manifestatie van de schade • Tegensprekelijke vaststelling • Bewijs

Bris de câble électrique souterrain • Obligation de localisation • Apparition du dommage • Constat contradictoire • Preuve

Een tijdsverloop tussen het uitvoeren van de werken en de vaststelling van de schade sluit niet uit dat de kabel beschadigd werd bij de uitvoering van de werken en dat de schade zich pas nadien manifesteert.

De ondertekening van een gemeenschappelijk schade-formulier (tegensprekelijke vaststelling van de schade) met schets houdt in dat elk van de partijen een bekentenis heeft afgelegd over bepaalde gegevens en deze schets. Partijen moeten hun opmerkingen noteren op dit schade-formulier en niet nadien wanneer de opmerkingen niet meer op hun waarheid kunnen nagezien worden.

Le fait qu'il s'écoule un laps de temps entre l'exécution des travaux et le constat du dommage n'exclut pas la possibilité que le câble ait été endommagé lors de l'exécution des travaux bien que le dommage n'apparaisse qu'ensuite.

La signature d'un formulaire de dommage commun (constat contradictoire du dommage) avec croquis, implique que chacune des parties ait fait des aveux concernant certaines données et ce croquis. Les parties doivent noter leurs observations sur ce formulaire de dommage et pas ultérieurement, lorsqu'il n'est plus possible de vérifier la véracité des observations.

‘...

PROCEDURE

Het dossier, dat aan de rechtbank wordt voorgelegd, bevat de rechtsplegingsdossiers:

een voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis van het Vrederecht van het kanton Diksmuide dd. 28.02.2005;

een gemotiveerd verzoekschrift tot hoger beroep tegen voormeld vonnis, neergelegd op 30.03.2005 ter griffie van de rechtbank alhier en door de griffier van deze rechtbank bij gerechtsbrieven d.d. 01.04.2005 medegedeeld aan geïntimeerde overeenkomstig artikel 1056 par. 2 Ger. Wetboek.

Kennis wordt genomen van de dossiers van de rechtspleging en van de door partijen overgelegde bundels.

Partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in openbare terechtzitting.

De artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden nageleefd.

II. BIJZONDERSTE GEGEVENS VAN DE ZAAK

Op basis van de grieven zoals geformuleerd in het inleidend verzoekschrift tot hoger beroep, die hier als herhaald dienen te worden beschouwd en bij de beoordeling van de zaak nader zullen worden ontmoet, wordt hoger beroep aangekend tegen het vonnis van de eerste rechter, waarin hij, op basis van de weerhouden motieven, die hier tevens als volledig herhaald dienen te worden beschouwd, de vordering van geïntimeerde als oorspronkelijke

eiseres ontvankelijk en gegrond verklaarde.

De eerste rechter stelt dat er op 11.08.2003 schade werd vastgesteld aan de elektrische hoofdleiding te Kortemark, Staatsbaan 175 F, alwaar appellant enige tijd voordien werken had uitgevoerd, waarbij onder andere palen werden geplaatst bij de aanleg van de tuin.

De eerste rechter stelt dat de tegensprekelijke vaststelling zonder voorbehoud ondertekend door appellant, melding maakt van perforatie te wijten aan gestabiliseerd zand, die op de kabel lag en dat appellant de liggingplannen van de kabels niet had opgevraagd.

Appellant vordert de vernietiging van het eerste vonnis en opnieuw wijzen de rechtdoende op de oorspronkelijke eis van geïntimeerde af te wijzen als ongegrond.

Appellant baseert zich hiervoor op volgende grieven:

ten onrechte oordeelde de eerste rechter dat de schade, de fout en het oorzakelijk verband vaststaan, nu volgens de eerste rechter de schade ontstaan was door de inwerking van de aanvretende bestanddelen in het gestabiliseerd zand, aangebracht door appellant, waardoor na zekere tijd een wijziging ontstaan is in de isolatie-eigenschappen van de kabels;

appellant stelt dat uit niets blijkt dat er aanvretende bestanddelen in het gestabiliseerd zand aanwezig zouden zijn geweest waardoor er een wijziging zou zijn ontstaan in de isolatiekwaliteiten van de kabels;

volgens appellant staat het vast dat de kabel nimmer geraakt werd tijdens de werken en het enige wat gebeurd is, is dat een put werd gegraven om een paal te plaatsen om een boom te geleiden en dat het putje gevuld werd met stabilisé, hetgeen gebeurde boven de kabel en zonder de kabel te raken;

pas na drie maanden bleek er een perforatie te zijn ontstaan in de kabel;

volgens appellant maakt het niet uit of er stabiel ligt boven de kabel of een vrachtwagen die op die plaats stilstaat.

Geïntimeerde kan zich akkoord verklaren met het eerste vonnis en vraagt in conclusies de bevestiging ervan.

Voor wat betreft de gedetailleerde feitelijke gegevens, kan verwezen worden naar het eerste vonnis, hetwelk hier als volledig herhaald kan beschouwd worden.

III. BEOORDELING

Ontvankelijkheid

Er ligt geen betekenisakte voor. Het hoger beroep is derhalve tijdig en regelmatig naar de vorm in de zin van artikel 1051 Ger. W.

Het hoger beroep werd ingesteld in de zin van artikel 1056,2° Ger. W. en bevat de verplichte vermeldingen zoals voorgeschreven door artikel 1057 Ger. W.

Het hoger beroep is derhalve ontvankelijk.

Ten gronde

Geïntimeerde ging op 23.07.2004 over tot dagvaarding van appellant in vergoeding van de schade, die op 11.08.2003 werd vastgesteld te Kortemark langsheen de Staatsbaan ter hoogte van nr. 175F.

Op 11.08.2002 werd tussen appellant en een aangestelde van geïntimeerde een tegensprekelijke vaststelling van schade opgemaakt.

Daaruit bleek dat de hoofdleiding beschadigd was en dat onder de rubriek 'aard van de schade' perforatie aangekruist werd.

Als oorzaak van de schade werd aangeduid dat er stabilisé betrof die op de kabel lag.

Op het document van tegensprekelijke vaststelling van de schade, dat door beide betrokkenen ondertekend werd, werd de plaats aangeduid waar de perforatie van de kabel door 'stabiel' plaatsvond.

Perforatie is afkomstig van het werkwoord perforeren, hetgeen betekent doorboren, een gat maken of een reeks van gaten maken in iets (Dikke van Dale).

Er kan dan ook niet anders dan afgeleid te worden dat de kabel doorboord werd door de stabilisé, die aangebracht werd door appellant.

In dat geval is het hoogstwaarschijnlijk dat de schade ontstaan is op het ogenblik dat de werken werden uitgevoerd, waardoor de kabel dan doorboord werd.

Appellant stelt echter dat hij aldaar, bij het echtpaar Coucke, drie maanden voordien werken zou hebben uitgevoerd en dus niet op het tijdstip van de schade.

Geïntimeerde bevestigt eveneens impliciet dat de werken door appellant vroeger werden uitgevoerd (medio 2003).

Dit korte tijdsverloop tussen het uitvoeren van de werken en de vaststelling van de schade sluit niet uit dat de stabilisé de kabel geraakt heeft bij het uitvoeren van de werken, doch dat de schade zich pas nadien manifesteerde.

Feit is dat appellant vertegenwoordigd was bij de tegensprekelijke vaststelling van de schade, waar duidelijk werd genoteerd dat de schade ontstaan is door perforatie door de stabilisé.

Het staat vast dat appellant deze stabilisé in de grond heeft aangebracht.

Appellant ondertekende de vaststelling van de schade en de oorzaak ervan zonder enig voorbehoud te maken.

Wanneer beide partijen erin slagen het schadeformulier volledig en correct in te vullen, wat aldus inhoudt dat zij een aantal rubrieken gezamenlijk invullen, een aantal elk afzonderlijk en tenslotte ook een gezamenlijke schets produceren, waarna zij beiden het formulier ondertekenen, dan kan men logischerwijze concluderen dat elk van hen hiermee een bekentenis heeft afgelegd omtrent bepaalde gegevens.

Dit houdt zekerlijk in dat bij ondertekening van het formulier met vermelding van een schets, er omtrent deze schets een bekentenis werd afgelegd door beide betrokkenen ondertekenaars.

Appellant diende derhalve zijn opmerkingen en visie aangaande de schade en het ontstaan ervan te noteren op het gemeenschappelijk schadeformulier, en niet nadien wanneer de opmerkingen niet meer op hun waarheid kunnen nagezien worden.

Fout, schade en oorzakelijk verband staan derhalve vast, nu appellant in het tegensprekelijk opgesteld schadeformulier erkende dat de kabel beschadigd werd door stabilisé en nu de stabilisé door appellant in de grond geplaatst werd.

Bovendien bewijst appellant niet dat hij de ligging van de kabels voorafgaandelijk de werken nagezien heeft.

Het feit dat er in zijn hoofde geen verplichting hiertoe zou bestaan, doet hieraan niets af.

De vordering werd dan ook terecht door de eerste rechter toegekend, zodat het eerste vonnis kan bevestigd worden, ook op cijfermatig vlak nu er dienaangaande geen opmerkingen werden gemaakt.

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in rechtszaken.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, in eerste aanleg en op tegenspraak tussen alle partijen, alle tegenstrijdige en meer omvattende besluiten verwerpend als ongegrond, niet ter zake dienend of overbodig.

Verklaart het hoger beroep van appellant ontvankelijk, doch wijst het af als ongegrond.

Bevestigt het eerste vonnis.

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 15 MAART 2006

2de Ter Kamer

Magistraten: Allegaert, voorzitter, Theunis en Fierens

Advocaten: mr. Kelles loco mr. Coch en mr. Steverlinck loco mr. Debaese

BETONAC NV T/ INTERELECTRA CVBA

Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Lokalisatieplicht • Verplichting van de aannemer • Onvoldoende lokalisatie • Foutieve lezing van plans • Overleg op werfvergadering

Bris de câble électrique souterrain • Obligation de localisation • Obligation de l'entrepreneur • Localisation insuffisante • Lecture fautive des plans • Concertation à la réunion de chantier

Een zorgvuldig aannemer, gespecialiseerd in grondwerken, leest niet enkel de plans juist, doch voert peilingen uit zoals door de regelgeving voorzien.

Het overleg op een werfvergadering tussen de aannemer van grondwerken en de eigenaar van de kabel, ontbeft de aannemer niet om met de nodige omzichtigheid peilingen uit te voeren om beschadigingen te voorkomen. Het behoort tot de taak van de aannemer de effectieve ligging van de kabel na te gaan.

Un entrepreneur soigneux spécialisé en travaux de terrassement, ne se contente pas de lire seulement les plans, mais procède à des sondages comme le prévoit la réglementation.

La concertation portant sur une réunion de chantier entre l'entrepreneur des travaux de terrassement et le propriétaire du câble, ne dispense pas l'entrepreneur d'exécuter avec la circonspection requise, les sondages nécessaires afin de prévenir tout risque de dommages. Il incombe à l'entrepreneur d'examiner l'emplacement effectif du câble.

‘...’

Wat voorafgaat

Op 20.11.2001 werd te GINGELOM aan de Honsemstraat 24, een M.S. kabel van INTERELECTRA C.V.B.A. geperforeerd.

INTERELECTRA houdt BETONAC N.V. aansprakelijk nu deze laatste op genoemde plaats droogzuigingswerken uitvoerde.

Op 17.3.2003 dagvaardt INTERELECTRA C.V.B.A. de N.V. BETONAC in betaling van € 2 888,77 schadevergoeding te vermeerderen met aan-kleven.

De N.V. BETONAC betwist haar aansprakelijkheid.

Het beroepen vonnis van de Rechtbank van Koophandel te HASSELT d.d. 17.11.2004 verklaart de vordering van INTERELECTRA gegrond ten bedrage van € 2 888,77 met aan-kleven.

N.V. BETONAC, hierna appellante genoemd, stelde een naar vorm en termijn regelmatig hoger beroep in bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 18.1.2005.

De eisen in hoger beroep

Appellante vordert dat de oorspronkelijke vordering van INTERELECTRA, bij hervorming van het beroepen vonnis, onontvankelijk, minstens ongegrond zou worden verklaard, ondergeschikt dat er een persoonlijke verschijning zou worden bevolen van de projectleider van appellante en van de afgevaardigde op de werf van INTERELECTRA.

Appellante vraagt dat geïntimeerde zou worden veroordeeld tot de kosten van het geding in beide aanleggen.

C.V.B.A. INTERELECTRA, hierna genoemd geïntimeerde, concludeert tot de bevestiging van het vonnis à quo.

Geïntimeerde vraagt de veroordeling van appellante tot de gedingkosten in beroep.

De beoordeling

Appellante betwist, zoals in eerste aanleg, de ontvankelijkheid van de oorspronkelijke vordering, zonder een precies middel inzake onontvankelijkheid te ontwikkelen.

Het Hof ziet geen reden om ambts-halve de onontvankelijkheid op te werpen zodat de eis ontvankelijk dient verklaard.

De eerste rechter heeft de feiten en rechtsgronden die in het geding zijn, alsmede het voorwerp van de vordering en van het verweer, op juiste wijze uiteengezet en het Hof verwijst eraan.

Het Hof treedt de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter en zijn daarop gesteunde beslissing bij en herneemt deze, de argumenten van de partijen werden door hem passend beantwoord en er worden in conclusies voor het Hof geen nieuwe argumenten aangereikt die een verdere of andersluidende redengeving zouden noodzaken.

Enkel ter beantwoording van de kritiek van appellante op het bestreden vonnis wordt de redengeving van de eerste rechter als volgt aangevuld.

Op 20.11.2001 voerde appellante wegen- en rioleringswerken uit in de Hansomstraat te GINGELOM.

Voorafgaand de werken werden de liggingsplannen van de kabels opgevraagd en vond er op 16.2.2001 een werfvergadering plaats in aanwezigheid van de nutsmaatschappijen.

Tijdens de werken werd een ondergrondse kabel beschadigd. Er werd een tegensprekelijke vaststelling gedaan zonder erkenning van aansprakelijkheid. Er is geen betwisting over het schadebedrag van € 2 888,78.

Appellante betwist haar verantwoordelijkheid wegens een afwijkende ligging van de kabel ten opzichte van de medegedeelde plaats.

Lezing van de medegedeelde plans en vaststelling van de plaats van beschadiging leert dat de kabel in werkelijkheid op 15 meter van de gevel van de woning 24 lag en op het plan ook als dusdanig was ingetekend.

Een zorgvuldig aannemer, bovendien gespecialiseerd in deze materie, leest niet enkel de plans juist, doch voert peilingen uit zoals overigens door de regelgeving voorzien.

De oorzaak van de schade ligt in de foutieve lezing van de plans en de niet-uitvoering van peilingen in hoofde van appellante.

Het overleg tussen partijen op een werfvergadering onthefte appellante niet van met de nodige voorzichtigheid peilingen uit te voeren om beschadiging te voorkomen. Het behoort tot de taak van de aannemer de effectieve ligging na te gaan.

De gevraagde persoonlijke verschijning is niet gespecificeerd en kan geen objectieve elementen bijvoegen vermits het Hof heeft vastgesteld dat appellante de plans fout las en geen peilingen uitvoerde ondanks de wettelijke verplichtingen.

Over de cijfers is er geen betwisting.

De vordering van geïntimeerde is gegrond.

OM DIE REDENEN

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen.

...’

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE TURNHOUT - 28 MAART 2006

6de Kamer

Magistraten: Gilles

Advocaten: mr. Dens loco mr. Jackers mr. Caeyers loco mr. Deprouw

IVERLEK CVBA T/ VERHEYEN DANNY

Beschadiging van ondergrondse kabel • Lokalisatieplicht • Planaanvraag • Privéterrein • Vermoeden van aanwezigheid van kabel • Overeenkomst BVVO-CETS (FIGAS) • Expertise

Bris de câble souterrain • Obligation de localisation • Demande de plans • Terrain privé • Présomption d'existence de câbles • Convention UPEA-CETS (FIGAZ) • Expertise

De expert aangesteld in het kader van de overeenkomst BVVO-CETS treedt enkel op voor rekening van de verzekeraar. Het behoort niet tot zijn bevoegdheid om uitspraak te doen over de aansprakelijkheid. Hij dient zich te beperken tot het doen van materiële vaststellingen.

De verplichting tot planaanvraag geldt zowel voor werken op openbaar domein als op privé-eigendom.

Door de aanwezigheid van een elektriciteitspaal naast de te plaatsen ombeining had men zich bewust moeten zijn van het risico en van de aanwezigheid van kabels, zodat het niet opvragen van de plannen en het ontbreken van lokalisatie een fout uitmaakt in rechtstreeks causaal verband met de schade.

L'expert désigné dans le cadre de la convention UPEA-CETS intervient uniquement pour compte de l'assureur. Il ne lui appartient pas de se prononcer sur les responsabilités. Il doit se borner à dresser des constatations matérielles.

L'obligation de demande de plans vaut pour les travaux à effectuer en domaine public comme en domaine privé. La présence d'un poteau électrique à proximité immédiate de l'emplacement prévu pour la clôture signalait le risque et la présence de câbles. Dès lors, l'absence de demande de plans et de localisation constitue une faute en lien causal direct avec le dommage.

‘...

Gezien de inleidende dagvaarding de dato 30 mei 2005 betekend door het ambt van gerechtsdeurwaarder S. Vandensavel met standplaats te Turnhout.

Gehoord ter openbare zitting van 28 februari 2006 partijen in hun middelen en besluiten bij monde van hun raadsliden.

Op 23/08/2003 werd door verweerder een elektriciteitshoogspanningskabel beschadigd. Bij dagvaarding de dato 30/05/2005 vordert eiseres de vergoeding van de hierdoor veroorzaakte schade, zoals vermeld in de debetnota de dato 01/10/2003.

De vordering werd regelmatig en ontvankelijk ingesteld.

Het wordt niet betwist dat verweerder op voormelde datum een omheining plaatste op zijn terrein.

Op een bepaald ogenblik werd een ondergrondse hoogspanningskabel doorboord.

Verweerder stelt vooreerst dat eiseres haar vordering steunt op een factuur.

Waar het gaat om een onrechtmatige daad in hoofde van verweerder, zou de schade niet op basis van een factuur kunnen worden gevorderd.

De grondslag van de vordering is het veroorzaken van schade door verweerder.

De omvang van de schade wordt aangetoond via de debetnota.

Het is dus niet de onrechtmatige daad op zich die wordt gefactureerd (er werd een debetnota opgesteld, geen factuur) maar wel de gevolgen van deze fout, namelijk de veroorzaakte schade.

Verweerder houdt voor dat expert GEERTS een voorbehoud formuleerde.

Waar eiseres op dit voorbehoud niet reageerde, kan geen fout in hoorde van verweerder worden weerhouden.

Dit zogenaamde voorbehoud is geformuleerd als volgt:

'De kabel was dus gelegen aan de grens tussen het openbaar en het privaats domein. Mits de kabel gelegen zou zijn in het openbaar domein, tussen de gracht en de baan, dan had dit de beschadiging vermeden.'

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat deze formulering geen voorbehoud is maar enkel een vaststelling.

Daarenboven werd, ingevolge de houding van de verzekeraar van verweerster (I.N.G. INSURANCE), eiseres misleid waardoor zij niet aanwezig kon zijn op de expertise en haar standpunt niet kon meedelen.

Het feitenrelaas van eiseres wordt inderdaad niet betwist.

Eiseres stelt dat zij op 13/10/2009 door de expert GEERTS werd uitgenodigd op de expertise die zou plaatsvinden op 21/10/2003.

Op 20/10/2003 deelt ING INSURANCE aan eiseres mee dat op voormelde datum de expertise niet zal doorgaan.

Bij schrijven de dato 22/10/2003 schrijft de expert GEERTS dat de expertise toch doorgang had gevonden.

Eiseres was dus niet aanwezig ingevolge de foutieve berichtgeving door de verzekeraar van verweerder.

De argumenten die verweerder put uit het feit dat, ingevolge de overeenkomst tussen B.V.V.O. en CETS de aanwezigheid van partijen niet noodzakelijk is, dient, rekening houdend met de concrete omstandigheden te worden verworpen.

Aan eiseres werd immers de kant ontnomen om bij de expertise aanwezig te zijn.

Zij wist niet dat een expertise zou doorgaan op de afgesproken datum en liet zich dus niet vertegenwoordigen.

Waar ingevolge een **fout** van de verzekeraar van verweerder, de expertise eenzijdig werd opgesteld, kan zij niet aan eiseres worden tegengesteld.

Eiseres werd eenvoudig voor voldongen feiten gesteld.

Het is door de foutieve informatie dat zij niet aanwezig was en geen deel kon hebben aan een vergadering met de expert.

Trouwens dient te worden opgemerkt dat de expert enkel optreedt voor rekening van de verzekeraar, niet voor rekening van eiseres.

Daarenboven behoort het niet tot de bevoegdheid van de deskundige uitspraak te doen over de aansprakelijkheid.

Hij dient zich te beperken tot het doen van materiële vaststellingen.

Het zogenaamde voorbehoud is dus aan eiseres niet tegenstelbaar.

Verweerster doorboorde een ondergrondse kabel.

Er wordt voorgehouden dat verweerder op zijn eigen terrein werkte, niet op de openbare weg.

Dit is niet relevant.

Ook wanneer men op privaat terrein werkt, dient men plans aan te vragen betreffende de ligging van ondergrondse kabels.

Kabels mogen immers ook in de ondergrond van particuliere eigendommen worden gelegd.

In casu wordt niet betwist dat verweerder geen navraag deed in verband met de ligging van de kabels.

Hij is zonder meer beginnen boren.

Daarenboven had verweerder, gelet op de toestand te plaatse, bewust moeten zijn van het risico verbonden aan het uitvoeren van boringen.

Inderdaad is de omheining waaraan hij werkte gelegen naast een elektriciteitspaal.

Verweerder kon dus weten dat er ook kabels lagen.

Door geen plans op te vragen en niet te controleren of er geen ondergrondse kabels aanwezig waren, heeft verweerder een fout begaan die in rechtstreeks causaal verband met de schade staat.

De omvang van de vergoeding wordt niet betwist.

In conclusies wordt niet langer de uitvoerbaarheid bij voorraad gevorderd, zodat dient te worden aangenomen dat dit deel van de vordering niet gehandhaafd blijft.

OM DEZE REDENEN,

En de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, conform artikels 2, 34, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

DE RECHTBANK, vonnissende op tegenspraak, alle andere en verderstrekkende conclusies verwerpende.

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk en gegrond als volgt.

Veroordeelt verweerder om aan eiseres te betalen de som van TWEEHONDERD NEGENHONDERD VIERENVEERTIG EURO en NEGENENTACHTIG EUROCENT (2 944,89 Euro), met de verwijlrenten aan de wettelijke rentevoet vanaf 01/01/2003 tot heden en de gerechtelijke intresten vanaf heden tot de dag der betaling.

...'

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 29 MAART 2006

2de Kamer

Magistraten: Peeters, Van Haelst en Verbaert

Advocaten: mrs. Knaeps en Jageneau

INTERELECTRA CVBA T/ AMBARO NV

Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Lokalisatieplicht • Onvolledig plan • Verplichting van de aannemer • Algemene zorgvuldigheidsplicht • Onvoldoende lokalisatie

Bris de câble électrique souterrain • Obligation de localisation • Plan incomplet • Obligation de l'entrepreneur • Obligation générale de prudence • Localisation insuffisante

Een onvolledige mededeling van de liggingsplannen door de eigenaar van de kabel aan de aannemer, neemt de aansprakelijkheid van deze laatste bij beschadiging van de kabel niet weg, gezien hij zelf had moeten vaststellen dat voor een bepaald deel van de werkzone geen liggingsplannen waren overgemaakt en hij op grond van de plaatsgesteldheid kon weten, minstens diende te weten, dat er in de werkzone mogelijks kabels aanwezig waren omdat de graafwerken in de buurt begonnen waren en de aannemer al kabels had zien liggen.

In zulke omstandigheden moet de aannemer zich nogmaals bevragen bij de eigenaar omtrent de juiste ligging alvorens de graafwerken verder te zetten.

Une communication incomplète des plans de localisation du câble par son propriétaire à l'entrepreneur n'exclut pas la responsabilité de ce dernier en cas d'endommagement du câble vu qu'il aurait dû lui-même constater qu'aucun plan de localisation n'avait été remis pour une partie de la zone des travaux et que, eu égard à la disposition des lieux, il était en mesure de savoir ou à tout le moins devait savoir, qu'il était possible que des câbles soient présents dans la zone des travaux parce que les travaux de terrassement avaient commencé dans les environs et que l'entrepreneur avait déjà vu des câbles posés.

Dans de telles circonstances, l'entrepreneur doit une nouvelle fois s'informer auprès du propriétaire quant à l'emplacement exact du câble avant de poursuivre les travaux de terrassement.

‘...
feiten en voorgaande

Op 19 augustus 1998 heeft N.V. Ambaro (Algemene Midden Belgische Aanneming Roos) graafwerken uitgevoerd te Beverst. Zij heeft daarbij een middenspanningskabel van C.V.B.A. Interelectra beschadigd.

C.V.B.A. Interelectra is tot dagvaarding voor de rechtbank van koophandel te Tongeren overgegaan op 13 maart 2003 en heeft de aansprakelijkheid voorgehouden van N.V. Ambaro voor deze beschadiging, op basis van het K.B. van 10 maart 1981 (A.R.E.I.) en de art. 1382 en 1383 B.W., en in conclusies op basis van het ARAB reglement. Zij vroeg ver-

oordeling van deze laatste tot betaling van € 2 312,80 meer de vergoedende interesten sedert 19 augustus 1998, de gerechtelijke interesten en de gedingkosten.

Het vonnis van de rechtbank van koophandel te Tongeren van 23 februari 2005 heeft de eis van C.V.B.A. Interelectra ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Met verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit Hof op 26 mei 2005 heeft C.V.B.A. Interelectra, hierna genoemd appellante, een naar vorm en termijn regelmatig hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank van koophandel te Tongeren van 23 februari 2005, waarvan geen akte van betekening wordt

voorgebracht, tegen N.V. Ambaro, hierna genoemd geïntimeerde.

Eisen in hoger beroep

Appellante verzoekt het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, het bestreden vonnis te niet te doen en haar oorspronkelijke eis toe te kennen. Verder vraagt ze geïntimeerde te veroordelen tot de gedingkosten.

Geïntimeerde vraagt het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren, het eerste vonnis te bevestigen en appellante te veroordelen tot de gedingkosten.

Beoordeling in hoger beroep

Er bestaat betwisting m.b.t. de plaats waar de beschadiging zich voordeed. Geïntimeerde stelt dat de beschadiging zich voordeed in de Molenweg/Molenstraat. Appellante stelt dat de beschadiging zich voordeed op het kruispunt van de Molenstraat en de Oude straat.

Appellante stelt dat geïntimeerde geen plans heeft opgevraagd van de Oude straat, alhoewel ze aldaar werken heeft uitgevoerd. Appellante stelt dat zij alle 'aangevraagde' liggingsplans tijdig heeft overgemaakt aan geïntimeerde zodat zij voldaan heeft aan haar informatieverplichting.

Appellante houdt zodoende voor dat geïntimeerde een fout beging in de zin van artikel 260bis van het ARAB en art. 192 van het AREI (K.B. 10 maart 1981) aangezien zij graafwerken heeft aangevat zonder in het bezit te zijn van liggingsplannen m.b.t. het gebied waar zij werken diende uit te voeren. Minstens stelt appellante dat geïntimeerde op een onvoorzichtige en onzorgvuldige wijze de werken heeft uitgevoerd (art. 1382-1383 B.W.). De bewijslast van deze fout rust op appellante.

Er bestaat geen betwisting over het feit dat door graafwerkzaamheden uitgevoerd door geïntimeerde een middenspanningskabel van appellante is beschadigd.

Geïntimeerde voert aan dat zij hiervoor echter geen aansprakelijkheid draagt vermits zij enerzijds opvraging heeft gedaan van de liggingsplans conform de wettelijke bepalingen terzake (ARAB en AREI) en anderzijds haar ook geen onzorgvuldigheid of nalatigheid (fout) kan worden verweten vermits zij niet op de hoogte was van de ligging van deze kabel, daar waar zij hierover voorafgaandelijk aan de werken appellante had geïnformeerd en deze laatste nagelaten had m.b.t. de plaats waar het schadegeval zich had voorgedaan, om de liggingsplans en zodoende de ligging van de kabels mede te delen.

Zij stelt dat appellante zelf aan de basis ligt van de beschadiging doordat zij deze plans niet heeft overgemaakt vóór de aanvang van de werken. Geïntimeerde stelt zodoende dat zij geen schuld had aan de beschadiging. Geïntimeerde roept het niet mededelen van de plannen als rechtvaardigingsgrond in die haar van iedere aansprakelijkheid t.a.v. appellante ontslaat.

3. Met aangetekende brief van 30 maart 1998 heeft geïntimeerde de liggingsplans voor de werkzone, zoals aangeduid op het bijgevoegde plan, opgevraagd. Geïntimeerde heeft zodoende inlichtingen ingewonnen m.b.t. de staat van de ondergrond bij de eigenaar van deze installaties, wat hem dwingend is opgelegd op basis van art.192,02 AREI.

Het was immers de plicht van geïntimeerde om een aanvraag te doen bij de kabeleigenaar, i.c. appellante, tot het bezorgen van de volledige liggingsplans van de ondergrondse installatie van de zone waar de graafwerken zouden uitgevoerd worden.

De brief van 30 maart 1998 alsook het bijgevoegd plan met aanduiding van de werkzone in kleur gaven voldoende informatie aan appellante op basis waarvan zij de plicht had om alle liggingsplans van de kabels m.b.t. deze werkzone aan geïntimeerde tijdig over te maken.

Het verweer van appellante luidt dat er geen liggingsplans zijn aangevraagd m.b.t. de Oude Straat alwaar volgens appellant de schade is toegebracht. Appellante stelt dat alle liggingsplans van de straten die zijn gevraagd, door haar aan geïntimeerde zijn verstuurd. Het Hof stelt vast dat enkel op het bijgevoegd plan dat wordt voorgebracht door appellante in haar bundel (stuk 1) er een opsomming van straten wordt gegeven. Deze opsomming is blijkbaar niet aangebracht op het bijgevoegd plan zoals voorgebracht door geïntimeerde in haar bundel (stuk 1).

Het Hof oordeelt dat er derhalve onduidelijkheid bestaat of deze opsomming van straten vermeld op het exemplaar van appellante nu van de hand is van geïntimeerde dan wel van appellante, wat wezenlijk is om te beoordelen welke liggingsplans precies werden aangevraagd.

Het Hof gaat derhalve enkel uit van wat onbetwistbaar uit de aanvraagbrief kan afgeleid worden m.n. dat de opvraging de kabels en leidingen 'die in de werkzone liggen' betreffen zonder dat deze beperkt zou zijn gebleven tot de straatnamen vermeld op de versie van het situatieplan voorgebracht door appellante vermits, gelet op de discrepantie tussen de versies van dit situatieplan gehecht aan de aanvraagbrief in de onderscheidene bundels van partijen, geacht moet worden dat appellante faalt in haar bewijslast desbetreffende.

Het liggingsplan 1-545 m.b.t. het gebied waarin de beschadigde kabel ligt, werd pas één dag na het schadegeval door appellante overgemaakt aan geïntimeerde, na uitdrukkelijk verzoek hiertoe door geïntimeerde.

Dat dit liggingsplan 1-545 betrekking heeft op het gebied waar de beschadigde kabel lag en dat dit liggingsplan één dag na de beschadiging werd overgemaakt aan geïntimeerde blijkt niet betwist te zijn door appellante, minstens stelt het Hof vast dat hierover geen verweer wordt gevoerd.

Appellante beperkt zich in haar verweer tot de stelling dat er geen liggingsplans werden aangevraagd m.b.t. de ondergrondse leidingen in de Oude Straat. Dit verweer werd door het Hof reeds hierboven verworpen.

Aangenomen dat deze schade zich op het kruispunt van de Molenstraat en de Oude Straat heeft voorgedaan (wat door geïntimeerde wordt betwist), wordt vastgesteld dat appellante haar verweer niet baseert op het feit dat dit kruispunt niet meer viel binnen de 'werkzone' waarvoor door geïntimeerde de liggingsplans werden aangevraagd. Uit haar brief

van 24 april 1998 blijkt dat zij de liggingplans van de ondergrondse leidingen 'gelegen in de omgeving van de bovenvermelde werken' opstuurde.

Ten overvloede blijkt dat het kwestieuze liggingplan nr. 1-545, waarvan niet betwist wordt dat hierop de beschadigde kabel stond, niet voorgebracht wordt, zodat het Hof hieruit evenmin kan afleiden of de kwestieuze beschadiging 'buiten de werkzone' viel.

Daarentegen blijkt uit het document 'minnelijke vaststelling zonder erkenning van aansprakelijkheid' (ondertekend door een vertegenwoordiger van appellante en van geïntimeerde) dat als 'plaats van schadegeval' is opgegeven: 'veldweg binnen t.o. Molenweg te Beverst' waarin enkel sprake is van de Molenweg.

Appellante toont niet aan, op basis van deze vermelding, dat deze plaats van schadegeval buiten de werkzone viel van geïntimeerde, en waarvoor deze laatste de liggingplans had aangevraagd.

Het Hof besluit zodoende dat het bewijs niet wordt geleverd door appellante dat de beschadiging van de kabel zich heeft voorgedaan buiten de werkzone waarvoor zij gevraagd was de liggingplans over te maken.

Het Hof stelt vast dat appellante haar informatieplicht onvolledig ten uitvoer bracht door het niet mededelen van liggingplan nr. 1-545 waarop de kwestieuze kabel was aangeduid.

Het Hof is echter van oordeel dat zonder deze fout van appellante de schade zich op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan.

Appellante stelt terecht dat het niet mededelen van de plans aan geïntimeerde de aansprakelijkheid van geïntimeerde voor de kabelbeschadiging niet wegneemt. Appellante verwijst naar het feit dat geïntimeerde de graafwerken reeds begonnen was in de buurt en reeds kabels had zien liggen, zodat zij diende te weten, of minstens een vermoeden diende te hebben, dat ook op de andere nabije stroken kabels lagen. Deze feitelijke omstandigheden dat de werken reeds waren aangevangen en dat er kabels lagen en werden vastgesteld, worden niet door geïntimeerde betwist, minstens brengt zij hiertegen geen verweer voor.

Het Hof is in de gegeven omstandigheden van oordeel dat geïntimeerde in casu inderdaad tekort is geschoten aan haar algemene zorgvuldigheidsplicht tot lokalisatie van de kabel en minstens tot het raadplegen daaromtrent van de verdeler.

In casu kon geïntimeerde gelet op de plaatsgesteldheid weten, minstens diende zij te weten, dat er een mogelijkheid bestond dat er kabels 'doorliepen'. Zij had zelf moeten vaststellen dat wat deze zone betreft waarin zij de kwestieuze werken uitvoerde, geen liggingplan was overgemaakt, zodat zij hierover, conform. 192 AREI, opnieuw de kabeleigenaar had dienen te raadplegen m.b.t. de afwezigheid van de kwestieuze plans. Geïntimeerde is onzorgvuldig geweest door er niet voor gezorgd te hebben dat zij over alle plans beschikte.

Het verzuim van appellante om alle plans over te maken kan zodoende naar het oordeel van het Hof niet worden ingeroepen door geïntimeerde om zich te onttrekken aan haar wettelijke verplichtingen op basis van het ARAB en AREI.

Gelet op de stringente en onvoorwaardelijke plicht tot lokalisatie van de kabels, behoorde het geïntimeerde ondanks de onvolledige mededeling van appellante van de liggingplans, nogmaals opvraging te doen naar de plans en desgevallend uitsluitel te krijgen van appellante dat ter plaatse zich geen kabels bevonden, nu uit de feitelijke gegevens van de zaak blijkt dat geïntimeerde had vastgesteld - minstens dit niet betwist - dat op de plaats van de werkzaamheden kabel lagen. Zij had nogmaals bevraging bij appellante dienen te doen m.b.t.; de juiste situatie alvorens haar graafwerkzaamheden aan te vatten of verder te zetten.

Het Hof besluit tot de aansprakelijkheid van geïntimeerde en hervormt het eerste vonnis.

Er bestaat geen betwisting m.b.t. de schadecijfers.

OM DIE REDENEN

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;

Verklaart het hoger beroep van appellante ontvankelijk en gegrond.

Wijzigt het beroepen vonnis.

Verklaart de oorspronkelijke eis van appellante gegrond.

...'

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE - 21 APRIL 2006

10de Kamer

Magistraten: dhr. Denolf, voorzitter; mevrr. Macours; dhr. De Loof

Advocaten: mr. Van der Perre loco mr. Van der Perre en mr. Feys loco mr. Derudder

GASELWEST CVBA T/ VERCRUYSSSE JOS

**Verhouding verdeler-
verbruiker • Openbare dienst •
Stroomonderbreking • Schade •
Geen oorzakelijk verband**

**Rapport distributeur-utilisateur
• Service public • Interruption
de distribution d'électricité •
Dommage • Absence de lien de
causalité**

Gelet op de dwingende noodzaak om de elektriciteitsvoorziening te verzorgen en gelet op de noodzaak tot eenvormigheid van deze diensten ten overstaan van elke burger en/of rechtspersoon, zijn de verbintenissen die hieruit voortspruiten noodzakelijk van reglementaire aard. Daartegenover staat dat de gebruiker van deze nutvoorzieningen uit dit feit alleen reeds geacht wordt het aansluitingsreglement te aanvaarden, met inbegrip van de erin opgenomen exoneratieclausules, beperkingen en vrijstellingen. Dit reglement is aan de gebruiker tegenstelbaar. Krachtens dit reglement kan de verdeler slechts aansprakelijk zijn voor onderbrekingen en variaties in spanning en frequentie in geval de abonnee het bewijs levert van een fout, van schade en het oorzakelijk verband tussen beiden.

Uit het loutere feit dat een abonnee ingevolge een korte stroomonderbreking bij het achteruitrijden tegen zijn garagepoort rijdt, is niet aangetoond dat de stroomonderbreking de oorzaak is van de schade die hierdoor ontstaat. De enige oorzaak is de onvoorzichtigheid van de chauffeur die achteruit reed zonder na te kijken of de poort reeds voldoende was geopend. Een onverwachte korte elektriciteitsstoornis naar aanleiding van bepaalde werken kan niet worden uitgesloten. De chauffeur diende ermee rekening te houden dat er zich bij het opengaan van de poort een storing kon voordoen ongeacht de oorzaak van deze storing.

Vu la nécessité impérative de pourvoir à la fourniture d'électricité et vu la nécessité de maintenir une uniformité des services à chaque citoyen et/ou personne morale, les obligations qui en découlent sont nécessairement de nature réglementaire. Par contre, il apparaît que l'utilisateur de ces installations d'utilité publique est, de ce seul fait, considéré comme ayant accepté le règlement de branchement, en ce compris les clauses d'exonération et de limitation de responsabilité ainsi que la franchise. Ce règlement est opposable aux utilisateurs. Sur base de ce règlement, le distributeur ne peut être responsable pour les interruptions et les variations de tension et de fréquence qu'au cas où l'abonné fournit la preuve d'une faute, d'un dommage et le lien de causalité entre les deux.

Du simple fait qu'un abonné, en suite d'une courte interruption de courant, recule dans sa porte de garage, il n'est pas démontré que la coupure de courant est la cause du dommage qui en découle. La seule cause est l'imprudence du chauffeur qui reculait sans vérifier si la porte du garage était déjà suffisamment ouverte. Un court incident électrique inattendu suite à certains travaux ne peut pas être exclu. Le chauffeur devait tenir compte du fait qu'à l'ouverture de la porte une perturbation puisse se produire qu'elle qu'en soit la cause.

“....

I. RECHTSPLEGING

Het dossier dat aan deze rechtbank wordt voorgelegd, bevat de rechtsplegingsdossiers, met:

- een voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis van de Vrederechter van het kanton Tielt, op tegenspraak gewezen tussen partijen op 19 mei 2004,
- een verzoekschrift tot hoger beroep tegen voormeld vonnis door appellante op 8 november 2004 voorgelegd ter griffie van de rechtbank alhier en door de griffier bij deze rechtbank bij gerechtsbrieven van 9 november 2004 medegedeeld aan geïntimeerde en zijn raadsman overeenkomstig artikel 1056 § 2 Ger. W.

De rechtbank nam kennis van het dossier van de rechtspleging en van de door partijen overgelegde bundels.

Partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in openbare terechtzitting.

Toepassing werd gemaakt van artikelen 2.24 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken.

II. TEN GRONDE

I. Het bestreden vonnis

Op basis van de grieven zoals geformuleerd in het inleidend verzoekschrift tot hoger beroep, die hier als herhaald dienen te worden beschouwd en bij de beoordeling ten gronde nader zullen worden ontmoet, wordt door appellante hoger beroep aangetekend tegen voormeld vonnis, waarin de eerste rechter op basis van de door hem weerhouden motieven, die hier tevens als herhaald dienen te worden beschouwd, het hiernavolgende besliste:

- de ontvankelijkheid en gegrondheid van de vordering;
- de veroordeling van verweerster om aan eiser de som te betalen

van 707,27 euro, meer de vergoedende interesten sedert 20 maart 2002;

- de veroordeling van verweerster tot de kosten van het geding, in hoofde van eiser te begroten op de dagvaardingskosten van 96,77 euro en de rechtsplegingsvergoeding van 171,05 euro en de aanvullende rechtsplegingsvergoeding van 57,02 euro;
- de uitvoerbaarheid van huidig vonnis bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal en zonder borgstelling.

2. Standpunten van partijen in graad van beroep

Appellante besluit in haar beroepsakte tot:

- de ontvankelijkheid en gegrondheid van het beroep;
- de vernietiging van het vonnis van de vrederechter met betrekking tot de aangehaalde grieven;
- de ongegrondheid van de vordering van tegenpartij betreffende de schadevergoeding van de garagepoort;
- de veroordeling van geïntimeerde tot alle kosten van beide aanleggen.

In haar beroepsbesluiten vordert appellante tevens om:

- het incidenteel beroep van geïntimeerde ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

Geïntimeerde besluit tot:

- de ontvankelijkheid doch ongegrondheid van het hoger beroep;
- de ontvankelijkheid en gegrondheid van het incidenteel beroep;
- dienvolgens de veroordeling van appellante tot betaling aan geïntimeerde een bedrag van 1 067,65 euro en 952,27 euro samen 2 019,92 euro te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet van 7 % vanaf de dag van het schadegeval (20.03.2002) tot de dag van

de inleidende dagvaarding en de gerechtelijke interesten aan de wettelijke rentevoet van 7 % vanaf de dag van de inleidende dagvaarding tot de dag van de algehele betaling;

- de veroordeling van appellante tot alle kosten van beide aanleggen.

3. De belangrijkste feitelijke voorwaarden

Op 20 maart 2002 reed geïntimeerde, wonende te 8755 Ruislede, Brandstraat nr. 48, met zijn bestelwagen Renault achteruit zijn garage in.

Hij maakte hierbij gebruik van de elektrische afstandsbediening om zijn garagepoort te openen.

Bij het inrijden van zijn garagepoort bleef hij echter met het dak van zijn wagen haperen aan zijn garagepoort waardoor hij schade had aan zowel zijn wagen, als zijn nog niet volledig geopende garagepoort.

De garagepoort zou niet volledig opengeklapt zijn tengevolge van een korte stroomonderbreking, waardoor geïntimeerde tegen zijn garagepoort reed.

Geïntimeerde is van mening dat hij door de fout van appellante schade geleden heeft en dat deze schade zich niet zou voorgedaan hebben indien de electriciteit niet onderbroken was.

Appellante werd op 5 juni 2002 aangeschreven in opdracht van geïntimeerde om tot schaderegeling over te gaan en de schade aan de bestelwagen te vergoeden. Appellante achtte zich echter niet verantwoordelijk voor het schadegeval en weigerde tot schadeloosstelling over te gaan.

Op 22 oktober 2002 ging geïntimeerde over tot dagvaarding van appellante in schadeloosstelling.

Bij tussenvonnis daterend van 4 juni 2003 werd geïntimeerde gemachtigd om met getuigen te bewijzen dat er op 20 maart 2002 een stroomonderbreking was, waardoor zijn garagepoort blokkeerde en hij er met zijn bestelwagen tegen reed.

De door geïntimeerde opgeroepen getuige verklaarde dat op het moment dat hij geïntimeerde met zijn voertuig achteruit zag oprijden, plots het licht uitviel en hij een klop hoorde. De getuige verklaarde verder dat hij hierop naar buitenging en zag dat de auto met het bovenste gereden had tegen de halfopen poort.

In zijn eindvonnis daterend van 19 juni 2004 oordeelde de vrederechter dat er voldoende vermoedens waren om aan te nemen dat de electriciteit uitviel ten gevolge van werken en dat hierdoor de automatische garagepoort blokkeerde. Deze onaangekondigde stroompanne was volgens de vrederechter te beschouwen als een tekortkoming van het personeel van appellante en appellante diende volgens de vrederechter aansprakelijk gesteld te worden voor de hieruit ontstane schade.

Hij was anderzijds wel van oordeel dat enkel de schade aan de poort (te verminderen met de contractuele vrijstelling) door appellante dient vergoed te worden en niet de schade aan de bestelwagen, aangezien schade aan bedrijfsgoederen krachtens het reglement van appellante niet vergoed dient te worden.

Appellante kon zich met dit vonnis niet verzoenen en tekende beroep aan.

Geïntimeerde tekende op haar beurt incidenteel beroep aan tegen de afwijzing van haar vordering tot vergoeding van de schade aan de bestelwagen en tegen de niet integrale toekenning van de door hem geleden schade aan de garagepoort.

III. BEOORDELING

I. Nopens de procedure

Het aangevochten vonnis dateert van 19 mei 2004 terwijl appellante hoger beroep aantekent bij verzoekschrift neergelegd ter griffie daterend van 8 november 2004. Het eerste vonnis werd betekend op 13 oktober 2004.

Het beroep is dan ook tijdig conform art. 1051 Ger. W.

Appellante heeft het nodige belang en hoedanigheid. Het beroep werd tevens op regelmatige wijze ingesteld zodat het beroep ontvankelijk is.

Het incidenteel is eveneens ontvankelijk conform art. 1054 Ger. W.

2. Ten gronde

Partijen ontwikkelen in graad van beroep dezelfde argumenten zowel in rechte als in feite.

2.1. Geïntimeerde verwijst in haar beroepsconclusies naar de door haar genomen conclusies voor de eerste rechter, die zij in huidige aanleg volledig wensen te hernemen.

In deze aanleg kunnen enkel de grieven ontwikkeld in de beroepsakte en latere conclusies behandeld en besproken worden om te oordelen of de eerste rechter terecht heeft beslist.

Er kan gebeurlijk verwezen worden naar conclusies genomen voor de 1ste rechter om de in hoger beroep ontwikkelde grieven te onderschragen. Dit betekent evenwel niet de herneeming van het geschil zoals gevoerd voor de eerste rechter. De rechter in hoger beroep dient de grieven tegen het bestreden vonnis te onderzoeken, niet de middelen die voor de eerste rechter werden ontwikkeld (Cass. 16 december 1994, Arr. Cass., 1994, II, 1124; Recente Cass., 1995, p. 181-185, noot BROECKX, K, 'De grieven in de beroepsakte').

2.2. De rechtbank is van oordeel dat verbintenissen die ontstaan naar aanleiding van de levering van levensnoodzakelijke nutsvoorzieningen, zoals terzake de electriciteitsvoorziening door appellante, opzichtens de eigenaar of de zakelijke gebruiker van een onroerend goed van reglementaire aard zijn en niet van contractuele aard zijn. De dwingende noodzaak in de voorziening van levensnoodzakelijke goederen of diensten en de verplichting in hoofde van de burgerlijke vennootschappen of overheidsdiensten die dergelijke goederen of diensten leveren; alsmede de noodzaak tot eenvormigheid van deze diensten opzichtens elke burger en/of rechtspersoon staan er aan in

de weg dat de leveringsvoorwaarden en - prijzen op contractuele basis zouden worden bedongen en aldus afhankelijk gesteld worden van de vrije wilsovereenstemming van elke individuele gebruiker of eigenaar van een onroerend goed waar de levensnoodzakelijke leveringen dienen te gebeuren (E. Dirix, Algemene contractvoorwaarden en monopolies, RW 86-87 noot onder Antw. 20.01.1987).

Het staat appellante niet vrij te kiezen aan wie zij wel dan niet zal leveren, doch zij is gehouden elk onroerend goed dat zulks wenst van electriciteitslevering te voorzien, zij kan de leveringsprijzen niet vrij bepalen en zij kan in geval van wanbetaling haar leveringen niet geheel stop zetten of opschorten.

Daartegenover staat dat eenieder die beroep doet op de nutsvoorziening van de electriciteitslevering uit dit feit alleen reeds geacht wordt het reglement betreffende de aansluitingen op het distributienet voor afname en injectie van elektrische energie te aanvaarden, ongeacht het feit of hij zich uitdrukkelijk met deze reglementering heeft akkoord verklaard, terwijl hij geacht wordt er kennis van te hebben genomen, samen met de aanvaarding van de levering van de nutsvoorzieningen.

Verbintenissen voortvloeiende uit de levering van nutsvoorzieningen zijn noodzakelijk van reglementaire aard.

Geïntimeerde wordt geacht het electriciteitsvoorzieningsreglement van appellante te hebben aanvaard, met inbegrip van de hierin opgenomen exoneratieclausules en de hierin opgenomen aansprakelijkheidsbeperkingen en vrijstellingen. Dit reglement is aan geïntimeerde tegenstelbaar.

De rechtsverhouding tussen partijen wordt beheerst door de hierin opgenomen verbintenissen.

Krachtens het reglement van de electriciteitsmaatschappij daterend van 8 oktober 2001 dat geldig was op het moment van het schadegeval, kan

de verdeler niet instaan voor variaties in spanning of frequentie, binnen welbepaalde perken en evenmin voor alle storingen die onvermijdelijk zijn gelet op de huidige stand van de techniek en wat men redelijkerwijze van de verdeler mag verwachten. Het reglement bepaalt verder dat buiten deze gevallen de verdeler aansprakelijk is voor onderbrekingen en variaties in spanningen en frequenties, in zoverre de klant het bewijs levert van een fout, van schade en het oorzakelijk verband tussen beide.

Vervolgens is gestipuleerd dat de verdeler slechts gehouden is tot het vergoeden van de lichamelijke schade, en onder aftrek van een vrijstelling van 245,00 euro per benadeelde, van de materiële schade aan goederen, die uitsluitend gebruikt worden voor privé-doeleinden.

2.3. De rechtbank in hoger beroep is van oordeel dat geïntimeerde niet aantoonde dat appellante aansprakelijk dient gesteld te worden voor de schade geleden aan haar bestelwagen en garagepoort. Zij toont namelijk niet aan dat de stroomonderbreking waarvan de eerste rechter op grond van de getuigenverklaring terecht aannam dat deze zich voorgedaan heeft, de oorzaak is van het feit dat geïntimeerde tegen zijn garagepoort reed.

Geïntimeerde zelf is heel onvoorzichtig geweest door achteruit te rijden vooraleer hij zijn garagepoort volledig geopend had en dit dan nog zonder voldoende achteruit te kijken.

Indien geïntimeerde zijn garagepoort volledig geopend had vooraleer achteruit te rijden, had het schadegeval zich niet voorgedaan. Evenmin had dit zich voorgedaan indien geïntimeerde vooraleer zijn garagepoort in te rijden nog eens gekeken had.

De enige oorzaak van het schadegeval is de onvoorzichtigheid van geïntimeerde en niet de korte stroomonderbreking, welke trouwens beschouwd dient te worden als een spontaan en onvoorzienbaar netincident.

Een onverwachte, korte elektriciteitsstoornis wanneer er bepaalde werken dienen te worden uitgevoerd kan niet steeds worden uitgesloten en dient aanvaard te worden.

Geïntimeerde had dienen te voorzien dat er bij het opengaan van de garagepoort er een korte hapering of onderbreking kan voorkomen.

Het is hierbij onverschillig of dit te wijten is aan een kleine hapering aan het systeem van de elektrische poort of aan een onverwachte korte onderbreking van de elektriciteitsverdeling.

Geïntimeerde kan dan ook zijn schade niet verhalen op appellante gezien hij zelf verantwoordelijk is voor het schadegeval.

Appellante is niet aansprakelijk voor het feit dat geïntimeerde door onvoorzichtigheid en onoplettendheid tegen zijn garagepoort reed. Het is de fout van geïntimeerde die het schadegeval veroorzaakt heeft.

Appellante is derhalve niet gehouden tot schadeloosstelling en geïntimeerde kan zijn schade niet op appellante verhalen.

Het eerste vonnis dient hervormd te worden en de aanspraken van geïntimeerde worden volledig afgewezen.

Het incidenteel beroep van geïntimeerde om appellante bijkomend te veroordelen tot vergoeding van de schade aan de bestelwagen en tot de integrale vergoeding van de schade aan de garage (zonder aftrek te doen voor de reglementaire vrijstelling) is gelet op de bovenstaande redenering ongegrond.

Geïntimeerde dient derhalve eveneens volledig te worden verwezen in de kosten van beide rechtsgedingen.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Wijzende in graad van hoger beroep en op tegenspraak.

Alle strijdige en meer omvattende besluiten verwerpend als niet dienend, overbodig of ongegrond.

Verklaart het principaal beroep ontvankelijk en gegrond.

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk en ongegrond.

Vernietigt de aangevochten beslissing en opnieuw rechtdoend;

Wijst de vordering van geïntimeerde tot veroordeling van appellante tot de betaling van een bedrag van 1 067,65 euro en een bedrag van 952,27 euro te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet van 7 % vanaf de dag van het schadegeval (20 maart 2002) tot de dag van de inleidende dagvaarding en de gerechtelijke interesten aan de wettelijke rentevoet van 7 % vanaf de dag der inleidende dagvaarding tot de dag van algehele betaling, af als ongegrond.

...'

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL - 3 MEI 2006

Aanvullende Kamer IS

Magistraten: De Coninck, voorzitter; Celis; Taffijn

Advocaten: mr. Van De Velde, mr. Verschaeve loco mr. Van Landuyt

VERHAEREN & CO NV T/ IVERLEK CVBA

Beschadiging van ondergrondse kabel • Diepte van de kabel • Planaanvraag • Lokalisatieplicht • Mechanische werktuigen (gebruik) • Oorzakelijk verband

Endommagement d'un câble souterrain • Profondeur du câble • Demande de plan • Obligation de localisation • Outils mécaniques (usage) • Lien causal

Op de aannemer rust de verplichting tot planaanvraag en lokalisatie van de exacte ligging van de kabels door middel van grondpeilingen alvorens de werken aan te vatten.

Indien de aannemer moeilijkheden ondervindt bij het lokaliseren ingevolge de aanwezigheid van cementbeton, dient hij in samenspraak met de opdrachtgever en de maatschappij de manier van werken vooraf te bepalen.

De aannemer die echter nagelaten heeft om de plannen op te vragen en de kabels te lokaliseren alvorens de werken uit te voeren, kan zich dan ook niet beroepen op overmacht wanneer hij, zonder voorafgaand overleg, met een mechanisch werktuig een ondergrondse hoogspanningskabel, die op een diepte van 30 cm ligt, beschadigt.

L'entrepreneur, avant d'entamer les travaux, a l'obligation de demander les plans et de localiser la position exacte des câbles au moyen de sondages.

Si l'entrepreneur éprouve des difficultés pour localiser les câbles en raison de la présence de béton, il doit, en concertation avec le maître de l'ouvrage et la société, déterminer au préalable la manière de travailler.

Cependant, l'entrepreneur qui a négligé de demander les plans et de localiser les câbles avant l'exécution des travaux ne peut invoquer la force majeure quand il endommage, sans concertation préalable, avec un engin mécanique, un câble haute tension qui se trouve à une profondeur de 30 cm.

‘...

Gelet op de proceduristukken, inzonderheid:

Het bestreden vonnis dat op 13/06/2002 werd uitgesproken door de 22ste Kamer zaal C van de Rechtbank van Koophandel te Brussel (A.R. nr. 4044/2000), dat volgens verklaring van partijen niet werd betekend en waartegen hoger beroep werd ingesteld bij verzoekschrift dat op 03/09/2002 werd neergelegd ter griffie van het Hof;

De beroepsbesluiten van geïntimeerde neergelegd ter griffie van het Hof van Beroep te Brussel op 19/06/2003;

De beroepsbesluiten van appellante, neergelegd ter griffie van het Hof van Beroep te Brussel op 18/06/2003;

Gehoord de advocaten in hun pleidooien ter zitting van 15/03/2006, datum waarop deze zaak in beraad werd genomen.

I. OORSPRONKELIJKE VORDERING

Overwegende dat de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde ertoe strekte appellante te veroordelen tot betaling van de som van 120 862 BEF (2 996,09 EUR) te vermeerderen met de vergoedende intresten sedert 10/08/1999 en dit n.a.v. beschadiging aan een elektrische hoogspanningskabel.

II. BESTREDEN VONNIS

Overwegende dat de eerste rechter, bij vonnis gewezen op tegen-

spraak d.d. 13/06/2002 de vordering van geïntimeerde ontvankelijk en gegrond heeft verklaard en appellante heeft veroordeeld tot betaling aan geïntimeerde van de som van 2 996,09 EUR meer de vergoedende intresten en vervolgens de wettelijke intresten aan wettelijke rentevoet vanaf 10/08/1999 tot de dag der algehele betaling. Dat appellante tevens werd veroordeeld tot de kosten van het geding.

III. STANDPUNTEN IN HOGER BEROEP

Overwegende dat appellante vordert haar hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, het vonnis a quo teniet te doen en opnieuw recht sprekende, geïntimeerde af te wijzen van haar oorspronkelijke vordering

en haar te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen; dat volledig ondergeschikt, minstens de gedeelde aansprakelijkheid wordt gevraagd en aldus wordt gevorderd geïntimeerde af te wijzen van haar vordering voor de helft. In dat geval de procedurekosten van beide aanleggen te compenseren.

Overwegende dat geïntimeerde vordert het hoger beroep van appellante ongegrond te verklaren, dienvolgens appellante ervan af te wijzen en het eerste vonnis te bevestigen in al haar beschikkingen. Dat tevens wordt gevorderd appellante te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen.

IV. DE ONTVANKELIJKHEID

Overwegende dat het hoger beroep ontvankelijk is en er daaromtrent overigens geen betwisting bestaat.

V. DE FEITEN

Overwegende dat appellante in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu en Infrastructuur, meer bepaald Administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen Vlaams-Brabant, herstellingswerken aan cementbetonverhardingen heeft uitgevoerd o.m. te Sint-Genesius-Rode.

Overwegende dat niet wordt betwist dat op 10/08/1999 bij het uitvoeren van de werken door appellante een elektrische hoogspanningskabel werd beschadigd.

Overwegende dat de schade werd vastgesteld op 120 862 BEF (2 996,09 EUR) overeenkomstig factuur d.d. 15/12/1999. Dat m.b.t. de omvang van de schade geen betwisting bestaat.

Overwegende dat geïntimeerde betwist aansprakelijk te zijn voor het schadegeval.

VI. M.B.T. DE GROND VAN DE ZAAK

Overwegende dat er, zoals gesteld, geen betwisting bestaat over het feit dat appellante bij het uitvoeren van graafwerken te Sint-Genesius-Rode

ter hoogte van de hoek Waterlooosesteenweg/Maria Johannalaan op 10/08/1999 een ondergrondse elektrische hoogspanningskabel heeft beschadigd.

Overwegende dat appellante echter de aansprakelijkheid voor dit schadegeval betwist gezien zij stelt dat de elektriciteitskabel slechts op 30 cm diepte gelegd was.

Overwegende dat artikel 260 bis § 1 van het ARAB, m.b.t. ondergrondse leidingen, zoals gewijzigd door artikel 192 van het K.B. van 10/3/1981 hierna volgende verplichtingen oplegt aan zij die grond-, bestratings- of andere werken uitvoeren:

de verplichte raadpleging van de eigenaar van de kabels en opvraging der plannen;

de verplichte lokalisatie van de exacte ligging van de kabels door middel van grondpeilingen alvorens de werken aan te vatten.

Overwegende dat appellante niet betwist dat zij inderdaad heeft nagelaten om de plannen m.b.t. de ligging van de kabels op te vragen.

Overwegende dat appellante evenmin betwist dat zij nagelaten heeft grondpeilingen uit te voeren alvorens de werken aan te vatten.

Overwegende dat het dus vaststaat en niet kan worden betwist dat appellante hier haar wettelijke verplichtingen niet is nagekomen.

Overwegende dat appellante echter meent dat het niet naleven van de wettelijke verplichtingen geenszins in oorzakelijk verband staat met de schade, zijnde de beschadiging van de kabel. Dat zij stelt dat de kabel slechts op 30 cm diepte lag waar, volgens artikel 232 van het ARAB, hoogspanningskabels op minstens 60 cm diepte dienen ingegraven te zijn.

Overwegende dat zij daarenboven stellen dat het uitvoeren van peilingen m.b.t. de juiste liggingen van de kabels bij werken aan cementbeton van 23 cm onmogelijk zijn zonder gebruik van mechanische werktuigen.

Overwegende dat, waar in se niet wordt betwist dat de hoogspanningskabel inderdaad slechts op 30 cm diepte lag, de stelling van appellante niet kan worden gevolgd.

Overwegende dat de wettelijke verplichtingen klaar en duidelijk zijn omschreven en niet werden nageleefd door appellante.

Overwegende dat appellante, voor zover zij de nodige informatie had opgevraagd, had geweten dat er in de buurt hoogspanningskabels aanwezig waren en conform de bovenvermelde wettelijke verplichtingen had zij op dat ogenblik, alvorens met zware machines werken uit te voeren, de ligging van de kabels kunnen lokaliseren.

Overwegende dat, zo de lokalisatie moeilijk zou zijn geweest - wat zij stelt - zij, wanneer zij kennis had van de aanwezigheid van hoogspanningskabels, in samenspraak met de opdrachtgever en de maatschappij de manier van werken vooraf had dienen te bepalen. (zie vergelijkbaar: Cass. 26/10/1990, R.W. 1990-91, 993; Kh. Brugge, 26/10/1993, IUVIS, 1994, 286; Vred. Zottegem, 13/7/1995, Tijd. Aan. Recht, 1997, 46).

Overwegende dat aldus moet worden vastgesteld dat de eerste rechter terecht de aansprakelijkheid van appellante heeft weerhouden.

Overwegende dat inderdaad terecht werd gesteld dat appellante, door het niet naleven van haar raadplegingsverplichting, zich niet op overmacht kan beroepen.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

Rechtdoende na tegenspraak en na beraad;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in rechtszaken;

Verklaart het hoger beroep van appellante ontvankelijk doch ongegrond.

...

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN - 9 MEI 2006

Zetelend in Kortgeding

Magistraten: Claus, wvd. voorzitter

Advocaten: mr. Verammen loco mr. Lecoutre, mr. Buelens

IMEA EN IGAO OPDRACHTHOUDENDE VERENIGINGEN T/ K2HOUSE

**Drop (niet-huishoudelijk) •
Vordering tot toegang en
afsluiting • Impact beëindiging
huurovereenkomst**

**Drop (non-résidentiel) • Demande
d'accès et de fermeture • Impact
sur l'échéance de la convention de
bail**

Wanneer de niet-huishoudelijke netgebruiker door de commerciële energieleverancier werd gedropt, is de distributienetbeheerder na het verstrijken van de dropdatum verplicht de aansluiting buiten dienst te nemen. De netgebruiker die in dat kader in gebreke blijft om de distributienetbeheerder toegang te verlenen kan daartoe worden veroordeeld. Daarbij is het niet ter zake dienend dat deze netgebruiker de overeenkomst voor het huren van het pand inmiddels heeft opgezegd.

Quand l'utilisateur non-résidentiel du réseau est exclu par son fournisseur d'énergie, le gestionnaire de réseau est obligé, après l'expiration du délai d'exclusion, de mettre hors service le raccordement. L'utilisateur du réseau qui reste en défaut de donner accès au gestionnaire du réseau de distribution peut être condamné pour ce fait. En outre, le fait que l'utilisateur du réseau ait résilié son contrat de bail est sans conséquence.

‘...

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer de inleidende dagvaarding dd. 07 februari 2006.

Gelet op artikelen 2, 34, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten, ontwikkeld in de Nederlandse taal.

Overwegende dat eerste en tweede eisende partij op 28 oktober 2005 door de elektriciteits- en gasleverancier van verwerende partij verwittigd werden dat vanaf 28 november 2005 deze niet meer zouden instaan voor de elektriciteits- en gaslevering voor het pand gelegen te Borgerhout aan de Drink 18 G.V.

Dat verwerende partij hiervan op 3 november 2005 in kennis werd gesteld en aangetekend werd aangevraagd haar dossier te regulariseren en een andere leverancier ter kennis te brengen.

Dat zij tevens verwittigd werd dat eisende partijen haar zouden afsluiten van hun netwerken.

Dat verwerende partij in gebreke is gebleven om het nodige te doen.

Dat verwerende partij thans aanvoert dat zij de huur heeft opgezegd en het pand op 31 december 2005 verlaten heeft.

Dat dit niet ter zake dienend is.

Dat er thans een afname is van elektriciteit en gas zonder gekende leverancier en dit op kosten van de netwerkbeheerder.

OM DEZE REDENEN

Verklaren de vordering ontvankelijk en gegrond.

Veroordelen verwerende partij om eisende partijen onmiddellijk toegang te verlenen tot het pand gelegen te Borgerhout aan de Drink 18 en dit vanaf de betekening van deze beschikking.

En bij gebreke hieraan vrijwillig te voldoen, machtigen eisende partijen zich toegang te verschaffen tot het pand en hiervoor beroep te doen op de openbare macht en de eerst daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder.

Veroordelen verwerende partij tot de kosten van de tenuitvoerlegging van de beschikking en tot de kosten voor de uitvoering van de technische ingrepen, waarvoor eisende partijen een factuur zullen opstellen.

...’

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE MECHELEN - 1 JUNI 2006

6de Kamer

*Magistraten: Van Den Kerkhof, voorzitter, Lauwers en Van Hool
Advocaten: mr. De Saedeleer loco mr. Van Melkebeke en mr. Vekemans*

IVERLEK CVBA T/ VBG NV

Beschadiging van ondergrondse kabel • Vermoedens • Art. 1353 B.W. • Lokalisatieplicht • Mechanische werktuigen (gebruik) • Diepte van de kabel • Schadebegroting • Overeenkomst BVVO-CETS

Endommagement de câble souterrain • Présomptions • Article 1353 C.civ. • Obligation de localisation • Engins mécaniques (usage) • Profondeur du câble • Estimation du dommage • Convention UPEA-CETS

Wanneer de aannemer erkent dat de beschadiging werd toegebracht door een mechanisch werktuig en hij bovendien niet betwist dat hij ter plaatse van het schadegeval met een mechanisch werktuig graafwerken heeft uitgevoerd, bestaan er voldoende, gewichtige en met elkaar overeenstemmende vermoedens omtrent diens aansprakelijkheid.

De aannemer, in het bezit van de plannen, moet steeds overgaan tot daadwerkelijke, 'materiële' lokalisatie, hetgeen hetzij elektronische peilingen hetzij manueel graafwerk baaks op de vermoedelijke loop van de leiding inhoudt.

Anderzijds moet de verplichting van de kabeleigenaar om juiste en geactualiseerde plannen te verschaffen redelijkerwijs worden opgevat.

Lichte afwijkingen tussen het plan en de werkelijke ligging van de kabel zijn aanvaardbaar en kunnen derhalve voor een gespecialiseerd aannemer geen element van overmacht of onoverwinnelijke dwaling vormen.

De BVVO/CETS-overeenkomst biedt realistische en betrouwbare richtlijnen en maatstaven, ook voor niet-aangesloten verzekeringsmaatschappijen of voor derden. Zij biedt een degelijke maatstaf om de schade beperkt en objectief te begroten.

Si l'entrepreneur reconnaît que le dommage a été causé par un engin mécanique et que, de plus, il ne conteste pas qu'il a exécuté sur le lieu du dommage des travaux de terrassement avec un engin mécanique, il existe des présomptions suffisantes, graves et concordantes concernant sa propre responsabilité.

L'entrepreneur, en possession des plans, doit toujours procéder à une localisation 'matérielle' effective, soit par des sondages électroniques, soit par un travail manuel de terrassement à angle droit sur le cours présumé de la conduite.

D'autre part, l'obligation du propriétaire du câble de fournir des plans justes et actualisés doit être considérée raisonnablement.

Des légères divergences entre le plan et la position réelle du câble sont acceptables et ne peuvent constituer un élément de force majeure ou une erreur invincible dans le chef d'un entrepreneur spécialisé.

La convention UPEA-CETS offre des lignes de conduite et des critères de mesure réalistes et fiables, aussi pour les compagnies d'assurance non liées ou pour les tiers. Elle offre un critère de mesure solide pour évaluer le dommage limité et objectif.

‘...’

Gelet op de inleidende dagvaarding bij geregistreerd deurwaardersexploot dd. 05.04.2005 van V. Sas, plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in vervanging van D. Wilms, gerechtsdeurwaarder te Arendonk.

Gelet op de stukken van de rechtspleging, vermeld op de inventaris van het dossier van de rechtspleging.

Gehoord partijen in hun middelen op de openbare terechtzitting van 27.04.2006 en gelet op het neergelegde dossier van eisende partij.

Overwegende dat de beschikkingen voorzien in de art. 2.30.34.36.37.38.40 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtzaken werden nageleefd.

I. HET GESCHIL

Verweerster voerde riolerings- en wegeniswerken uit te Heist-op-den-Berg in opdracht van NV AQUAFIN en de gemeente Heist o/d Berg.

Zij stelt op 13/4/04 graafwerken te hebben uitgevoerd in de Zonderschotsesteenweg tot op een diepte van 50 cm in het kader van het aanleggen van fundering (30 cm) en de betonverharding (20 cm).

Op 29/4/04 kwam de heer LIBOT, aangestelde van eiseres, ter plaatse na melding van een stroompanne en stelde vast dat de electriciteitskabel geplet was met een mechanisch werktuig.

Op het PV van minnelijke vaststelling - niet ondertekend door verweerster - werd door de heer LIBOT het volgende vermeld:

- omstandigheden van het schadegeval: ‘graafwerken - plaatsen van beton wegdek’
- diepte van de graafwerken op de plaats van het schadegeval: ‘80 cm’
- diepte van de leiding voor de aanvang van de werken: ‘80 cm’

- bescherming van de leiding op de plaats van het schadegeval: ‘stenen dekpannen’
- liggingsplans aanwezig: ‘ja’
- eventuele opmerkingen: ‘kabel juist in de rijweg onder beton zie foto (0,5 m)’

De heer LIBOT stelt dat hij op 17/5/04 klacht neerlegde bij de Politie te Heist o/d Berg, nu verweerster alle betrokkenheid ontkende. Aan de Politie verklaart hij het volgende:

‘(..) In de buurt van de panne waren werken aan de gang. Een kruispunt werd herlegd en een deel van de betonnen wegbedekking was weg.

Op de plaats was wel reeds kiezel aangebracht, de betonmixers stonden klaar om te storten.

Met de meetwagen werd bepaald dat de fout op het kruispunt lag juist op de plaats van de werkzaamheden, onder de kiezel. Het verdachte deel werd opengemaakt en de beschadiging werd vastgesteld samen met de heer Cammaerts Patrick, er werden op dat ogenblik eveneens foto’s gemaakt. De dekstenen waren op die plaats niet meer aanwezig. Verderop waren ze intact. (...) De schade werd geraamd op ongeveer 1 800 EUR.’

Op 19/6/04 verklaarde de heer CAMMAERTS voor verweerster het volgende aan de Politie:

‘(...) Aldaar hadden graafwerken plaatsgevonden tot op een diepte van 50 cm en wij waren het wegdek terug in orde aan het maken. De beschadigingen welke werden aangericht waren dieper en werden zeker niet door ons teweegebracht. Wie de beschadigingen aangebracht heeft kan ik niet zeggen. Verschillende firma’s hebben aldaar werkzaamheden uitgevoerd. (...)’

Het strafdossier werd zonder gevolg geklasseerd.

Intussen stelde eiseres verweerster in gebreke bij schrijven dd. 16/6/04 voor de toegebrachte schade aan het elektriciteitshoogspanningsnet te Heist o/d Berg aan de Zonderschotsesteenweg nr. 22.

In haar antwoord dd. 18/6/04 betwistte verweerster elke aansprakelijkheid om reden dat er tijdens de uitvoering van de graafwerken op 13/4/04 tot op een diepte van 50 cm geen schade werd veroorzaakt en - indien de kabel zoals beweerd ‘geplet’ was, dit toen reeds zou zijn vastgesteld.

Bij schrijven dd. 19/10/04 verwees eiseres naar de wettelijke verplichtingen, zoals vermeld in het ARAB en het AREI, en verzond zij een kopij van het proces-verbaal van verhoor van de heer LIBOT:

‘Volgens onze agent werd de beschadiging samen met uw werfleider, dhr. Patrick Cammaerts, vastgesteld waarop die toegaf de beschadigingen aangebracht te hebben.

Overeenkomstig de feitelijke bevindingen is het duidelijk dat hiermee geen rekening werd gehouden.

Daar uit het voorgaande blijkt dat u wel degelijk aansprakelijk bent voor onze schade, verzoeken wij u hierbij het bedrag van 2 967,05 EUR te storten (...)’

Op 5/4/05 ging eiseres over tot dagvaarding, teneinde verweerster op grond van art. 1382 e.v. BW te horen veroordelen in betaling van de som van 2 967,05 EUR, meer de vergoedende intresten en de kosten.

II. BEOORDELING

I.

Volgens eiseres kan er geen betwisting bestaan nopens de materialiteit van de feiten: ter zake werd op 29/4/04 door haar technische diensten een vaststelling van ongeval opgesteld, waarin werd geacteerd dat de bewuste kabel door een aangestelde van verweerster werd geplet met een mechanisch werktuig. De liggingsplannen waren aanwezig, de kabel bevond zich ter plaatse op een diepte van 0,50 m. Verweerster stelt ter plaatse graafwerken te hebben uitgevoerd op 13/4/04. Dienaangaande merkt eiseres op dat bij een pletting van een kabel een defect op latere datum steeds mogelijk is en zo-

doende de beschadiging zich pas manifesteert enige tijd nadat de kabel werd geraakt. Verweerster slaagt er volgens haar niet in om op redelijke en steekhoudende wijze te weerleggen dat zij bij haar graafwerken de ondergrondse kabel heeft geraakt.

Verweerster stelt dat haar geen fout kan verweten worden: zij is tot localisatie van de ondergrondse leidingen overgegaan: de liggingsplannen werden opgevraagd en de leidingen werden aan de hand van peilingen gelocaliseerd. Op 13/4/04, wanneer door haar graafwerken werden uitgevoerd, werd er geen schade aan de kabel vastgesteld. Op 29/4/04, de dag van de vaststelling van de schade, was verweerster niet aan het werk ter hoogte van nummer 22. Bovendien was zij alsdan bezig met de uitvoering van de funderings- en betonwerken, geenszins met graafwerken. Het is niet uitgesloten, aldus verweerster, dat derden, die voordien ook werkzaamheden ter plaatse hebben uitgevoerd voor de aanleg of verlegging van de nutsleidingen, de schade veroorzaakt hebben.

2.

Waar het PV van minnelijke vaststelling niet al te precies is over de omstandigheden van het schadegeval, waar gesproken wordt van 'graafwerken - plaatsen van beton wegdek', blijken de verklaringen van de heer LIBOT achteraf van de Politie en de bewering van verweerster wel met elkaar overeen te stemmen dat op datum van de vaststelling van de schade of 29/4/04 geen graafwerken bezig waren, doch wel kiezel was aangebracht en de betonmixers klaarstonden of zoals verweerster het stelt: 'de fundering lag klaar voor het storten van beton'.

Volgens verweerster voerde zij graafwerken uit op 13/4/04, waaromtrent eiseres dan opmerkt dat toen de kabel moet zijn geraakt en de beschadiging zich pas later heeft gemanifesteerd.

3.

Het uitgangspunt voor de beoordeling van de aansprakelijkheid in geval van schade aan leidingen is de algemene voorzorgverplichting, conform art. 1382 BW.

De bewijslast van schade, fout een oorzakelijk verband berust steeds op de eigenaar van de beschadigde kabel of leiding. Het enkele feit dat er werken werden uitgevoerd die een leiding hebben beschadigd, vormt op zichzelf nog geen fout.

Zelfs wanneer is aangetoond dat iemand schade aan een leiding heeft aangebracht, kan deze zich van zijn aansprakelijkheid bevrijden wanneer hij kan aantonen dat de door hem veroorzaakte schade te wijten is aan een onoverwinnelijke onwetendheid. (DE KETELAERE K., SCHOUPS E., e.a., 'Handboek Bouwrecht', Intersentia Die Keure, 2004,275)

Art. 1353 BW laat toe dat de rechter gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens kan aannemen om tot de aansprakelijkheid te besluiten, zodat afhankelijk van de feitelijke elementen eigen aan ieder schadegeval, aan de hand van vermoedens de aansprakelijkheid van de schadeverwekker, die voorzien op de plaats van de beschadiging werken heeft uitgevoerd, kan aangetoond worden. Het feit dat één, of verschillende feitelijke elementen gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens uitmaken, komt toe aan de uitsluitende beoordeling van de feitenrechter. (Zie P. BOUWENS, 'Toepassing van art. 1353 BW in de bewijsvoering over de aansprakelijkheid bij kabelbeschadigingen', IUVIS 1995, 435 e.v.)

Voorts dient opgemerkt dat de rechtspraak aanneemt dat de schadeverwekker, om te ontsnappen aan zijn aansprakelijkheid, pertinente verweermiddelen moet naar voren brengen en een loutere ontkenning van de feiten niet volstaat.

4.

Samen met verweerster, stelt de Rechtbank vast dat de feitelijke vaststellingen niet eenduidig zijn, in die zin dat er zelfs tegenstrijdigheden zijn tussen het PV van minnelijke vaststelling en de verklaring van dezelfde aangestelde voor de Politie:

- de diepteligging van de kabel wordt in het PV opgegeven op 80 cm, om dan wat verder te vermelden dat deze op 50 cm lag, terwijl verweerster stelt dat op de bijgevoegde foto duidelijk was dat deze op 65 cm diepte lag;
- de kabel was beschermd met stenen dekpannen, aldus het PV, terwijl de heer LIBOT verklaarde dat er ter plaatse van de beschadiging geen dekpannen aanwezig waren.

Evenwel meent de Rechtbank dat deze onnauwkeurigheden of tegenstrijdige elementen in de feitelikheden niet zonder meer de ongegrondheid van de vordering van eiseres met zich meebrengen.

Immers; of de kabel dan wel op 50 cm of 65 cm diepte lag, zal bij de beoordeling geen doorslaggevend element vormen, gezien een minimumdiepte dient gerespecteerd van 60 cm (cfr. art. 187 AREI), en een afwijking van 10 cm dan wel 5 cm hierop binnen de toegelaten grenzen van tolerantie valt.

Eveneens lijkt de betwisting over het al dan niet aanwezig zijn van dekpannen over de kabel in casu zonder relevantie, gezien niet wordt opgeworpen dat de aan- of afwezigheid van zulks beschermingsmateriaal de schade in casu had kunnen voorkomen of verminderen.

5.

Waar verweerster erkent ter plaatse van het schadegeval graafwerken te hebben uitgevoerd met een mechanisch werktuig en zij niet ontkent dat de aanwezige schade aan de kabel veroorzaakt werd door een mechanisch werktuig, meent de Rechtbank deze gegevens als voldoende, gewichtige en met elkaar overeenstemmende vermoedens te kunnen beschouwen dat de schade werd toegebracht door verweerster.

Verweerster stelt dat er voorafgaand aan de funderings- en betonwerken ook andere aannemers ter plaatse zouden gewerkt hebben voor de aanleg of verlegging van nutsleidingen, doch zij brengt hiervan geen enkel (begin van) bewijs naar voor. Tussen de door haar ter plaatse uitgevoerde graafwerken op 13/4/04, waarbij zij beweert geen schade te hebben toegebracht, en de schadevaststelling op 29/4/04, verliepen welgeteld 16 dagen, zodat - indien er ter plaatse al een derde aannemer zou gewerkt hebben - zij hiervan toch perfect op de hoogte moet geweest zijn.

6.

Verweerster werpt op dat haar geen fout kan verweten worden: zij leefde haar localisatieplicht na en de aanwending van mechanische werktuigen kan haar hedentendage niet ten kwade geduid worden.

Er bestaat geen betwisting over het gegeven dat de liggingsplannen werden opgevraagd. Doch een aannemer, in het bezit van plannen, moet overgaan tot een daadwerkelijke, 'materiële' lokalisatie van de kabels wanneer hij in de onmiddellijke nabijheid (tot 50 cm aan weerskanten) van de leidingen, zoals aangeduid op de plannen, moet werken. (NEUT M., 'Beschadiging van ondergrondse kabels en leidingen: raadplegingsplicht van de aannemer versus informatieplicht van de kabeleigenaar', noot onder Rb.Mechelen, 9/6/98, RW. 1999-2000, 54)

Terecht moest van verweerster niet verwacht worden dat zij 'met de

hand' de gehele lengte van de kabel blootlegt, doch dit daadwerkelijk lokaliseren onderstelt hetzij elektronische peilingen hetzij manueel graafwerk haaks op de vermoedelijke loop van de leiding. Verweerster houdt voor dat wanneer de kabel tussen twee peilpunten afwijkingen vertoont, waardoor deze zou beschadigd worden, zij hiervoor niet aansprakelijk is, doch wel de eigenaar van de kabel.

Dienaangaande weze opgemerkt dat de verplichting van de kabeleigenaar om juiste en geactualiseerde plannen te verschaffen redelijkerwijs moet worden opgevat. Zo zal de aannemer steeds, zeker indien hij krachtige werktuigen gebruikt in de nabijheid van de theoretische tracé van de kabel, de veiligheidsmarge in acht moeten nemen die hem door de omstandigheden, zijn eigen bevoegdheid en vooral de regelen van de kunst worden opgedrongen. Lichte afwijkingen tussen het plan en de werkelijke ligging van de kabel kunnen dan ook worden aanvaard. Grove tegenstrijdigheden vanaf 50 cm zouden echter buiten de toegelaten tolerantie moeten vallen. (zie NEUT M., o.c., p. 54)

In casu zijn er geen aanwijzingen voorhanden (laat staan dat deze worden opgeworpen door verweerster) dat de desbetreffende beschadigde kabel ver buiten haar tracé lag, zoals aangegeven op de liggingsplannen, dan wel dat er een grote afwijking zou zijn op de minimum te respecteren diepte van 60 cm, waar de kabel ofwel op 65 cm diepte, dan wel op 50 cm diepte lag, en zodoende verweerster in haar normale verwachtingen werd verschalkt.

Voor een gespecialiseerd aannemer kunnen dergelijke afwijkingen van 5 resp. 10 cm geen element van overmacht of onoverwinnelijke dwaling vormen.

(HERBOTS J.H. & STIJNS S., ea, 'Bijzondere overeenkomsten 1995-1998', TPR 2002, p/ 586, nr. 670)

Waar verweerster niet aantoont de nodige voorzorgsmaatregelen te hebben genomen, nu de schade aan

de kabel het gevolg is van pletting door een mechanisch werktuig en zij dergelijke werktuigen inzette bij de graafwerken, hetgeen in casu in de korte nabijheid van de gelokaliseerde kabel onvoorzichtig was, dient verweerster aansprakelijk gesteld voor de toegebrachte schade aan het kabelnetwerk van eiseres.

7.

Omtrent de schade werpt verweerster op dat de factuur ten belope van 2 967,05 EUR overdreven is en maximaal 1 800 EUR kan toegekend worden, zijnde het door de aangestelde van eiseres geraamde schadebedrag.

Eiseres stelt dat haar debetnota een gedetailleerde afrekening bevat, opgesteld overeenkomstig de voorschriften van de BVVO/CETS-overeenkomst.

De BVVO-CETS en BVVO-FIGAS-overeenkomsten bieden inderdaad realistische en betrouwbare richtlijnen en maatstaven, ook voor niet-aangesloten verzekeringsmaatschappijen of voor derden. Deze conventies bieden een degelijke maatstaf om de schade beperkt of objectief te begroten. (LENSSSENS G., 'De invordering van bijstandskosten door exploitanten van openbare nutsleidingen', IUVIS 2000, p. 1046)

Verweerster toont geenszins aan dat de door eiseres aangerekende werkuren, dan wel materiaal en/of vervoer overdreven zouden zijn. De schade werd vastgesteld om 13h00. Dat er na de in rekening gebrachte zes werkuren, nog drie overuren dienden gepresteerd om de voorlopige herstelling mogelijk te maken, komt aannemelijk voor.

Ook de begroting van bijstandskosten ten belope van 15 % van de kosten voor de eigenlijke herstelling, komt de Rechtbank redelijk en gerechtvaardigd voor (zie de diverse geciteerde rechtspraak in LENSSSENS G., o.c., p. 1050) Bijstandskosten of het bestaan van 'administratieve' schade of indirecte kosten nav een schadegeval kunnen niet ernstig ontkend worden. Bij een schadegeval - al dan

niet binnen de werkuren - worden de diensten van de exploitant, in casu IVERLEK, verwittigd.

Er is derhalve permanentie vereist. Vanaf het moment dat de maatschappij kennis krijgt van een ongeval of schadegeval stuurt zij systematisch en zonder verwijl een aangestelde naar de plaats van het ongeval of schadegeval om de nodige vaststellingen te doen en de eerste veiligheidsmaatregelen te nemen. Zodoende staat er 24 op 24 uur een hele organisatie en administratieve stand by en komt op gang gaande van het lokaliseren van de storingen, het verwittigen van de buurtbewoners of buurtbedrijven, het opmaken van tegensprekelijke vaststellingen, het invullen van allerlei documenten, het afleggen van verklaringen aan politie, het aanleggen van een technisch dossier, het

controleren bij wederindienststelling, het aanleggen van een dossier op de juridische dienst, het bestuderen van inkomende documenten, de briefwisseling, het opvolgen van het dossier, het inschakelen van de diensten van het magazijn, het bijhouden én aanvullen van de stock, waarmee herstellingen moeten gebeuren, de opvolging van de werken en boekhoudkosten: er functioneert rond elk ongeval een hele organisatie met personeel en infrastructuur. Dit alles gebeurt naast het uitvoeren van noodherstellingen en het uitvoeren van definitieve herstellingen. (zie LENSSENS G., o.c., p. 1046)

De vordering van eiseres komt de Rechtbank dienvolgens gegrond voor.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak,

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond:

Veroordeelt verweerster in betaling aan eiseres van de som van 2 967,05 EUR (TWEEDUIZEND NEGENHONDERD ZEVEN EN ZESTIG EURO EN VIJF CENT), meer de vergoedende intresten vanaf 29/4/04 tot datum van dagvaarding, en meer de gerechtelijke intresten vanaf datum van dagvaarding tot datum van algehele betaling.

...'

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE DENDERMONDE - 12 JUNI 2006

4de Kamer

Magistraten: Pennewaert, voorzitter, Van Baeveghem en De Braeckeleeur

Advocaten: mr. Beulens loco mrs. Van Lembergen en Heyvaert, De Vleeschauwer, mr. Noré loco mr. Van Parys

BELGACOM NV T/ VAN ELSUWEGE BVBA EN VAN ELSUWEGE BVBA T/ IMEWO CVBA

**Beschadiging van telefoonlijn •
Lokalisatieplicht •
Hoogdringendheid • Geen
overmacht • Verhouding
opdrachtgever/aannemer**

**Bris de ligne téléphonique •
Obligation de localisation •
Urgence • Absence de force
majeure • Relation maître de
l'ouvrage/entrepreneur**

Het dringend karakter van de uitvoering van grondwerken brengt geen overmacht mee in hoofde van de aannemer. Een vraag tot prioritair uitvoering kan in hoofde van de uitvoerende aannemer niet als ontlasting gelden of als vrijgeleide functioneren om in strijd met alle zorgvuldigheidsnormen werken uit te voeren. De aannemer dient alle maatregelen te nemen om beschadiging van ondergrondse leidingen te voorkomen.

Wanneer de opdrachtgever zelf geen fout kan worden verweten, kan deze louter omwille van het dringend karakter van de werken aldus niet ter vrijwaring worden geroepen.

Le caractère urgent de l'exécution de travaux souterrains ne constitue pas un cas de force majeure dans le chef de l'entrepreneur. Une demande d'exécution prioritaire ne peut dans le chef de l'entrepreneur constituer une décharge ou un blanc-seing et ne lui permet pas de travailler en contradiction avec les règles de l'art. L'entrepreneur prend toutes les mesures utiles en vue d'éviter tout endommagement des conduites souterraines.

Lorsqu'aucune faute ne peut être reprochée au maître de l'ouvrage, celui-ci ne peut en raison du seul caractère urgent des travaux être appelé en intervention et garantie.

‘...

Gelet op de inleidende dagvaarding betekend bij geregistreerd exploit van Plaatsvervangend Gerechtsdeurwaarder Eddy Baelen in vervanging van Gerechtsdeurwaarder Christiane Otten met standplaats te Dendermonde in datum van 12 november 2004.

Gelet op de dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring betekend bij geregistreerd exploit van Gerechtsdeurwaarder Luc Leysterborg met standplaats te Eeklo in datum van 4 januari 2005.

Gelet op de besluiten van partijen.

Gehoord partijen ter openbare terechtzitting van 8 april 2006 in hun middelen en conclusies.

Feiten

Door de bvba Van Elsuwege werden er in opdracht van Imewo op onderscheiden data werken uitgevoerd resp. te Moerbeke in de Bremstraat, te Westrem aan de Dorpstraat, en te Wetteren op de kruising van de Laarnsesteenweg en de Veldstraat. Ter gelegenheid van de uitvoering dezer werken deden er zich telkenmale beschadigingen voor aan de ondergrondse kabels van Belgacom.

Vorderingen van partijen

De hoofdeis van Belgacom strekt ertoe bvba Van Elsuwege uit dezen hoofde te horen veroordelen in betaling van een bedrag ad. 3 079,37 EUR meer de vergoedende rente op 491,26 EUR vanaf 10/10/2001, op 527,94 EUR vanaf 04/12/2002 en op 1 874,26 EUR vanaf 06/12/2002 meer de gerechtelijke rente en de kosten van het geding.

Bvba Van Elsuwege betwist haar aansprakelijkheid in zake, en gaat hierop over tot dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring van Imewo.

Bij besluiten d.d. 19/12/2005 stelt Belgacom een tussenvordering in lastens Imewo en vordert de veroordeling van bvba Van Elsuwege en Imewo de ene bij gebreke aan de andere in betaling van voormelde be-

dragen, waarna Imewo bij besluiten d.d. 03/03/2006 op haar beurt een tussenvordering in vrijwaring instelt lastens bvba Van Elsuwege.

Bespreking

Bvba Van Elsuwege betwist als dusdanig niet dat zij bij de uitvoering der werken op de diverse werven beschadigingen toebrecht aan de ondergrondse kabels, eigendom van Belgacom.

Uit het erkend bestaan dezer schade volgt evenwel niet automatisch het bestaan van een fout in hoofde van dezelfde partij.

Bij de beoordeling der aansprakelijkheid dient onderzocht of de algemene zorgvuldigheidsnorm zoals voorzien in artikel 1382 B.W. in acht werd genomen.

Gezien het maatschappelijk belang van de nutsvoorzieningen heeft de wetgever deze algemene zorgvuldigheidsverplichting voor bepaalde sectoren aangevuld met specifieke voorzorgsmaatregelen.

Wat betreft de openbare telecommunicatie voorziet artikel 114 van de Wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven in strafsancities bij miskennen van de voorafgaandelijke kennisgevingsverplichting en de richtlijnen van de de operator, en in het algemeen bij een gebrek aan voorzorg en voorzichtigheid.

Beroepshalve moet de aannemer er zich van vergewissen dat de uitvoering der werken kan geschieden zonder schade toe te brengen aan ondergrondse leidingen.

De desbetreffende planaanvragen en lokalisatieverplichting rust op de aannemer, die de werken daadwerkelijk uitvoert.

Bvba Van Elsuwege voert in dit verband aan dat er zich gelet op het dringend karakter der werken in haren hoofde een geval van overmacht voordeed; dit verweer kan evenwel niet worden opgevolgd.

Een vraag tot prioritaire uitvoering kan desbetreffend in hoofde van de uitvoerende aannemer niet als ontlasting gelden of als vrijgeleide functioneren om in strijd met alle zorgvuldigheidsnormen werken uit te voeren, waarbij ingeval van beschadiging alle aansprakelijkheid automatisch wordt afgewenteld op de opdrachtgever.

Ook bij dringende werken rust immers de zorgvuldigheidsplicht op de uitvoerende aannemer en dient deze de vereiste voorzorgsmaatregelen te nemen.

Hierbij dient opgemerkt dat blijkens de voorliggende gegevens en stukken de bvba Van Elsuwege deze opdrachten van Imewo zonder enig voorbehoud of bijkomende voorwaarde inzake planverstrekking en/of lokalisatiegegevens m.b.t. de aanwezige nutsvoorzieningen op de diverse werven aanvaardde.

Dat de bvba Van Elsuwege zich trouwens wel degelijk bewust was van de op haar rustende veiligheidsverplichtingen, moge blijken uit haar bewering dat er door haar wel degelijk proefpeilingen werden uitgevoerd, bewering, welke evenwel niet kan overtuigen gelet op de afwezigheid van liggingsplannen.

Bvba Van Elsuwege is in deze manifest in gebreke gebleven, en is op een totaal onverantwoorde wijze tot uitvoering der werken overgegaan.

Immers, zelfs in de veronderstelling dat de tijd ontbrak - wat op heden niet werd bewezen - om via de geëigende wegen de vereiste maatregelen te treffen, dient vastgesteld dat deze partij zich zelfs niet de moeite heeft getroost voorafgaandelijk de aanvang der werken telefonisch informatie in te winnen en overleg te plegen met de diverse nutsbedrijven.

Partij Van Elsuwege is dan ook als enige exclusief aansprakelijk ingevolge een manifeste miskennen van haar specifieke en algemene zorgvuldigheidsverplichtingen.

Aan Imewo kan gelet op voorgaanden geen fout ten laste gelegd worden noch enig verplichting tot vrijwaring; de verwijzing desbetreffende van bvba Van Elsuwege naar een, naar zij stelt, gelijkaardig schadegeval te Eksaarde is terzake niet dienend; uit dit specifiek geïsoleerde geval, waarvan de exacte omstandigheden en details niet bekend zijn, en dat niet ter beoordeling aan deze rechtbank voorligt, kan geen algemeen geldende afspraak tussen de betrokken partijen tot vrijwaring van partij Van Elsuwege worden afgeleid; Wat trouwens des te meer geldt gelet op het algemeen lastenboek van Imewo dat precies voorziet in een integrale vrijwaringsplicht in hoofde van haar uitvoerende aannemers.

De begroting der schade

De schadeclaim m.b.t. de werf te Wetteren op de hoek van de Laan-sesteenweg en de Veldstraat ten bedrage van 1 874,26 EUR wordt niet betwist door partij Van Elsuwege.

M.b.t. het schadegeval te Westrem, Dorpstraat 68, betwist bvba Van Elsuwege evenmin het gevorderd bedrag ad. 527,94 EUR. Zij merkt evenwel op dat blijkens een verklaring van een aangestelde van Belgacom, laatstgenoemde reeds zou vergoed zijn; Gezien de formele ontkenning door Belgacom en bij gebreke aan effectief bewijs dezer betaling, komen ook deze aanspraken gegrond voor.

Met betrekking tot de schade te Moerbeke aan de Bremstraat ad. 491,26 EUR, voert bvba Van Elsuwege aan dat een nazicht van de precieze omstandigheden en gegevens van dit oude dossier onmogelijk zouden zijn om reden dat de gegevens van de minnelijke vaststelling onleesbaar zijn. In dit verband dient opgemerkt dat partij Van Elsuwege deze betwisting voor het eerst oppert in conclusies, nadat zij eerdere aanmaningen vanwege Belgacom in bewuste periode zonder enige reactie liet.

Daarenboven blijkt dat van de bewuste feiten werd aangifte gedaan bij de Politie van Lochristi, welke ter plaatse de nodige vaststellingen uitvoerde, en de betrokken partijen verhoorde; de betreffende PV's en het fotomateriaal bewijzen op zich in weerwil van de beweringen van deze partij afdoende de schade, en laten aldus een voldoende controle der begroting dezer schade toe.

Wat betreft de 10 % algemene kosten op de factuur Devatel, deze zijn, zoals opgemerkt door Belgacom, geheel in overeenstemming met de normen van de BVVO-overeenkomst. Precies omwille van de waarborgen inzake onpartijdigheid en deskundigheid ter begroting van de omvang der schade, wordt de toepassing van deze overeenkomst algemeen aanvaard.

Partij Van Elsuwege betwist tevens de gevorderde vergoeding ad. 185,91 EUR voor administratiekosten.

In casu is Belgacom gerechtigd op een volledige vergoeding van alle schade.

Zoals terecht door deze partij opgemerkt, behoort hiertoe ook de vergoeding van alle bijkomende kosten van administratie, welke deze schadegevallen voor haar met zich meebrachten; gelet op de omvang dezer, zoals mag blijken uit de door partij Belgacom voorlegde stukken, en hun zeer bescheiden begroting, dienen deze aanspraken eveneens ingewilligd.

Er is geen grond tot herleiding der gevorderde rente, welke als onderdeel der schade evenzeer dient vergoed.

Gelet op artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak, alle verdere en meer uitgebreide of strijdige conclusies verwerpende als zijnde niet gegrond of niet terzake dienend.

Verklaart de hoofdeis van de nv Belgacom lastens de bvba Van Elsuwege ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt diensvolgens de bvba Van Elsuwege in betaling aan de nv Belgacom van de som van 3 079,37 EUR meer de vergoedende rente op 491,26 EUR vanaf 10/10/2001, op 527,94 EUR vanaf 04/12/2002, en op 1 874,26 EUR vanaf 06/12/2002, meer de gerechtelijke rente vanaf 12/11/2004 tot datum van algehele betaling.

Verklaart de tusseneis van de nv Belgacom lastens de cvba Imewo ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaart de tusseneis in vrijwaring van de bvba Van Elsuwege lastens de cvba Imewo ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaart de tusseneis in vrijwaring van de cvba Imewo lastens de bvba Van Elsuwege zonder voorwerp.

...;

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL - 26 JUNI 2006

Aanvullende Kamer 8S

Magistraten: Van Santvliet, voorzitter, Tournicourt en De Clippel

Advocaten: mr. Verbeke loco mr. Nelissen Grade, mr. Verschaeve loco mr. Van Landuyt en mr. Gijsemans loco mr. Cuypers

DE WAAL PALEN NV T/ IVERLEK CVBA EN IBTS OVENBOUW NV

Overspanning • Schade aan elektrische apparaten • Fout

Surtension • Dommages aux installations électrique • Faute

Het louter doorbranden van de nulleider maakt op zich geen fout uit, maar dient - bij gebrek aan bewijs van enige fout - te worden aanzien als een geval van overmacht. Enige fout van de verdeler zou enkel kunnen weerhouden worden indien deze niet binnen redelijke termijn aan het defect verhelpt.

La rupture du conducteur de neutre n'est pas, en soi, constitutive d'une faute, et doit - à défaut de démontrer qu'une faute a été commise - être considérée comme un cas de force majeure. Une faute du distributeur ne peut être retenue que s'il ne remédie pas au défaut dans un délai raisonnable.

‘...

Gelet op de door de wet vereiste processtukken in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout op 29 juni 2004, waarvan geen akte van betekening wordt voorgelegd, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het Hof op 6 oktober 2004, waarmee een naar vorm en termijn regelmatig en ontvankelijk hoger beroep werd ingesteld.

Appellante streeft, bij hervorming van het bestreden vonnis, na dat haar destijds geformuleerde vordering voor de eerste rechter, volledig gegrond zou worden verklaard en dat dienvolgens geïntimeerde, solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke aan de andere zouden worden veroordeeld tot betaling aan haar van de som van 8 417,81 EUR provisioneel meer de vergoedende intresten op 2 289,35 EUR van 12 april 2002 t.e.m. 6 juni 2002, vanaf 7 juni 2002 tot 21 augustus 2002 op 7 509,92 EUR en vanaf 22 augustus op 8 417,81 EUR, meer de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding.

Geïntimeerden concluderen tot de ongegrondheid van het hoger beroep en tot de bevestiging van het bestreden vonnis.

In ondergeschikte orde, indien het Hof hen aansprakelijk zou achterstellen zij incidenteel hoger beroep in - incidenteel beroep dat regelmatig is en ontvankelijk - en waarbij zij nastreven dat de vordering van appellante hoe dan ook slechts zou gegrond zou worden verklaard ten belope van het aanvaarde bedrag van 726,31 EUR en dat dit bedrag zou worden verminderd met 557,76 EUR indien de aansprakelijkheid in hunnen hoofde zou worden weerhouden o.g.v. de Wet op de productenaansprakelijkheid of dit bedrag te verminderen met 495,78 EUR indien in hoofde van tweede geïntimeerde een fout zou worden weerhouden overeenkomstig het Reglement van IVEKA.

Nog meer ondergeschikt, indien het Hof het volledige bedrag van de gevorderde schade zou weerhouden als bewezen, streven zij na dat dit bedrag zou worden verminderd met een bedrag van 4 198,70 EUR indien in hoofde van tweede geïntimeerde een fout zou weerhouden worden overeenkomstig het Reglement van IVEKA;

FEITELIJKE GEGEVENS - VOORWERP VAN DE VORDERING - VOORGAANDE.

Appellante is verzekeraarster brand en aanverwante risico's van de echtelieden AERTS-GODECHARLE, wonende te Hezemeerdijk 12 te Geel.

Op 19 februari 2002 liepen bij de verzekeren van appellante, vier computers, een aantal huishoudtoestellen en de centrale verwarming elektriciteitschade op, zoals blijkt uit de aangifte.

De deskundige HENDRICKX van Trans Technics Survey BVBA, die op verzoek van appellante werd gelast met een onderzoek, noteerde dat volgens de verzekeren Electrabel werken uitvoerde aan een laagspanningskabine gelegen in de onmiddellijke nabijheid van hun woning en dat er zich een overspanning heeft voorgedaan. Deze aangestelde deskundige acht ELECTRABEL aansprakelijk voor de door de verzekeren van DEXIA geleden schade.

ELECTRABEL ontkent niet dat zich een elektrisch defect heeft voorgedaan op datum van de schade, nl. op 19 februari 2002. Uit de (tegensprekelijke) expertise d.d. 6 augustus 2002 uitgevoerd door het expertisebureau MARIEN, blijkt dat in de hoogspan-

ningscabine een nulgeleider aan de transfo was doorgebrand en dat tevens verschillende bewoners in de omgeving schade hebben geleden. Wél verklaarde de heer LEMM, van voormeld expertisebureau MARIEN, dat Electrabel de verantwoordelijkheid niet op zich zal nemen en dit ingevolge heirkracht.

Appellante keerde in het kader van de bij haar onderschreven polis 7 320,33 EUR uit - bedrag dat zij - bij gebrek aan een minnelijke regeling met geïntimeerde - bij dagvaarding uitgebracht op 30 april 2003 opvoerde als provisie, omdat in de kwijting voorbehoud werd verleend voor de schade aan de diepvries, de boiler en de centrale verwarming.

De eerste rechter wees echter de vordering van appellante af, tegen eerste geïntimeerde omdat deze volgens de eerste rechter niet aansprakelijk kan worden gesteld voor een beweerd gebrek dat zich heeft voorgedaan NA de productie door eerste geïntimeerde en tegen tweede geïntimeerde omdat in hoofde van haar geen fout bewezen is.

Appellante meent dat de eerste rechter een verkeerde interpretatie maakte van de feiten en dat hij de chronologie verkeerd heeft weergegeven. Bovendien zou de eerste rechter, aldus appellante, ten onrechte het niet-tegensprekelijk karakter van de schadevaststelling niet toerekenbaar aan geïntimeerde hebben gesteld.

NIEUWE BEOORDELING IN RECHTE IN HOGER BEROEP

Het staat vast en wordt ook niet betwist dat de schade bij de verzekeren van appellante het gevolg is van een overspanning, veroorzaakt door een slecht contact aan een nulgeleiderverbinding in een elektriciteitscabine.

Evenmin wordt betwist dat aangestelden van eerste dan wel tweede geïntimeerde naar aanleiding van het doorbranden van de nulgeleider herstellingswerken hebben uitgevoerd in de elektriciteitscabine in de buurt van de woning van de heer en me-

vrouw Aerts-Godecharle.

Geïntimeerden betwisten wél dat deze herstellingswerken de overspanning tot gevolg hadden, welke de schade bij de verzekeren van appellante heeft veroorzaakt. Volgens geïntimeerde waren de werken die ter plaatse werden uitgevoerd uitsluitend herstellingswerken, die na het doorbranden van de nulgeleider en de daarop volgende overspanning werden uitgevoerd en blijkt uit niets dat de overspanning voorafgegaan werd door werken.

Geïntimeerden worden door appellante aangesproken op grond van de wet van 25 februari 1991 en artikel 1382 B.W.

Het behoort aan de schadelijder, in casu aan appellante, om het bewijs te leveren van fout, schade en het oorzakelijk verband tussen beide, meer bepaald in casu dat de schade in kwestie optrad ten gevolge van een overspanning, die veroorzaakt werd door een fout in hoofde van geïntimeerde.

Welnu, appellante blijft in gebreke dit bewijs te leveren.

Geïntimeerden hebben van in den beginne hun aansprakelijkheid terzake betwist (cfr. brieven respectievelijk d.d. 22 maart 2002 en 10 april 2002). Ondanks het feit dat het standpunt van geïntimeerde gekend was, liet appellante evenwel na om een tegensprekelijke (al dan niet gerechtelijke) expertise aan te vragen.

Appellante steunt zich op de eenzijdige bewering van haar verzekeren, overgenomen door haar expert HENDRICKX, dat door ELECTRABEL werken werden uitgevoerd in de onmiddellijke nabijheid van de woning en dat deze werken aan de oorzaak liggen van de schade.

Dit laatste werd evenwel op geen enkele wijze bewezen. Zoals reeds aangehaald wordt niet betwist dat er zich een stroompanne heeft voorgedaan en dat de nulgeleider doorgebrand was, doch ten onrechte leidt expert HENDRICKX hieruit zonder meer de aansprakelijkheid van ge-

ïntimeerde af. De bewering dat er tijdens de werken een overspanning ontstond, is een eenzijdige bewering van de verzekeren van appellante, doch wordt verder door geen enkel stuk gestaafd.

De eigen deskundige van geïntimeerde, de heer LEMM van het expertisebureau MARIEN, kwam alvast tot het besluit dat de versie van Electrabel, nl. dat de overspanning niet vooraf was gegaan door enige werken in de cabine, overeen kan stemmen met de verklaringen die de heer Knegtel van het expertisebureau Trans Technics Survey noteerde en met het relaas van heer Aerts.

Aan het expertisebureau MARIEN verklaarde de heer AERTS dat hij op 19 februari 2002 na het opstaan rond 7u ondervond dat de elektrische installatie niet in orde was. Toen hij buitenshuis op verkenning ging, trof hij even later Electrabel-personeel aan ter hoogte van de cabine te Spikewaverdijk, niet ver van zijn woning, dat blijkbaar bezig was met een herstelling.

Volgens geïntimeerde betroffen de werken die ter plaatse werden uitgevoerd, inderdaad herstellingswerken, die na het doorbranden van de nulgeleider en de daarop volgende overspanning werden uitgevoerd. Volgens geïntimeerde waren de werken niet de oorzaak van de overspanning, maar het gevolg ervan.

Een feit is dat op geen enkele wijze wordt bewezen dat de overspanning, die de schade bij de verzekeren van appellante heeft veroorzaakt, voorafgegaan werd door werken.

Ter gelegenheid van het buurtonderzoek dat door het expertisebureau Trans Technics Survey in opdracht van appellante werd uitgevoerd, werd weliswaar gemeld dat verschillende bewoners in de omgeving zagen dat er een nieuwe transfo geplaatst werd, doch geen van deze buurtbewoners verklaarde dat de overspanning optrad na het plaatsen van de nieuwe transfo.

De eigen expert van appellante, die in de elektriciteitscabine kennelijk nooit vaststellingen deed en zich uitsluitend baseerde op de verhalen van de verzekerden, kon niet zonder meer besluiten tot een fout in hoofde van geïntimeerde.

Het louter doorbranden van de nul-leider maakt op zich geen fout uit, maar dient - bij gebrek aan bewijs van enige fout - te worden aanzien als een geval van overmacht. Enige fout van de verdeler zou enkel kunnen weerhouden worden indien deze niet binnen redelijke termijn aan het defect verhelpt.

Welnu, uit de eigen stukken en conclusies van appellante blijkt dat door eerste en/of door tweede geïntimeerde onmiddellijk de nodige herstellingen werden uitgevoerd en de beschadigde transfo (nulleider) werd vervangen.

Gelet op dit alles, meer bepaald bij gebrek aan bewijs van enige fout in hoofde van geïntimeerden, dient de vordering van appellante tegen hen als ongegrond te worden afgewezen.

Het bestreden vonnis dient dan ook te worden bevestigd, zij het om enigszins andere motieven, en het hoger beroep is ongegrond.

**OM DIE REDENEN,
HET HOF,**

Rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvanke-lijk doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis, zij het om enigszins andere motieven.

...'

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 14 JUNI 2006

Iste Kanton

*Magistraten: mevr. Van Dessel
Advocaten: mrs. Nolf en Legrand*

RANIERI GUIDO T / IVERLEK OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING

**Gasvervoer en -distributie •
Lokalisatieplicht • Breuk van
een gasleiding • Verhouding
opdrachtgever/aannemer •
Gebruik van zware machines**

**Transport et distribution de gaz
• Obligation de localisation •
Rupture d'une conduite de gaz
• Relation maître de l'ouvrage/
entrepreneur • Usage d'engins
lourds**

Als uitvoerder van werken rust op de aannemer een informatieplicht omtrent de eventueel aanwezige leidingen in de ondergrond. Wanneer hij daartoe contractueel niet ontheven is door de opdrachtgever kan hij hiervoor tegen deze laatste ook geen verhaal uitoefenen.

Daarentegen dient hij zich, bij het gebruik van een zware machine op het voetpad te vergewissen over de in de ondergrond aanwezige leidingen en moet hij het transport van de machine weigeren, zolang de hoofd-aannemer geen efficiënte maatregelen heeft genomen. Doet hij dit niet, dan begaat hij een fout en is hij verantwoordelijk voor de breuken die aan de onder het voetpad aanwezige gasleiding werd toegebracht.

En tant qu'exécutant des travaux, l'entrepreneur a une obligation d'information quant à la présence d'éventuelles canalisations dans le sous-sol. Lorsqu'il n'est pas contractuellement déchargé de cette obligation par le maître de l'ouvrage il ne peut à ce propos, exercer de recours à son encontre.

Par contre, avant d'utiliser un engin lourd sur le trottoir, il devait s'informer à propos des canalisations souterraines existantes et refuser le transport des machines aussi longtemps que l'entrepreneur principal n'avait pas pris les mesures requises. En ne le faisant pas, il a commis une faute et est responsable de l'endommagement qui a été causé aux canalisations de gaz placées sous le trottoir.

‘...

Het hof werd gevat door een ter griffie op 5 januari 2004 neergelegd verzoekschrift waardoor appellante beroep aantekende tegen het op tegenspraak gewezen vonnis van 28 oktober 2003 van de tweede kamer van de Rechtbank van koophandel te Leuven, waarvan geen akte van betekening wordt voorgelegd.

Het hoger beroep is naar termijn en vorm regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

I. FEITEN EN VOORGAANDE

Op 9 december 1999 werd een schade vastgesteld aan de ondergrondse hoofdleiding van het LD gasnet, gelegen onder het voetpad ter hoogte van de woning met het huisnummer 62 in de Elisabethlaan te Aarschot. Van deze feiten werd op 10 september 1999 een proces-verbaal van minnelijke vaststelling opgesteld tussen appellante en eerste geïntimeerde.

Met haar schrijven van 14 december 1999 werd appellante door eerste geïntimeerde aansprakelijk gesteld voor deze veroorzaakte schade en gelijktijdig uitgenodigd om haar verzekeraar te verwittigen en de schade tegensprekelijk vast te stellen.

Op 6 januari 2000 verstuurde eerste geïntimeerde aan appellante een debetnota in betaling van de som van 2 321,94 EUR.

Appellante liet in haar antwoord van 14 januari 2000 ten aanzien van eerste geïntimeerde gelden dat haar opdrachtgever, zijnde tweede geïntimeerde, verantwoordelijk is voor deze veroorzaakte schade.

Op 20 april 2000 ging ter plaatse een tegensprekelijk plaatsbezoek door in aanwezigheid van tweede geïntimeerde en van industrieel ingenieur en schadedeskundige Benny Appeltans.

Met zijn schrijven van 5 juli 2000 bevestigde hij ten aanzien van de betrokken partijen het telefonisch onderhoud dat hij met tweede geïntimeerde voerde ter gelegenheid van dit plaatsbezoek.

Appellante en tweede geïntimeerde werden door eerste geïntimeerde op 13 oktober 2000 gedagvaard voor de Rechtbank van Koophandel te Leuven om deze procespartijen solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke aan de andere te horen veroordelen in betaling van de som van 2 321,94 EUR, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 9 december 1999, waarna de gerechtelijke interesten tot de datum van de volledige betaling.

Appellante en tweede geïntimeerde formuleerden bij conclusie ten laste van elkaar tussenvorderingen in vrijwaring.

De hoofdvordering van eerste geïntimeerde werd door het bestreden vonnis ontvankelijk, doch slechts gegrond verklaard ten laste van appellante, die werd veroordeeld in betaling van de gevorderde som van 2 321,94 EUR, meer de vergoedende interesten vanaf 9 december 1999 tot de datum van de algehele betaling.

De tussenvordering van appellante ten laste van tweede geïntimeerde werd ontvankelijk verklaard, maar als ongegrond afgewezen. De tussenvordering van tweede geïntimeerde werd zonder voorwerp verklaard en appellante werd veroordeeld in de gedingkosten.

II. VOORWERP VAN HET HOGER BEROEP

Appellante vraagt in beroep dat het vonnis van de eerste rechter zou worden vernietigd en dat in hoofdorde de oorspronkelijke hoofdvordering van eerste geïntimeerde ontvankelijk, doch ongegrond zou worden verklaard. Ondergeschikt, en voor zover de hoofdvordering door het hof als gegrond zou worden weerhouden, vraagt appellante dat haar tussenvordering in vrijwaring ten laste van tweede geïntimeerde gegrond zou worden verklaard.

Eerste geïntimeerde vraagt het hof om het beroep van appellante ongegrond te verklaren en om het beroepen vonnis te bevestigen. Op incidenteel beroep vraagt zij de soli-

daire veroordeling van tweede geïntimeerde, hetzij in solidum of de ene bij gebreke aan de andere in betaling van de som van 2 321,94 EUR, meer de vergoedende interesten vanaf 9 december 1999, de gerechtelijke interesten en de kosten.

Tweede geïntimeerde vraagt om het beroep van appellante en het incidenteel beroep van eerste geïntimeerde ongegrond te verklaren en het vonnis van de eerste rechter te bevestigen.

Voor zover het incidenteel beroep door het hof gegrond zou worden verklaard, vraagt zij om haar op incidenteel beroep geformuleerde tussenvordering in vrijwaring ten laste van appellante ontvankelijk en gegrond te verklaren, met de veroordeling van appellante en eerste geïntimeerde in de kosten van de beide aanleggen.

III. BEOORDELING

1. Wie krachtens de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek een vordering instelt die wordt gegrond op een schade die werd veroorzaakt door de fout van een derde moet het bewijs leveren van deze fout of van dit feit. Bovendien moet worden aangetoond dat er tussen de fout en de schade, zoals deze zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat.

Hierbij komen alle aan het hof overgelegde feiten in aanmerking ter beoordeling van de fout, de schade en het oorzakelijk verband.

Appellante betwist in hoofdorde haar verantwoordelijkheid voor de schade die op 9 december 1999 werd veroorzaakt aan de ondergrondse gasleiding nu geen fout, noch een oorzakelijk verband volgens haar wordt aangetoond. Zij betoogt tevens dat door haar in het op 10 december 1999 opgestelde proces-verbaal van minnelijke vaststelling van de schade geen aansprakelijkheid werd erkend.

Tweede geïntimeerde houdt staande dat dit proces-verbaal haar niet tegenstelbaar is en dat zij nooit in gebreke werd gesteld door eerste

geïntimeerde. Bovendien kan haar geen fout door eerste geïntimeerde worden verweten aangezien zij niet kon vermoeden dat appellante met een zware machine over het voetpad zou rijden.

2. In het voornoemde voorgelegde proces-verbaal werd tussen eerste geïntimeerde en appellante vastgesteld dat er voor het uitvoeren van paalfunderingen op de bouwwerf met een speciaal daartoe bestemde machine over het voetpad werd gereden waardoor op twee verschillende plaatsen een breuk werd veroorzaakt in de ondergrondse gasleiding. In dit verslag werd appellante tevens aangeduid als de persoon die de schade veroorzaakte.

Aan dit proces-verbaal kan volgens appellante geen waarde worden gehecht aangezien door eerste geïntimeerde niet wordt aangetoond wie het document ondertekende, noch dat de ondertekenaar de bevoegdheid had om appellante te verbinden.

Wanneer appellante voorhoudt dat het proces-verbaal om de hoger aangehaalde redenen haar niet tegenwerpelijk is, dan is zij gehouden om het tegenbewijs te leveren. Zolang zij dit bewijs niet levert, moet worden aangenomen dat de ondertekenaar van het proces-verbaal terdege de vereiste vertegenwoordigingsbevoegdheid had. Bovendien volgt uit de briefwisseling van 14 januari 2000 dat appellante de gedane vaststellingen niet weerlegde, maar enkel haar aansprakelijkheid betwistte op grond van haar algemene voorwaarden waaronder zij de werken heeft aangenomen.

3. Volgens appellante is tevens het causale verband tussen haar fout en de veroorzaakte schade niet bewezen omdat bepaalde elementen, waaronder het gewicht van de machine, noch de reglementaire ligging van de gasleiding niet tegensprekelijk werden onderzocht.

Appellante laat hier eveneens na aan te tonen dat deze door haar aangehaalde elementen mogelijke oorzaken zijn die de schade zouden heb-

ben doen ontstaan.

Daarentegen volgt uit de vaststellingen van het proces - verbaal dat de twee afzonderlijke breuken aan de gasleiding zich niet zouden hebben voorgedaan zoals zij zich concreet hebben gerealiseerd zonder dat de machine van appellante over het voetpad had gereden.

De eerste rechter oordeelde terecht dat de feiten door eerste geïntimeerde werden bewezen.

4. Eerste geïntimeerde vordert de vergoeding van haar schade zowel ten laste van appellante die de schade veroorzaakte als ten laste van tweede geïntimeerde die vooraf onvoldoende voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen om de schade te voorkomen.

Appellante beroept zich op haar algemene voorwaarden om zich te bevrijden van haar aansprakelijkheid, en vordert de vrijwaring van tweede geïntimeerde, terwijl tweede geïntimeerde handhaaft dat deze voorwaarden en het daarin opgenomen bevrijdingsbeding haar niet kunnen worden tegengeworpen, minstens dat appellante zich contractueel niet kan bevrijden van een grove fout of nalatigheid, zodat zij op haar beurt appellante in vrijwaring roept.

5. In hoofde van tweede geïntimeerde als hoofdaannemer wordt geen fout bewezen die in oorzakelijk verband staat met de veroorzaakte schade aan de bewuste leidingen.

Eerste geïntimeerde die hiervan de bewijslast draagt, toont niet aan dat tweede geïntimeerde tekort is gekomen aan haar algemene zorgvuldigheidsplicht.

6. De algemene voorwaarden van appellante vermelden de volgende bepalingen onder de titel 'TOEGANG TOT DE WERF':

'De toegang tot de werf dient op ieder ogenblik vrij en geschikt te zijn voor het transport van ons materieel en materiaal.

Vallen ten laste van de klant:

- de aanleg en het onderhoud van de toegang tot de werf (incl. reinigen van wegen)
- vooraf te nemen maatregelen om schade aan toegangswegen, de rijweg, het voetpad enz. te voorkomen
- alle schade aangericht aan de toegangswegen, de rijweg, het voetpad enz. ten gevolge van het voor de uitvoering van de werf noodzakelijke vervoer en transport
- de werfafsluiting- en veiligheid'

Tweede geïntimeerde handhaaft dat deze voorwaarden haar niet tegenwerpelijk zijn omdat zij ervan geen kennis heeft gekregen, laat staan dat zij ze ooit zou hebben aanvaard.

Volgens appellante had tweede geïntimeerde volledig kennis van deze voorwaarden doordat haar factuur zonder enig protest werd aanvaard.

In regel strekt tussen handelaars de bewijskracht van de aanvaarde factuur (artikel 25 van het Wetboek van koophandel) zich in beginsel uit tot de algemene contractvoorwaarden die als gebruikelijke bedingen kunnen worden beschouwd.

Evenwel wordt door appellante noch de offerte zelf, noch de na de feiten opgestelde factuur bijgebracht, zodat het bewijs niet voorligt dat tweede geïntimeerde van deze algemene voorwaarden kennis heeft genomen, dan wel deze heeft aanvaard.

6. Het Koninklijk Besluit van 21 september 1988 betreffende de voorschriften en verplichtingen van raadpleging en informatie bij het uitvoeren van werken in de nabijheid van installaties van vervoer van gasachtige en andere producten door middel van leidingen legt zowel aan de bouwheer, de architect en de aannemer de verplichting op om zich van de toestand van de ondergrond te vergewissen alvorens met de werken een aanvang te nemen. Artikel 4, alinea 2, stipuleert dat de aannemer geen aanvang mag nemen met de uitvoering van de werken wanneer hij

niet alle maatregelen ter beveiliging en instandhouding van de leidingen heeft genomen.

Als professioneel behoorde appellante te weten dat er op de plaats waar de machine over het voetpad werd gereden mogelijk ondergrondse gasleidingen konden liggen. Vooraf diende appellante zich hiervan te vergewissen. Minstens had appellante tweede geïntimeerde of de architect hierover eerst moeten interpellieren.

Appellante, die als onderaannemer niet onder de leiding en het toezicht van de hoofdaannemer de werken uitvoerde, werd door tweede geïntimeerde contractueel niet ontheven van haar verplichting om zich te informeren over de toestand van de ondergrond.

Appellante kan zich bijgevolg niet bevrijden van haar eigen aansprakelijkheid door in te roepen dat tweede geïntimeerde niet de nodige voorzieningen en maatregelen had getroffen in het kader van het toegankelijk maken van de bouwwerf. Appellante had zelf een informatieplicht en zij had desgevallend het transport van de machine moeten weigeren tot zolang geen efficiënte maatregelen door de hoofdaannemer werden genomen.

7. Aan de hand van de voorgedragen debetnota van 6 januari 2000 met bijbehorende overtuigingsstukken vordert eerste geïntimeerde een vergoeding van 2 321,94 EUR, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet vanaf de datum van de feiten, waarna de gerechtelijk interesten tot de datum van de volledige betaling.

Appellante draagt zich op dit onderdeel van de vordering van eerste geïntimeerde naar de wijsheid van het hof, maar vraagt zonder enige verduidelijking dat de vergoedende interesten slechts aan een rentevoet van 5 % zouden worden toegekend. Tweede geïntimeerde voert geen verweer.

De compensatoire of vergoedende interest vormt een aanvullende vergoeding tot herstel van de schade die uit de vertraging in de vergoeding ontstaat. Er wordt niet uitgelegd waarom de wettelijke rentevoet hier niet moet worden aangepast.

OM DEZE REDENEN;

HET HOF,

rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep van appellante en de incidentele beroepen ongegrond.

Bevestigt bijgevolg het bestreden vonnis.

...'

HOF VAN BEROEP TE GENT - 29 JUNI 2006

Iste Kamer

Magistraten: Brugmans, voorzitter, Jocqué en Dauw

Advocaten: mr. Van Parys en mr. Mertens

**IMEWO CVBA T / DE VOS MICHEL & DE VOS MICHEL T /
ELECTRABEL NV - AXA BELGIUM NV**

Onderbreking van elektriciteitsdistributie • Verhouding verdeler/verbruiker • Typereglement • Aansprakelijkheid • Exoneratiebeding • Schade (geen privé-doeleinden)

Interruption de la distribution d'électricité • Relation distributeur/abonné • Règlement type • Responsabilité • Clause d'exonération • Dommage (usage à des fins non-privées)

Op de rechtsverhouding tussen de abonnee en de verdeler is het Reglement van toepassing, dat tegenstelbaar is aan de abonnee ook al werd het éézijdig opgesteld. Het exoneratiebeding waarbij de vergoeding wordt beperkt tot schade gebruikt voor privé-doeleinden, is niet strijdig met de continuïteit van de openbare dienst of met het beginsel van behoorlijk bestuur. Door dit beding stelt de verdeler zich niet vrij van elke aansprakelijkheid voor het niet nakomen van haar verplichting 'tot het leveren van elektriciteit'. Dit beding regelt de aansprakelijkheid van de verdeler zonder het voorwerp van haar taak uit te hollen.

La relation juridique entre le distributeur et l'abonné est régie par le Règlement qui, nonobstant son origine unilatérale, est en effet opposable à ce dernier. La clause d'exonération prévoyant que seuls sont indemnisables les dommages subis dans le cadre d'un usage à des fins privées n'est incompatible ni avec la continuité du service public ni avec le principe de bonne administration. Par cette clause, le distributeur ne s'exonère pas de toute responsabilité du chef du non-respect de son obligation de fourniture d'électricité. Cette clause règle la responsabilité du distributeur sans vider de sa substance la mission de celui-ci.

‘...

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 21 november 2002 stelt de intercommunale vereniging ‘Intercommunale Maatschappij voor Energiebedeling in West- en Oost-Vlaanderen’, afgekort ‘IMEWO’ C.V.B.A. tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep in tegen een vonnis van 18 april 2002 op tegenspraak gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, zesde kamer.

Voorgaanden

1. De betwisting van partijen houdt verband met de elektriciteitspanne die zich op 1 januari 1997 heeft voorgedaan op het bedrijf van geïntimeerde en waardoor de planten van geïntimeerde schade opliepen ingevolge de vorst. De stroomonderbreking zou het gevolg zijn van een

breuk in een hoofdcabine.

Geïntimeerde vorderde voor de rechtbank van koophandel de te Dendermonde, afdeling Sint-Niklaas, de solidaire veroordeling van de N.V. ELECTRABEL en diens aansprakelijkheidsverzekeraar N.V. ROYALE BELGE, thans N.V. AXA BELGIUM, tot betaling van het bedrag van 11 229,87 EUR (453 012 BEF.), meer de vergoedende intresten vanaf 1 januari 1997, de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding.

Bij verzoekschrift neergelegd op 26 mei 1998 is appellante vrijwillig tussengekomen in het geding.

Bij besluiten neergelegd op 15 september 1998 heeft geïntimeerde zijn vordering uitgebreid ten overstaan van appellante.

De rechtbank van koophandel te Dendermonde, afdeling Sint-Niklaas,

heeft zich bij vonnis van 18 februari 2000 onbevoegd verklaard om kennis te nemen van de vordering en de zaak verwezen naar de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde.

De rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde heeft bij het bestreden vonnis van 21 november 2002 de vordering van geïntimeerde ongegrond verklaard voor zover gericht tegen de N.V. ELECTRABEL, en de N.V. ROYALE BELGE. De C.V.B.A. IMEWO werd veroordeeld tot betaling aan geïntimeerde van het bedrag van 11 229,87 EUR, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 1 januari 1997 tot de datum van het vonnis, de gerechtelijke intresten vanaf deze datum en de kosten van het geding.

2. Appellante beoogt met haar hoger beroep het teniet doen van het bestreden vonnis en de afwijzing van

de vordering van geïntimeerde voor zover tegen haar gericht.

Bij besluiten neergelegd op 22 februari 2005 tekent geïntimeerde hoger beroep aan wat betreft de afwijzing van zijn vordering lastens de N.V. ELECTRABEL en de N.V. ROYALE BELGE en vordert de solidaire veroordeling van appellante, de N.V. ELECTRABEL en de N.V. ROYALE tot betaling van het bedrag van 10 659,72 EUR, meer de vergoedende intresten vanaf 1 januari 1997, de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding.

Beoordeling

1. Op 4 januari 1997 deed geïntimeerde bij zijn verzekeraar ABB aangifte van een schadegeval van 1 januari 1997 ingevolge het uitvallen van de elektriciteit in zijn bedrijf. Volgens de aangifte is de elektriciteit uitgevallen rond 12u30 's nachts en heeft geïntimeerde onmiddellijk ELECTRABEL verwittigd. Er zou zich een breuk in de hoofdcabine hebben voorgedaan. Geïntimeerde voegde hier in zijn aangifte nog aan toe dat, indien ELECTRABEL binnen twee uur de herstelling mocht hebben uitgevoerd, er geen schade zou opgetreden zijn. Omstreeks 7u 's morgens was de stroomtoevoer weer normaal.

De verzekeraar van geïntimeerde stelde ELECTRABEL in gebreke met haar brief van 14 januari 1997. Hierop volgde een expertise uitgevoerd door ir. W. DE KEYSER.

Ir. DE KEYSER kwam tot het besluit dat de schade veroorzaakt werd door het extreme vriesweer, na het uitvallen van de elektriciteit van de verwarmingsinstallatie van de serres van geïntimeerde. Door het uitvallen van de verwarming daalde de temperatuur met vorstschade tot gevolg. Het uitvallen van de stroom was het gevolg van een overbelasting van de cabine 1841.

Volgens ir. DE KEYSER kon geen enkele fout bij ELECTRABEL ontdekt worden. Wel was de deskundige van mening dat door werkoverlast de interventie van ELECTRABEL zeer

laattijdig is geschied. De overbelasting werd in de hand gewerkt door het extreme verbruik gedurende de nieuwjaarsnacht en het grote verbruik van de verwarmingstoestellen van de verbruikers gedurende de vrieskou.

2. Op de rechtsverhouding tussen appellante en geïntimeerde is het 'algemeen reglement voor de aftakking' van toepassing. Dit reglement is tegenstelbaar aan de eigenaar van de op het distributienet aangesloten gebouw (Cass. 4 december 2000, Arr. Cass. 2000, 1904). Dat dit reglement eenzijdig werd opgesteld, doet hieraan geen afbreuk.

Ten onrechte houdt geïntimeerde voor dat appellante zich niet kan beroepen op de exoneratiebedingen die in het reglement zijn opgenomen. De verplichting tot het leveren van elektriciteit in hoofde van geïntimeerde belet niet dat in het reglement bevrijdingsclausules kunnen opgenomen worden waarop de verdeler zich kan beroepen.

Op grond van artikel V2.b van het reglement is de verdeler aansprakelijk voor onderbrekingen en variaties in spanningen en frequenties, in zoverre de abonnee het bewijs levert van een fout, van schade en het oorzakelijk verband.

De verdeler is verder op grond van art. V 2.c van het algemeen reglement slechts gehouden tot het vergoeden van de materiële schade aan goederen die uitsluitend gebruikt worden voor privé-doeleinden. Schade aan goederen gebruikt voor beroepsdoeleinden komt niet voor vergoeding in aanmerking. Dit is in casu het geval gezien schade werd veroorzaakt aan de door geïntimeerde met commerciële doeleinden geteelde planten.

Het bevrijdingsbeding waarbij de vergoeding wordt beperkt tot schade gebruikt voor privé-doeleinden, is niet strijdig met de continuïteit van de openbare dienst of met het beginsel van behoorlijk bestuur. Door het bevrijdingsbeding stelt de elektriciteitsverdeler zich niet vrij van elke aansprakelijkheid voor het niet

nakomen van haar verplichting tot het leveren van elektriciteit. Het bevrijdingsbeding regelt de aansprakelijkheid van de verdeler zonder het voorwerp van haar taak uit te hollen.

In tegenstelling tot hetgeen door de eerste rechter werd aangenomen sluit het bevrijdingsbeding niet elke aansprakelijkheid van een bepaalde categorie van personen uit. De afnemers van elektriciteit zijn gerechtigd op vergoeding voor hun lichamelijke schade, ongeacht of zij deze al dan niet lijden ingevolge gebruik van elektriciteit voor privé-doeleinden. Bovendien kan een abonnee tegelijk elektriciteit afnemen voor zowel privé- als voor beroepsdoeleinden zodat hij geenszins volledig uitgesloten is van vergoeding ingeval van materiële schade.

Appellante wijst er terecht op dat de verdeling van elektriciteit in laagspanning normalerwijze bedoeld is voor het gebruik door gezinnen. Door het bevrijdingsbeding geeft zij op regelmatige wijze te kennen dat zij niet kan instaan voor materiële schade buiten de privé-sfeer, nu de afname voor professionele doeleinden een groter verbruik vereist.

Voor zover mocht bewezen zijn dat appellante enige fout heeft begaan bij het ontstaan van de stroomonderbreking, kan geïntimeerde in de gegeven omstandigheden geen vergoeding vorderen voor de door hem geleden schade, nu deze onmiskenbaar van louter professionele aard is.

De vordering van geïntimeerde is bijgevolg ongegrond voor zover gericht tegen appellante. Het bestreden vonnis dient op dit punt hervormd te worden.

3. Geïntimeerde kan verder geen vergoeding vorderen van de N.V. ELECTRABEL en haar aansprakelijkheidsverzekeraar.

Het blijkt niet dat de N.V. ELECTRABEL een aansprakelijkheid draagt voor de stroomonderbreking op 1 januari 1997. De N.V. ELECTRABEL was niet de stroomleverancier maar wel IMEWO.

Uit de statuten van IMEWO blijkt dat de N.V. ELECTRABEL als “aangesloten maatschappij” enkel inbreng doet van haar activiteit van elektriciteit- en gasdistributie volgens de opgesomde modaliteiten. De levering van elektriciteit aan de klanten behoort tot de bevoegdheid en de taak van IMEWO. In de mate dat personeel van de N.V. ELECTRABEL bij het schadegeval is tussengekomen, gebeurde dit dan ook enkel als aangestelde van IMEWO.

Het incidenteel beroep van geïntimeerde is bijgevolg ongegrond.

Bij de beoordeling van de zaak, zijn de in Belgische frank uitgedrukte bedragen wetshalve omgezet in Euro, tevens rekening houdende met de afrondingsbepalingen.

Wanneer de Belgische franken nog zijn vermeld, is dit louter ter informatieve titel.

**OP DEZE GRONDEN,
HET HOF,**

rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep van appellante ontvankelijk en gegrond;

Verklaart het hoger beroep van geïntimeerde ontvankelijk, doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis waar het de vordering van geïntimeerde ongegrond verklaart voor zover gericht tegen de N.V. ELECTRABEL en de N.V. ROYALE BELGE, thans N.V. AXA BELGIUM.

Doet het bestreden vonnis voor het overige teniet en opnieuw wijzende:

Verklaart de vordering van geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond voor zover gericht tegen appellante;

Wijst dienvolgens deze vordering af.

...’

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE GENT - 4 SEPTEMBER 2006

16de Kamer

Magistraten: mevr. Ramboer

Advocaten: mrs. Vande Weghe en Van Parys

CLAUS LUDWINE EN VIVIUM NV T/ IMEWO CVBA

Brand • Aansluitingskabel • Schade bij verbruiker • Afwezigheid van fout vanwege de distributeur

Incendie • Câble de raccordement • Dommage chez l'utilisateur • Absence de faute du distributeur

Voor een brand die ontstaan is aan de aansluitingskabel, die in het verzegeld gedeelte van de meterkast geplaatst is door de elektriciteitsinstallateur van het gebouw, kan geen fout worden weerhouden in hoofde van de distributeur. Deze laatste zorgt immers niet voor de plaatsing en dient derhalve geen controle uit te oefenen op de werken van de installateur die niet door hem werd aangeduid.

Le distributeur ne peut être tenu responsable d'un incendie survenu au câble de raccordement placé dans la partie scellée du coffret par l'installateur électrique du bâtiment. En effet, le distributeur n'est pas chargé du placement et ne doit par conséquent exercer aucun contrôle sur les travaux de l'installateur qu'il n'a pas désigné.

‘...

DE RECHTSPLEGING EN DE VORDERINGEN

1.

De raadslieden van de partijen zijn gehoord in hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 06.02.2006, waarna de debatten zijn gesloten en de zaak in beraad is genomen.

De eerste eiseres was in persoon aanwezig en is eveneens gehoord.

De rechtbank nam kennis van het rechtsplegingsdossier met de neergelegde aanvullende conclusies van de partijen en van hun stukkenbundels.

2.

De zaak is regelmatige ingeleid bij vrijwillige verschijning geacteerd in het proces-verbaal van 26.11.2001.

De feiten en vorderingen zijn reeds uiteengezet in het tussenvonnissen van 31.12.2001 waarnaar de rechtbank kortheidshalve verwijst.

Bij dit tussenvonnissen is architect Jan Verheyen als deskundige aangesteld met de opdracht de schade aan het pand van de eiseres Ludwine Claus vast te stellen, advies te geven omtrent de oorzaak van de brand, en de schade te begroten volgens het gemeen recht.

Op 19.03.2004 heeft de deskundige zijn verslag neergelegd.

3.

In haar conclusies na het deskundigenonderzoek neergelegd op 06.08.2004 vordert de eiseressen de verweerster c.v.b.a. Imewo te veroordelen om te betalen aan

- de eerste eiseres de som van 27 859,34 euro (1 123 843 BEF),
- de tweede eiseres de som van 36 336,65 euro (1 465 817 BEF).

Meer de vergoedende intresten vanaf datum schadegeval 09.01.2001 tot de datum van de uitspraak, en van dan af de gerechtelijke intresten op de hoofdsom én de vergoedende intres-

ten, en tot in alle gedingkosten, met inbegrip van de expertisekosten.

De verweerster vraagt de afwijzing van de vordering als ongegrond, kosten laste van de eiseressen. In de ondergeschikte orde betwist zij de schadeomvang; zij stelt dat een vermindering voor sleet van 15 % op het gebouw en de inhoud dient toegepast en vraagt de totale vordering aldus te herleiden tot 58 917,94 euro in hoofdsom.

BESPREKING

De technische brandoorzaak

Op grond van zijn technische vaststellingen en analyse van de voorliggende gegevens, inzonderheid de scheiderklemmen met een stuk aansluitkabel van de tellerkast, komt de deskundige in zijn eindverslag tot het volgende besluit omtrent de technische brandoorzaak:

Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid wordt de oorzaak van de brand bepaald door boogvorming tussen de fasen van de aansluitkabel, en dit vóór de aansluitklemmen in de tellerkast (blz. 38 verslag).

Zoals uit de foto's en situatieschets in bijlage van het verslag blijkt, gaat het over een kortsluiting in het bovenste deel van een stuk aansluitkabel op de plaats waar hij verbonden zat met de 'scheiderklemmen'; dit is een onderdeel van de tellerkast, ook genaamd 'afsluitklemmen' of 'afsluitscheider'.

De deskundige heeft ook een kortsluiting geconstateerd aan het onderste uiteinde van hetzelfde stuk toevoerkabel, gelegen buiten en onder de tellerkast. De verweerster houdt vast aan de mogelijkheid dat de kortsluiting in de toevoerkabel onder en buiten de tellerkast was ontstaan zoals aanvankelijk door de deskundige in het voorverslag geopperd met de bedenking dat niet kon uitgemaakt worden welke van de twee kortsluitingen primair en welke secundair is (blz. 8 verslag).

Op grond van de vaststelling dat het dubbel stopcontact gelegen onder de

tellerkast slechts lichter is beschadigd (van boven af) en de kabelgoten naast de tellerkast zijdelings (van boven naar onder) in sterkere mate zijn beschadigd, neemt de deskundige uiteindelijk aan dat de primaire brandoorzaak gelegen is in het kabeluiteinde dat gekoppeld was aan de afsluitscheider. De deskundige merkt terecht op dat, indien de kortsluiting zich buiten en onder de tellerkast zou hebben voorgedaan, het dubbel stopcontact onder de tellerkast volledig zou moeten weggesmolten zijn, wat niet het geval was zoals uit de gevoegde foto's blijkt (blz. 35 verslag; foto nr. B 21 in bijlage).

Het finaal besluit van de deskundige is op goede gronden gesteund; het is technisch onderbouwd en logisch verantwoord. In hun conclusies formuleren de partijen trouwens geen kritiek op het eindbesluit.

Er zijn dan ook geen redenen om nog rekening te houden met de niet bewezen en verlaten hypothese dat de boogvorming zich primair voordeed in het kabeldeel buiten de tellerkast. Er zijn geen materiële bewijzen gevonden dat het kabeluiteinde dat zich buiten en onder de tellerkast bevond, de brand heeft veroorzaakt. Alles wijst er op dat de kortsluiting zich heeft voorgedaan in het bovenste deel van de toevoerkabel waar hij de scheiderklemmen binnenkomt.

De rechtbank treedt de vaststellingen van de deskundige ten volle bij. Met de deskundige acht de rechtbank met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid of met een gerechtelijke zekerheid bewezen dat de kortsluiting is ontstaan in de tellerkast vóór de aansluitklemmen.

Het finaal deskundigenbesluit impliciet dat de kortsluiting die in het onderste uiteinde van de hoofdkabel is vastgesteld, secundair is aan de brand die primair is ontstaan door de kortsluiting in het kabeldeel aan de afsluitscheider in de tellerkast.

In de rand merkt de rechtbank op dat de niet weerhouden hypothese van een primaire kortsluiting in de

toevoerkabel buiten en onder de tellerkast bij de onderhavige aansprakelijkheidsbeoordeling van Imewo slechts relevant is voor zoveel de verweerster kan aansprakelijk gesteld worden voor de brandoorzaak wegens een kortsluiting in de tellerkast (quod non, zie verder). Imewo plaatst de toevoerkabel immers niet. Wanneer de brand een medeoorzaak zou vinden in een technisch gebrek in het kabeluiteinde buiten de tellerkast, zou dit hoogstens kunnen leiden tot een verminderde aansprakelijkheid van de elektriciteitsmaatschappij hetzij wegens een installatiefout van de installateur, hetzij wegens een ongewild en/of onopgemerkt contact met een hard voorwerp veroorzaakt door de bewoners zelf, wat dan fout of nalatigheid bij de bewaring van de externe toevoerkabel in hoofde van de gebouweigenaar kan impliceren. De deskundige lijkt inderdaad deze secundaire mogelijkheid niet geheel uit te sluiten (blad. 35-36), doch zij is terzake van geen belang voor de aansprakelijkheidsbeoordeling.

De aansprakelijkheid

Uit het feit dat de brand in de tellerkast is ontstaan, leiden de eiseressen ten onrechte automatisch af dat de verweerster aansprakelijk is voor de brandschade.

In hun eerste conclusie argumenteren de eiseressen dat, nu vaststaat dat de brand is ontstaan in de tellerkast enerzijds en anderzijds niet kan worden betwist dat deze tellerkast door de verweerster werd geïnstalleerd en nadien vergrendeld zodat niemand nog toegang heeft tot de teller, de verantwoordelijkheid van de verweerster betrokken is.

In hun tweede conclusie concretiseren de eiseressen de fout van de verweerster; zij stellen dat de technici van Imewo ofwel een kabel hebben aangesloten die al beschadigd was, ofwel een fout hebben gemaakt bij de aansluiting.

Zij kunnen daarin niet gevolgd worden.

De stelling van de eiseressen berust

op een onjuiste perceptie van de taken van de installateur van de tellerkast enerzijds en anderzijds van de aangestelden van de elektriciteitsmaatschappij, waarbij zij het begrip 'aansluitklemmen' verkeerd inschatten.

De eiseressen gaat er verkeerdelijk van uit dat de verweerster én de tellerkast heeft geplaatst én de hoofdkabel of toevoerkabel heeft aangesloten middels 'aansluitklemmen'.

2.1.

Als mogelijke reden van de kortsluiting vermeldt de deskundige in zijn voorverslag:

- verkeerde manipulatie van de toevoerkabel voor of tijdens de plaatsing,
- tijdens het wegnemen van de mechanische bescherming rond de geleiders bij het inbrengen van de geleiders in de tellerkast,

waaraan hij toevoegt dat de kortsluiting met brand kan ontstaan ten gevolge van een licht gebrekkige isolatie na verloop van tijd (soms jaren) door het ontstane spanningsveld tussen de verschillende geleiders, mede door eventuele vochtindringing (blad 9).

In zijn eindverslag herhaalt hij deze besluitvorming als volgt: 'De boogvorming kan tot stand zijn gekomen door isolatievermindering ten gevolge van zaagsneden in de ontmanteling van de bedrading bij de voorbereiding van de aansluiting van de tellerkast' (blad 38).

Dat de weerhouden technische brandoorzaak, zijnde de kortsluiting in de toevoerkabel in de tellerkast gesitueerd vóór de aansluitscheider (ook genaamd aansluitklemmen of scheidklemmen) te wijten is aan een fout van de verweerster, staat niet vast. De technici van Imewo hebben op deze plaats geen enkele handeling gesteld.

De deskundige stelt terecht in zijn verslag: Normaal gezien wordt de aansluitkabel tussen het openbaar domein en de scheidklemmen in

de tellerkast door een erkend installateur geplaatst. Het is inderdaad de gangbare praktijk dat de installateur van de elektriciteit in een nieuwbouw de toevoerkabel plaatst.

Het is evident dat ook de tellerkast en de bekabeling ervan wordt geplaatst door de installateur van de bouwheer. Imewo laat zich enkel in met de indienststelling van de reeds geplaatste tellerkast door de verbinding te maken met de tellermodule (blad 9 verslag, zie verder).

De deskundige neemt aan dat de boogvorming zich voordeed in de binnenkomende hoofdverdeelkabel vóór de aansluitscheider. Deze beide elementen worden door de installateur geplaatst; de installateur ontmantelt inkomende toevoerkabels en koppelt ze de aan de afsluitscheider.

De door de installateur geplaatste tellerkast bevat immers reeds de verscheidene afzonderlijke onderdelen, waaronder de aansluitklemmen (ook genaamd scheidklemmen en aansluitscheider); dit stuk is voorzien van een aan-uit mechanisme voor de inschakeling ervan. Na de plaatsing van de kast en aansluiting van de aansluitkabel aan de scheidklemmen door de installateur, plaatst Imewo de eigenlijke elektriciteitsmeter of de meetmodule.

De 'aansluitklemmen' zijn een apart stuk, de blok die te zien is op de foto's en de situatieschets in bijlage van het deskundig verslag (inzonderheid de foto B7). Het gaat niet om klemmetjes waarmee de verbindingen aan elektriciteitsmeter worden gemaakt zoals de eiseressen het verkeerd begrijpen.

In de tellerkastopbouw bevindt de aansluitscheider zich steeds vóór de meetmodule, terwijl de zekeringkast zich voorbij de meetmodule situeert. Er is een draadverbinding van de afsluitscheider naar de tellermodule zoals te zien is op de foto van de eiseressen van de huidige tellerkast (bijlage B 25 van het verslag), en vervolgens van de tellermodule naar de zekeringkast zoals blijkt uit de situatieschets van de deskundige

(bijlage B1).

Wat de elektriciteitsmaatschappij doet, is de meetmodule plaatsen en de verbinding maken tussen reeds klaarliggende bekabeling van de zekeringkast en de tellermodule. De (ontmantelde) bedrading van de zekeringkast verbindt zij eenvoudigweg met de eigenlijke elektriciteits-teller of meetmodule. Daarna schakelt zij de afsluitscheider in (middels het daarop voorziene aan-uit mechanisme) en verzegelt zij de tellerkast.

Deze normale gang van zaken geeft de deskundige beknopt weer in zijn verslag waar hij stelt: 'De elektriciteitsmaatschappij sluit de teller aan, maakt de verbinding tussen de teller en de hoofdverdeelkabel die zekeringkasten voedt. Na het inschakelen van de scheiderklemmen wordt de tellerkast afgesloten en verzegeld.' (blad 9 verslag).

Nu de verweerster geen handelingen heeft gesteld ter hoogte van de scheiderklemmen waar de brand is ontstaan, kan haar geen uitvoeringsfout verweten worden.

2.2.

De eiseressen insinueren tevens dat de technici van de verweerster een fout hebben begaan door bij de indienststelling van de elektriciteitsmeter de aansluitkabel niet te controleren naar beschadigingen of naar een gebrekkige isolatie ingevolge zaagsneden gemaakt voor de ontmanteling van een geleider. Imewo zou aldus aansprakelijk zijn wegens een gebrekkige eindcontrole van de door de installateur uitgevoerde verbindingen in de tellerkast vóór de aansluitscheider.

Ook daarin kunnen de eiseressen niet bijgetreden worden.

De verweerster heeft geen controleplicht op de werken uitgevoerd door de installateur.

Imewo gaat alleen na of de installatie van de tellerkast klaar is om de meter aan te sluiten en de kast te verzegelen, wat geenszins inhoudt zij de kwaliteit van het werk van de electricien in de tellerkast moet contro-

leren. Deze eindcontroleplicht zou in de praktijk overigens inhouden dat, om te kunnen nagaan of de isolatie van de geleiders niet aangetast is, elke draad in de tellerkast zou moeten geïnspecteerd worden en de gemaakte verbindingen zouden moeten ontkoppeld worden, wat geenszins de taak is van de elektriciteitsmaatschappij.

Het is zowel aan de installateur als aan de elektriciteitsmaatschappij om hun werk naar behoren uit te voeren; elkeen dient in te staan de goede realisatie van verbindingen die onder zijn opdracht vallen; de ene heeft geen uitstaans met de kwaliteit van het werk door de andere uitgevoerd. Wanneer de installateur, respectievelijk de elektriciteitsmaatschappij een gebrekkige isolatie of verbinding tot stand brengt, is alleen hij daarvoor aansprakelijk.

Uit dit alles besluit de rechtbank dat, nu Imewo geen enkele eindcontroleplicht heeft op de kwaliteit van de draadisolatie ter hoogte van de verbindingen aan de aansluitscheider in de tellerkast door de installateur uitgevoerd, uit dien hoofde geen aansprakelijkheid ten laste van de verweerster kan worden weerhouden.

5.

Nu het vaststaat dat de kortsluiting zich voordeed op een plaats in de tellerkast waar alléén de installateur heeft gewerkt - ter hoogte van de toevoerkabel waar hij de aansluitscheider binnenkomt - en de verweerster geen controleplicht heeft op de kwaliteit van het door de installateur aldaar uitgevoerde werk, kan lastens de verweerster geen enkele fout als oorzaak van het ontstaan van de brand weerhouden worden.

Uit dit alles volgt dat de aansprakelijkheidsvordering bij ontstentenis van een fout in hoofde van de aangestelden van de verweerster dient afgewezen te worden als ongegrond.

OP DEZE GRONDEN,

DE RECHTBANK,

recht doende op tegenspraak;

Met inachtneming van artikel 2, 34, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtzaken,

Ontvangt de vordering doch verklaart ze ongegrond.

...'

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 6 SEPTEMBER 2006

2de Ter Kamer

Magistraten: Allegaert, Theunis en Keirsebelik

Advocaten: mr. Janssen loco mr. Van Doren en mr. Diels loco mr. Cortbouts

INTERELECTRA CVBA T / ALGEMENE ONDERNEMINGEN V.A.G. NV

Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Onnauwkeurig plan • Onvoldoende lokalisatie • Lokalisatieplicht • Algemene zorgvuldigheidsplicht

Bris de câble électrique souterrain • Plan imprécis • Localisation insuffisante • Obligation de localisation • Obligation générale de prudence

Het grote belang van de aanwezigheid van de plannen is de bevestiging van de aanwezigheid van kabels, meer dan de precieze ligging ervan.

Wanneer de meegedeelde liggingsplannen onvoldoende informatie geven over de ligging van de kabels moet de aannemer aan de netbeheerder bijkomende informatie vragen, anders handelt hij in strijd met de algemene zorgvuldigheidsplicht.

De bedoeling van het peilen bestaat er in om de aannemer toe te laten de kabel, waarvan de aanwezigheid vaststaat, op zijn juiste ligging te situeren.

L'intérêt principal de la présence des plans est la confirmation de l'existence de câbles, plutôt que leur localisation précise.

Lorsque les plans de situation communiqués ne donnent pas d'informations suffisantes sur l'emplacement des câbles, l'entrepreneur doit demander des informations complémentaires au gestionnaire de réseau à défaut de quoi il agit contrairement à son obligation générale de prudence.

Le sondage a pour objectif de permettre à l'entrepreneur de situer le câble, dont la présence est acquise, à son emplacement exact.

‘...

Gelet op de processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden vonnis van de rechtbank van de Rechtbank van Koophandel te Tongeren 5de Kamer de dato 5 april 2005, waarvan geen akte van betekening wordt voorgelegd, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van dit Hof op, 12 mei 2005, waarmee een naar vorm en termijn regelmatig hoger beroep werd ingesteld;

Overwegende dat appellante, bij hervorming van het bestreden vonnis, concludeert tot de gegrondheid van haar vordering, strekkend tot veroordeling van geïntimeerde tot betaling van een bedrag van € 1 840,01 met aankleven, wegens de beschadiging van een kabel bij de uitvoering van wegwerkzaamheden;

Overwegende dat geïntimeerde concludeert tot de bevestiging van het bestreden vonnis;

Overwegende dat de eerste rechter de feiten en rechtsgronden die in het geding zijn, alsmede het voorwerp van de vordering en van het verweer, op juiste wijze uiteenzette en het Hof daarnaar verwijst;

Overwegende dat in de loop van de maand juni 2001 door geïntimeerde te Lanaken in de Daalbroekstraat graafwerken werden uitgevoerd;

Dat bij deze werken, uitgevoerd met een mechanisch werktuig, een elektriciteitskabel werd beschadigd waardoor appellante een qua cijfers niet betwiste schade opliep van € 1 840,01;

Overwegende dat geïntimeerde voor haar verweer erop wijst dat bij voorbaat een plan met de ligging van de

kabels werd opgevraagd en dat de peilingen zouden uitgevoerd geweest zijn;

Dat geïntimeerde daaraan nog toevoegt dat het voor de werken medegedeelde plan zeer summier was terwijl nadien zou gebleken zijn dat appellante over een meer gedetailleerd plan zou beschikt hebben, maar dus niet medegedeeld heeft;

Overwegende dat een aannemer bij de uitvoering van graafwerken bij wegwerkzaamheden een dubbele verplichting heeft van informatie en lokalisatie;

Overwegende dat niet in betwisting is dat voorafgaandelijk aan de werken geïntimeerde de plannen van de kabels heeft opgevraagd en gekregen;

Dat geïntimeerde echter opmerkt dat het ter beschikking gestelde plan zeer summier was en o.m. geen maten zou bevat hebben;

Dat, wanneer de plannen onvoldoende informatie gaven, het behoorde dat de aannemer aan de netbeheerder bijkomende informatie vroeg;

Dat dit blijkbaar niet gebeurd is;

Dat nochtans, zelfs aan de hand van de plannen, het niet altijd met zekerheid uit te maken is waar precies de kabels zich bevinden;

Dat immers bedoelde plannen noodgedwongen op kleine schaal getekend zijn, dat zij kunnen verouderd zijn, dat de precieze ligging van de kabels kan gewijzigd zijn o.m. door uitvoering van latere werken door derden;

Dat het grote belang van de aanwezigheid van de plannen dan ook vooreerst de bevestiging is van de aanwezigheid van kabels, meer dan de precieze ligging ervan;

Dat derhalve het opvragen van de plannen slechts een deel van de verplichtingen is na te leven door de aannemer;

Overwegende dat geïntimeerde na het schadegeval voorhoudt dat appellante over andere, meer gedetailleerde plannen beschikte doch deze niet had medegedeeld;

Dat ook dit argument niet opgaat;

Dat zoals hiervoor gezegd, de aannemer alvorens de werken aan te vatten, bijkomende informatie had kunnen vragen;

Dat overigens wanneer men beide plannen naast elkaar legt het blijkt dat er nauwelijks verschil is in die zin

dat in het eerste plan de kabel rechtlijnig is getekend en op het tweede plan eerder kronkelig, dit laatste om er de aandacht op te vestigen dat dergelijke kabel nooit rechtlijnig ligt maar inderdaad bepaalde kronkels kan bevatten;

Dat overigens uit het naast elkaar leggen van de plannen blijkt dat op de plaats waar de kabel werd beschadigd, de kabel op beide plannen nagenoeg op dezelfde plaats was getekend;

Dat dit argument derhalve niet volstaat om geïntimeerde van zijn verantwoordelijkheid te ontslaan;

Overwegende dat, op de hoogte zijnde van de aanwezigheid van kabels, geïntimeerde deze kabels voorafgaandelijk had dienen te lokaliseren en aldus had kunnen vaststellen waar precies deze kabels zich bevonden;

Dat overigens o.m. conform artikel 192.02 van het AREI de aannemer bij het uitvoeren van werken in de nabijheid van ondergrondse elektrische kabels slechts met de uitvoering van de werken mag beginnen na een lokalisatie van de kabels en dat bovendien de aannemer geen gebruik mag maken van machines of mechanisch gereedschap in een zone tussen twee verticale vlakken op een afstand van 50 cm aan weerszijden van de kabel;

Dat in casu geïntimeerde voorhoudt dat er peilingen zouden uitgevoerd zijn;

Dat vooreerst het uitvoeren van deze peilingen niet bewezen is;

Dat hoe dan ook, in elk geval, deze peilingen niet met het nodige resultaat zijn uitgevoerd;

Dat immers de bedoeling van het peilen er precies in bestaat om de aannemer toe te laten de kabel, waarvan de aanwezigheid vaststaat, op zijn juiste ligging te situeren;

Dat de verplichting van de aannemer derhalve niet enkel bestaat in het peilen maar wel in het lokaliseren van de kabel waartoe het peilen een middel is;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat de schade aan de bestaande kabel toegebracht, enkel het gevolg is van het feit dat geïntimeerde de op haar rustende wettelijke verplichtingen niet heeft nageleefd en ter zake bijzonder onzorgvuldig is tewerk gegaan;

Dat de oorspronkelijke vordering van appellante, waarvan het bedrag niet in betwisting is, dan ook gegrond dient verklaard en het bestreden vonnis in die zin dient hervormd te worden;

OM DIE REDENEN

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond;

Dienvolgens, het bestreden vonnis wijzigend, verklaart de oorspronkelijke vordering van appellante ontvankelijk en gegrond.

...'

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE LEUVEN - 20 SEPTEMBER 2006

9de Kamer

Magistraten: mevr. Van Ginderachter

Advocaten: mr. Gilson loco mr. Portaels, mr. Van den Spiegel loco mr. Van Melkebeke

BELGACOM NV T / IVERLEK CVBA

**Ondergrondse elektriciteitskabel •
Telefoonlijnen • Latere plaatsing •
Kortsluiting • AREI**

**Câble électrique souterrain •
Lignes téléphoniques • Placement
ultérieur • Court-circuit • RGIE**

Wanneer een telefoonkabel op een defecte elektriciteitskabel lag zonder enige bescherming, dan mag daaruit afgeleid worden dat de voorschriften van het ARAB en het AREI, die voorzien in een onderlinge afstand van minstens 50 cm, niet werden nageleefd door Belgacom wiens kabel later werd geplaatst. Dit maakt een tekortkoming uit zonder dewelke de schade aan de telefoonkabel zich niet zou hebben voorgedaan, zodat de vordering van Belgacom tegen de netbeheerder ongegrond is.

Il peut être déduit de ce qu'un câble téléphonique reposait sans aucune protection sur un câble électrique défectueux que les dispositions du RGPT et du RGIE prévoyant une distance minimale de 50 cm n'ont pas été respectées par Belgacom, qui a placé son câble en dernier lieu. Ce non-respect constitue un manquement en lien causal avec le dommage de sorte que l'action intentée par Belgacom contre le distributeur est non fondée.

‘...

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden toegepast.

De zaak werd op de zitting van 20 september 2006 in beraad genomen.

I. De procedure

Bij tussenvonnis d.d. 1.12.04 van de negende kamer van deze rechtbank werd de eis ontvankelijk verklaard en werd in toepassing van art. 877 G.W. bevolen om het expertisverslag van de Heer Appeltans bij te brengen;

Dit is intussen gebeurd;

II. Feitelijke gegevens

Hiertoe kan worden verwezen naar het tussenvonnis; Samengevat kan worden gesteld dat een telefoonkabel van eiseres verbrand was tengevolge van een elektriciteitslek in een kabel van verweerster;

De schade werd door eiseres vastgesteld n.a.v. de melding dat er storingen waren op haar ondergronds kabelnet;

Uit de stukken in gebleken dat de kabel van eiseres was geplaatst eind 1980 (zoals eiseres zelf meedeelde in haar brief van 27.5.02) terwijl het net van verweerster in 1964 was geplaatst;

Met andere woorden werd de elektriciteitskabel eerder geplaatst dan de telefoonkabel;

III. Beoordeling

Eiseres steunt zich op art.1384,1 B.W., meer bepaald een gebrek in de laagspanningskabel;

Verweerster van haar kant beroept zich op een fout van eiseres om reden dat de reglementaire afstand van 50 cm tussen de twee kabels niet was gerespecteerd door eiseres die de kabel later aanlegde;

Dit standpunt werd door verweerster reeds van in het begin aangenomen zoals blijkt uit de briefwisseling;

Inderdaad sluit de bij art. 1384,1 B.W. ingestelde aansprakelijkheid van de bewaarder van de zaak niet dat een fout van de schadelijder tot het ontstaan van de schadelijder tot het ont-

staan van de schade heeft geleid of bijgedragen;

Volgens het P.V. van minnelijke vaststelling zonder erkenning van aansprakelijkheid bedroeg de diepte van de telefoonkabel 0,85 m en was hij voorzien van bescherming door middel van dekpannen;

Volgens het verslag Appeltans was de telefoonkabel op een gietijzeren mof geplaatst zonder enige bescherming tussen beide;

Hieruit leidt hij af dat de voorschriften van het ARAB en het AREI die voorzien in een onderlinge afstand van minstens 0,50 m moet worden nageleefd;

Eiseres stelt dat het verslag van de Heer Appeltans haar niet tegenstelbaar is;

De Heer Appeltans werd benoemd door het B.C.E. (bureau voor coördinatie van expertisen);

De expert wiens naar door het B.C.E. werd medegedeeld handelt in naam en voor rekening van de verzekeraar van verweerster;

Eiseres is er aldus niet door gebonden tenzij wat de schadebegroting betreft; (vgl Rb Dendermonde, 311/92 Iuvis, 1993, p.84)

Dit alles heeft evenwel niet tot gevolg dat het verslag waardeloos is, reden waarom de rechtbank aandrang op mededeling ervan;

Immers een eenzijdig expertiseverslag kan wel degelijk bewijskracht hebben indien de omstandigheden waarin het werd opgesteld de rechter toestaan er geloof aan te hechten en ervan uit te gaan dat de belangen van de tegenpartij werden geërbiedigd;

In casu ging er een plaatsbezoek door in oktober 01 in aanwezigheid van de Heren Ruytinx (eiseres) en Gysemberg (verweerster);

Op dat ogenblik was de schade reeds lang hersteld (hetgeen logisch is daar het om nutsvoorzieningen ging);

De Heer Appeltans stelde vast dat de telefoonkabel op de gietijzeren mof lag zonder enige bescherming tussen beide kabels;

Hieruit kon hij dan ook terecht afleiden dat de voorschriften van het ARAB en het AREI die voorzien in een onderlinge afstand van minstens 0.50 m niet waren nageleefd door eiseres wiens kabel later werd geplaatst; Het waren overigens de Heer Ruytinx en Gysemberg zelf die aan de Heer Appeltans verklaarden dat de telefoonkabel op de gietijzeren mof lag zonder enige bescherming (p. 8).

Dit maakt een tekortkoming uit zonder dewelke de schade zich niet zou hebben voorgedaan;

De vordering is dan ook niet gegrond;

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Rechtsprekend in eerste aanleg, op tegenspraak, na tussenvonnis,

Verklaart de eis niet gegrond.

...;

COUR D'APPEL DE LIEGE - 25 SEPTEMBRE 2006

IIème Chambre

Magistrats: M. Goux, Président, Mme. Schumacker

Avocats: Mes Feller et Lefevre

AXA BELGIUM SA C/ ELECTRABEL SA

**Bris de câble souterrain •
Obligation de localisation •
Sondage insuffisant • Câble
téléphonique • Erreur inexcusable**

**Ondergrondse kabelbreuk •
Lokalisatieplicht • Onvoldoende
peiling • Telefoonkabel •
Onverschoonbare dwaling**

Parce qu'il n'a pas réalisé les sondages suffisants afin de repérer un câble haute tension à l'endroit où il était mentionné sur les plans, un entrepreneur l'a endommagé. Un entrepreneur normalement prudent et avisé ne peut confondre des câbles téléphoniques, avec un câble électrique et se doit de localiser le câble électrique avec précision. Il s'agit d'une erreur inexcusable dans le chef de l'entrepreneur.

Een aannemer heeft onvoldoende peilingen verricht om een hoogspanningskabel te lokaliseren op de plaats waar deze volgens de plannen lag, ten gevolge waarvan hij deze kabel heeft beschadigd. Een normaal voorzichtig en bedachtzaam aannemer kan telefoonkabels niet verwarren met een elektriciteitskabel en dient deze laatste nauwkeurig te lokaliseren. Het betreft een niet-verschoonbare fout in hoofde van de aannemer.

...

Vu la requête du 2 juillet 2004 par laquelle la S.A. AXA Belgium interjette appel du jugement prononcé le 16 mars 2004 par le tribunal de première instance d'Arlon;

Attendu que le jugement attaqué a correctement exposé les faits de la cause et l'objet de la demande;

Attendu que l'appelante ne conteste pas qu'un préposé de son assurée, la société Lambert-Frères, a arraché

un câble de moyenne tension appartenant à la s.a. Electrabel mais invoque le fait que son assurée se serait trouvée face à une erreur invincible étant donné qu'elle a cru avoir repéré le câble de l'intimée alors qu'il

s'agissait en fait d'un ancien câble de Belgacom inutilisé et non mentionné sur les plans qui lui avaient été remis;

Attendu que la présence d'anciens câbles de la société Belgacom à proximité de l'endroit où se trouvait le câble litigieux résulte d'une part du verso du constat amiable sur lequel il est expressément précisé que '5 câbles Belgacom se trouvent à cet endroit mais ne sont pas renseignés sur les plans' et d'autre part de cinq câbles inutilisés à l'endroit de l'accident;

Attendu cependant que si les câbles Belgacom n'étaient pas mentionnés sur les plans remis à l'entrepreneur, le fait pour les préposés de cet entrepreneur d'avoir découvert un câble de téléphone à proximité de l'endroit où la présence d'un câble électrique était indiquée sur les plans ne les dis-

pensait pas de procéder à des sondages afin de vérifier si le câble litigieux ne se trouvait pas effectivement à l'endroit précis où il était indiqué sur les plans;

Attendu que tout entrepreneur normalement prudent et avisé ne peut confondre un câble électrique avec des câbles de téléphone et doit veiller à réaliser des sondages à l'endroit précis où tout câble est censé se trouver conformément aux plans qui lui sont remis; qu'il s'ensuit que la responsabilité de l'entrepreneur est engagée dès lors que la faute de ses préposés n'est pas excusable et qu'elle a causé le dommage dont l'intimée postule la réparation;

Attendu que les sommes réclamées apparaissent justes et fondées;

Attendu que la demande d'exécution provisoire est dénuée d'intérêt dès lors qu'en matière civile, le pourvoi en cassation n'est suspensif que dans les cas prévus par la loi conformément à l'article 1118 du Code judiciaire, ce qui n'est pas le cas en l'espèce;

PAR CES MOTIFS:

Vu l'article 24 de la loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues en matière judiciaire,

LA COUR, statuant contradictoirement,

Reçoit l'appel,

Confirme le jugement entrepris dans toutes ses dispositions,

...

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE GENT - 4 OKTOBER 2006

4de Kamer

Magistraten: Flamme, voorzitter, De Vuyst en Batsleer

Advocaten: mr. Noré loco mr. Van Parys, mr. Vanboucke loco mr. De Schrijver

IMEWO CVBA / BELGACOM NV

Telegraaf- en telefoonlijnen • Beschadiging van ondergrondse telefoonkabel • Vermoedens

Lignes télégraphiques et téléphoniques • Bris de câble téléphonique souterrain • Présomptions

Wanneer een telefoonkabel niet op de wettelijk voorgeschreven afstand van een bestaande elektriciteitskabel werd geplaatst, kunnen uit de loutere beschadiging van de eerstgenoemde kabel door opwarming van de nabijgelegen energiekabel geen vermoedens worden afgeleid om te besluiten tot de aansprakelijkheid van de distributienetbeheerder elektriciteit, als eigenaar van deze kabel.

Lorsqu'un câble téléphonique n'a pas été posé à la distance légalement prescrite d'un câble électrique préexistant, aucune présomption ne peut être déduite du bris du câble téléphonique par échauffement du câble électrique voisin, pour conclure à la responsabilité du gestionnaire du réseau de distribution d'électricité, propriétaire du câble.

'...

- Gelet op het verzoekschrift in hoger beroep neergelegd op 11 juni 2004.

- Gelet op het vonnis van de Vrederechter van het kantoor Zelzate van 1 april 2004.
- Gelet op de door partijen neerge-

legde stukken en conclusies.

- Gehoord partijen ter zitting van woensdag, 12 april 2006.

1. Feiten

Bij wijze van proces-verbaal van 'minnelijke vaststelling zonder erkenning van aansprakelijkheid' van 27.2.2001 werd in de hoofdleiding van Belgacom te Lochristi, Hyftestraat, 105 een perforatie vastgesteld met vermelding 'gesmolten'.

In de onmiddellijke nabijheid van de kabel van Belgacom lag een elektriciteitskabel toebehorende aan appellante, welke eerder was geplaatst dan de kabel van Belgacom.

Aangaande de fysische toestand van beide kabels, de onderlinge afstand ervan, en de oorzaak van het ongeval werd geen onderzoek gevoerd noch werd hieromtrent een tegensprekelijke expertise benaastigd door geïntimeerde.

In briefwisseling hebben beide partijen elkaar beschuldigd van de oorzaak van de schade.

2. Bestreden vonnis

De eerste Rechter gaat ervan uit dat appellante in het schrijven van 31.5.2001 erkend heeft dat ten gevolge van een storing op de laagspanningskabel door verwarming schade is ontstaan aan de telefoonkabel.

De bewering dat de schade is veroorzaakt door de niet conforme plaatsing van de telefoonkabel op een afstand van 10 cm. i.p.v. de reglementair voorgeschreven afstand van 50 cm. van de elektriciteitskabel, beschouwt de eerste Rechter als niet bewezen.

Anderzijds verwijst de eerste Rechter naar de resultaatverbintenis welke zou voortvloeien uit art. 104 van de wet van 21.3.1991.

Het betreden vonnis motiveert verder dat 'verwerende partij 'blijkbaar' niet voldoende maatregelen heeft getroffen, nu in casu vaststaat dat de elektriciteitskabel toch de telefoonkabel heeft beschadigd'.

3. Beoordeling

3.1.

De precieze oorzaak van het schadegeval kan niet worden achterhaald, in afwezigheid van tegensprekelijke expertise, en in aanwezigheid van de tegenstrijdige stellingen van beide partijen.

3.2.

De eerste Rechter stelt vast dat de 'resultaatverbintenis' van appellante erin bestaat dat deze alle maatregelen moet nemen die noodzakelijk zijn om een nadelige invloed op het openbaar telecommunicatienet te vermijden.

Veleer is dit een middelenverbintenis.

De eerste Rechter meent een vermoeden te kunnen vinden dat aan deze verplichting niet werd voldaan in de loutere beschadiging van de telefoonkabel, dit ondanks het feit dat Belgacom een bijzondere bescherming had voorzien, nl. plastic dekpannen.

Het bewijs door vermoedens kan alleen worden geleverd in aanwezigheid van gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens.

Ter zake kan alleen vastgesteld worden dat deze niet aanwezig zijn in de zin als gemotiveerd in het bestreden vonnis.

Het loutere feit van de schade houdt geen vermoeden in van uitsluitende aansprakelijkheid in hoofde van appellante.

Weliswaar heeft appellante inderdaad, zoals de eerste Rechter vaststelt, de opwarming van de elektriciteitskabel als initiële oorzaak erkend.

Daartegenover staat evenwel dat terzelfder tijd appellante ab initio steeds heeft gesteld dat de telefoonkabel niet op de wettelijk voorgeschreven afstand lag van de elektriciteitskabel doch slechts op 1/5 van deze afstand, gegeven dat door geïntimeerde, in tempore non suspecto, nooit is betwist geworden.

In deze omstandigheden kan dan ook een bewijsvoering door vermoedens niet worden weerhouden.

Terecht wordt door appellante aangevoerd dat geïntimeerde niet weet wat de precieze oorzaak van de schade is geweest, gelet op de verschillende gegeven versies, en derhalve ten onrechte spreekt van een 'ontploffing'.

3.3.

De aansprakelijkheid op grond van art. 1382 en 1383 B.W. in hoofde van appellante kon dus niet weerhouden worden, bij gebrek aan bewijs van enige fout.

3.4.

Evenmin kan een aansprakelijkheid weerhouden worden op grond van art. 1384 B.W.

Appellante voert terecht aan dat het bewijs van een gebrek niet kan afgeleid worden uit het feit dat de zaak schade heeft veroorzaakt.

Het is evenzeer terecht dat appellante aanvoert dat het feit dat de elektriciteitskabel opwarmde evenmin noodzakelijkerwijze een bewijs inhoudt van een gebrek.

Op zijn minst blijkt dit niet uit enig deskundig advies.

OP DIE GRONDEN, DE RECHTBANK,

Zetelend in graad van HOGER BEROEP, en recht doende OP TEGENSPRAAK,

Met inachtneming van artikel 2, 24, 34 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtzaken.

Verklaart het hoger beroep van appellante ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt dienvolgens het vonnis van de Vrederechter van het kanton Zelzate van 1.4.2004 en opnieuw recht doende verklaart de oorspronkelijke vordering van N.V. Belgacom lastens C.V.B.A. Imewo ongegrond.

...'

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 4 OKTOBER 2006

2de Bis Kamer

Magistraten: Van Haelst

Advocaten: mr. Boiy loco mr. Louwet en mr. Vaesen loco mr. Knaeps

VISSERS & SMIT HANAB NV T / INTERELECTRA CVBA

**Beschadiging van gasleiding •
Art. 51 K.B. 28 juni 1971 •
Algemene zorgvuldigheidsplicht •
Lokalisatieplicht • Onvoldoende
lokalisatie • Planafwijking**

**Bris de canalisation de gaz • Art.
51 A.R. 28 juin 1971 • Obligation
générale de prudence • Obligation
de localisation • Localisation
insuffisante • Plan non conforme**

Een aannemer schiet tekort aan zijn algemene zorgvuldigheidsplicht en overtreedt artikel 51 van het KB van 28 juni 1971, wanneer hij nalaat de ganse lengte van de gasleiding te lokaliseren door peilingen als bij in de onmiddellijke omgeving van de gasleiding op grote diepte dient te boren. Zelfs een planafwijking van 50 cm laat onverkort dat de enige oorzaak van de schade ligt in het feit dat de aannemer geen materiële lokalisatie van de gasleiding over haar ganse lengte heeft uitgevoerd alvorens met de boringen te beginnen.

Un entrepreneur n'assume pas correctement son obligation générale de prudence et enfreint l'article 51 de l'AR du 28 juin 1971, lorsqu'il néglige de localiser la conduite de gaz sur toute sa longueur à l'aide de sondages quand il doit forer à grande profondeur dans les environs immédiats de la conduite de gaz. Même un écart de 50 cm par rapport aux plans ne change rien au fait que la seule cause du dommage réside dans le fait que l'entrepreneur n'a pas procédé à la localisation matérielle de la conduite de gaz sur toute la longueur de celle-ci avant d'entamer les travaux de forage.

'...

1. Het Hof heeft kennisgenomen van:

- de rechtsplegingsstukken, zoals die voorkomen op de inventaris van het rechtsplegingsdossier,
- de overtuigingsstukken door de advocaten van de gedingpartijen aan het Hof overhandigd.

2. Met een verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd op de griffie van dit Hof op 2 april 2004, heeft NV VISSER & SMIT HANAB, hierna geheten appellante, een naar vorm en termijn regelmatig en toelaatbaar hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de Rechtbank van koophandel te Hasselt van 7 januari 2004. Het hoger beroep is gericht tegen CVBA INTERELECTRA, hierna geheten geïntimeerde.

3. Het Hof neemt akte van het feit dat NV AQUAVIA, verweerster in eerste aanleg, ingevolge naamswijziging

thans NV VISSER & SMIT HANAB heet.

4. De eisen in hoger beroep.

4.1. Appellante vraagt om bij hervorming van het beroepen vonnis de oorspronkelijke eis van geïntimeerde als ongegrond af te wijzen en vraagt om bij hervorming van de beroepen vonnis geïntimeerde te verwijzen in de proceskosten. Appellante vraagt om geïntimeerde te verwijzen in de proceskosten in hoger beroep.

4.2. Geïntimeerde vraagt om het hoger beroep van appellante ongegrond te verklaren en het beroepen vonnis te bevestigen. Geïntimeerde vraagt om appellante te verwijzen in de proceskosten in hoger beroep aan de zijde van geïntimeerde.

5. Ten aanzien van de vraag of geïntimeerde al dan niet slaagt in haar bewijslast met betrekking tot een fout buiten overeenkomst in hoofde van

appellante in oorzakelijk verband met de schade van geïntimeerde.

Geïntimeerde slaagt in haar bewijslast van een afwijking van de algemene zorgvuldigheidsnorm in hoofde van appellante. Een redelijk en voorzichtig aannemer die in dezelfde concrete omstandigheden als appellante voor het plaatsen van de droogzuiging 9 m diep graafwerken met een mechanische boor uitvoert of laat uitvoeren in de onmiddellijke nabijheid van de hoofdleiding van een gasleiding lokaliseert die gasleiding door het uitvoeren van peilingen over de volledige lengte van de gasleiding.

In afwijking van de algemene zorgvuldigheidsnorm heeft appellante nagelaten de hoofdleiding van de gasleiding over de gehele lengte te lokaliseren door peilingen in de concrete omstandigheid dat zij voor het plaatsen van droogzuiging met een

mechanische boor boringen diende uit te voeren tot op een diepte van 9 m in de onmiddellijke omgeving van de hoofdleiding van de gasleiding.

Het feit dat de liggingplans van de ondergrondse kabels en leidingen door appellante aan geïntimeerde zouden zijn opgevraagd en dat deze liggingplans op de werf aanwezig zouden geweest zijn laat onverkort, dat de algemene zorgvuldigheidsnorm aan de aannemer - die zich in dezelfde concrete omstandigheden bevindt als appellante en die met de mechanische boor boringen dient uit te voeren tot op een diepte van 9 m in de onmiddellijke omgeving van de hoofdleiding van een gasleiding gelegen op 1 m diepte-, oplegt deze gasleiding door peilingen over de gehele lengte te lokaliseren alvorens de boringen met de mechanische boor uit te voeren.

Het feit dat alvorens tot de werkelijke werkzaamheden over te gaan op geregelde tijdstippen elke 100 m peilingen zouden zijn uitgevoerd teneinde na te gaan of de plannen die appellante vanwege geïntimeerde mocht ontvangen overeenstemden met de werkelijkheid laat onverkort dat de algemene zorgvuldigheidsnorm aan de aannemer - die zich in dezelfde concrete omstandigheden bevindt als appellante en die met een mechanische boor boringen dient uit te voeren tot op een diepte van 9 m in de onmiddellijke omgeving van de hoofdleiding van gasleiding gelegen op 1 m diepte-, oplegt deze gasleiding door peilingen over de gehele lengte te lokaliseren alvorens de boringen met een mechanische boor uit te voeren.

Appellante is afgeweken van de algemene zorgvuldigheidsnorm door geen peilingen uit te voeren over de hele lengte van de gasleiding en de peilingen naar eigen bewering elke 100 m uit te voeren en verder slechts peilingen uit te voeren op plaatsen waar een uitwendige indicatie van een mogelijke planafwijking bestond.

Door met een mechanische boor grondwerken uit te voeren op een

plaats in de onmiddellijke nabijheid van de plaats waar leidingen kunnen verwacht worden, is appellante onzorgvuldig geweest in haar materiële lokaliseringsplicht van de leidingen over de ganse lengte ervan.

Het feit dat volgens het liggingplan de gasleiding op de plaats van de doorboring op 16,70 m van het huis gelegen Vliegvelddaan 23 te Sint-Truiden lag, terwijl de gasleiding aldaar in realiteit op 17,20 m van het huis gelegen Vliegvelddaan 23 te Sint-Truiden lag, laat onverkort dat de enige oorzaak van de schade van geïntimeerde is dat appellante in afwijking van de algemene zorgvuldigheidsnorm geen materiële lokaliseringsplicht van de hoofdleiding van de gasleiding over haar ganse lengte heeft uitgevoerd alvorens met de boringen te beginnen.

Het feit dat de hoofdleiding van de gasleiding voor en na de rioleringsput zou gelopen hebben zoals aangegeven op het liggingplan verstrekt door geïntimeerde laat onverkort dat een voorzichtig en redelijk aannemer in dezelfde concrete omstandigheden als appellante, die in een onmiddellijke nabijheid van gasleidingen boringen tot 9 m diep moet uitvoeren, op de plaats van de boring de gasleiding materieel zou gelokaliseerd hebben alvorens met de boringen te beginnen.

De plannen vermelden de aanwezigheid van leidingen en de plaatsgesteldheid maakte het mogelijk om de aanwezigheid van de hoofdleiding van de gasleiding materieel te lokaliseren.

In de hypothese dat appellante de hoofdleiding van de gasleiding op de plaats waar een boring diende te gebeuren met een mechanische boor materieel had gelokaliseerd had de schade zich niet voorgedaan zoals zich in concreto heeft voorgedaan.

Appellante heeft in strijd met artikel 51 van het koninklijk besluit van de 28 juni 1971 betreffende de te nemen veiligheidsmaatregelen bij de oprichting en bij de exploitatie van installaties voor gasdistributie door middel

van leidingen nagelaten de nodige maatregelen, in casu materiële lokaliseringsplicht, te treffen teneinde de veiligheid en de goede staat der gasinstallaties te verzekeren.

In de onmiddellijke nabijheid van en op de plaats van de schade kon wel degelijk aanleiding tot schade aan gasleidingen verwacht worden gezien de afwijking tussen het plan en de realiteit slechts 50 cm bedroeg. Essentieel is appellante tekortgekomen aan het nemen van de nodige maatregelen om de veiligheid en de goede staat der gasinstallaties te verzekeren. Deze nodige maatregelen bestonden in de materiële lokaliseringsplicht van de leidingen op de plaats waar de boringen voor de droogzuiging dienden te gebeuren.

Het Hof beantwoordt dus de vraag of appellante een fout heeft begaan in oorzakelijk verband met de schade van geïntimeerde positief.

6. Ten aanzien van de vraag of geïntimeerde een fout heeft begaan in oorzakelijk verband met haar schade.

De enige werkelijke oorzaak van de schade is de miskennis van de materiële lokaliseringsplicht van appellante. Indien appellante haar lokaliseringsplicht was nagekomen op de plaats waar de boringen moesten uitgevoerd worden had de schade zich niet voorgedaan, zoals ze zich in concreto heeft voorgedaan.

Een oorzakelijk verband tussen de afwijking van 50 cm tussen plan en werkelijkheid enerzijds en de schade zoals die zich in concreto heeft voorgedaan anderzijds, is niet zeker, nu een mechanische boring plaatsvond tot op 9 m diepte op een afstand van 50 cm van de plaats waar de hoofdleiding van de gasleiding volgens plan lag en nu er geen materiële lokaliseringsplicht van de gasleiding plaatsvond. Zelfs indien de gasleiding had gelegen op de plaats waar zij volgens plan lag was het niet zeker dat de boring op de plaats waar zij is gebeurd en op de wijze waarop zij is gebeurd niet dezelfde schade aan de gasleiding had veroorzaakt, gelet op de plaats en de diepte en de breedte

van de concrete boring.

Zelfs indien de gasleiding over haar ganse loop beschermd was door een bedekking in duurzame en stevige materialen, ertoe bestemd haar bij het uitgraven te beschermen, is het niet zeker dat de schade zich in concreto anders had voorgedaan dan ze zich voorgedaan heeft. Immers die bescherming strekt er enkel toe de gasleiding bij het uitgraven te beschermen en strekt er niet toe de gasleiding tegen doorboringen met een mechanische boor bij graafwerken tot op 9 m diepte te beschermen.

Bij gebrek aan bewijs van oorzakelijk verband tussen de aan geïntimeerde verweten fouten en de schade zoals die zich in concreto heeft voorgedaan maakt geïntimeerde terecht aanspraak op integrale schadevergoeding.

7. Ten aanzien van de evaluatie van de omvang van de schade.

Ten aanzien van de evaluatie door de eerste rechter van de totale omvang van de schade in hoofde van geïntimeerde wordt geen kritiek op het beroepen vonnis bemerkt.

8. Ten aanzien van de proceskosten in hoger beroep.

Appellante wordt als de in het ongelijk gestelde partij verwezen in de proceskosten in hoger beroep aan de zijde van geïntimeerde.

OM DIE REDENEN

HET HOF,

Rechtsprekende op tegenspraak

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935,

Neemt akte van het feit dat NV AQUAVIA, verweerster in eerste aanleg, ingevolge naamswijziging thans NV VISSER & SMIT HANAB heet.

Verklaart het hoger beroep van NV VISSER & HANAB toelaatbaar, doch wijst het af als ongegrond.

Bevestigt het beroepen vonnis.

...'

COUR D'APPEL DE BRUXELLES - 9 OCTOBRE 2006

IIIème Chambre

Magistrats: M. Wezel, président, Mme. Dalcq, M. Huisman et Mme. De Mesmaeker

Avocats: Me Quevit loco Me Feltz, Me Van Witzenburg loco Me Delvaux

CH. TORDOIR – FORTIS A.G. SA C/ ELECTRABEL SA

Bris de câble • Frottement avec branches d'arbre • Obligation générale de prudence • Elagage d'arbre • Art. 14 Loi 10 mars 1925

Kabelbeschadiging • Wrijving met boomtakken • Algemene zorgvuldigheidsplicht • Snoeien van bomen • Art. 14 Wet 10 maart 1925

Le propriétaire d'un terrain traversé par une ligne aérienne d'électricité doit veiller, dans le respect de l'obligation de prudence qui est sienne, à ce que cette ligne ne soit pas endommagée par le frottement d'une branche d'arbre. Le distributeur n'est autorisé à élaguer les branches qu'en cas de refus ou de carence du propriétaire qui a été invité à le faire ou en cas d'urgence.

De eigenaar van een terrein dat door een luchtlijn wordt gekruist, moet er in het kader van de voorzichtigheidsplicht die op hem rust, over waken dat deze lijn niet beschadigd wordt door de wrijving met boomtakken. De netbeheerder mag niet zelf overgaan tot het snoeien van deze boomtakken tenzij de eigenaar van het terrein dit weigert te doen of dit nalaat wanneer hij hiertoe werd uitgenodigd dan wel in geval van hoogdringendheid.

“..."

LES FAITS ET LES ANTECEDENTS DE LA PROCEDURE:

Le 1er octobre 2000, un câble neutre

du réseau aérien 400 V appartenant à la S.A. Electrabel s'est rompu dans la propriété de Christian Tordoir, située 21, rue de la Dîme à Jauchelette.

Estimant que la responsabilité de cet-

te rupture incombe à ce dernier, la S.A. Electrabel a, par acte du 24 mars 2003, assigné Christian Tordoir et la S.A. Fortis, son assureur responsabilité civile, en paiement, notamment

de 1 604,42 euros, étant le montant des frais de réparation, devant le tribunal de commerce de Nivelles qui, par jugement du 2 octobre 2003, a renvoyé la cause devant le tribunal de première instance de Nivelles.

Aux termes du jugement attaqué, le premier juge, rejetant les autres chefs de demandes de la S.A. Electrabel, a condamné Christian Tordoir et la S.A. Fortis in solidum à lui payer 1 604,42 euros augmentés des intérêts compensatoires au taux légal depuis le 1er octobre 2000 jusqu'au jour du jugement et, ensuite, des intérêts judiciaires, outre les dépens.

Devant la cour, Christian Tordoir et la S.A. Fortis poursuivent la réformation de ce jugement et sollicitent que la demande originaire de la S.A. Electrabel soit déclarée non fondée.

La S.A. Electrabel conclut au non fondement de l'appel.

DISCUSSION

Selon le constat amiable dressé le 1er octobre 2000, la rupture du câble est due à une branche d'arbre qui a frotté et usé le fil neutre du réseau électrique.

Ce fait n'est pas contesté par Christian Tordoir et son assureur qui ne contestent pas davantage que le câble électrique litigieux avait été installé conformément aux prescriptions réglementaires.

La S.A. Electrabel impute la responsabilité de la rupture du câble à Christian Tordoir qui a manqué à l'obligation de prudence qui était sienne (articles 1382 et 1383 du Code civil), en ne veillant pas correctement à l'élagage des arbres de sa propriété le long de la ligne électrique aérienne qui la traverse.

Christian Tordoir et son assureur contestent cette thèse, affirmant en substance qu'il appartient à Electrabel et non au propriétaire des arbres de veiller à leur élagage pour éviter tout risque de sinistre.

L'article 14 de la loi du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique dispose:

'L'Etat, les provinces et les communes, de même que les concessionnaires, dans la mesure où les actes de concession les y autorisent, ont le droit:

1° D'établir à demeure des supports et des ancrages pour conducteurs aériens d'énergie électrique, à l'extérieur des murs et façades donnant sur la voie publique; ce droit ne pourra être exercé que dans les conditions prescrites par les règlements généraux prévus à l'article 21;

2° De faire passer sans attaches ni contacts des conducteurs d'énergie électrique au-dessus des propriétés privées, sous les mêmes conditions que celles spécifiées au 1° ci-dessus;

3° De couper les branches d'arbres qui se trouvent à proximité des conducteurs aériens d'énergie électrique et pourraient occasionner des courts-circuits ou des dégâts aux installations.

Sauf les cas d'urgence, le droit de couper les branches d'arbres est toutefois subordonné soit au refus du propriétaire d'effectuer l'ébranchage, soit au fait qu'il aurait laissé sans suite pendant un mois l'invitation d'y procéder'.

Il se déduit de cette disposition que:

l'obligation d'élaguer les branches d'arbres incombe au propriétaire du terrain traversé par une ligne aérienne d'électricité;

à défaut d'initiative du propriétaire, le distributeur d'énergie peut l'y inviter;

ce n'est qu'en cas de refus de propriétaire ou lorsque l'invitation du distributeur d'effectuer l'ébranchage est restée sans suite pendant un mois que ce dernier a le droit de procéder lui-même à l'élagage;

le droit de procéder d'initiative à l'élagage sans invitation préalable, est donné au distributeur lorsqu'il y a urgence.

En d'autres termes, selon ces dispositions de la loi, il ressort implicitement mais sûrement que c'est au propriétaire du terrain traversé par une lig-

ne aérienne d'électricité qu'incombe l'obligation de veiller à ce que cette ligne ne soit pas endommagée par ses plantations, le distributeur n'étant autorisé à élaguer les branches qu'en cas de refus ou de carence du propriétaire qui a été invité à le faire ou en cas d'urgence.

Par ailleurs, aucune disposition particulière n'oblige le distributeur à inviter le propriétaire du terrain traversé par une ligne aérienne d'électricité à procéder à l'élagage nécessaire pour éviter tout sinistre.

Dès lors, d'une part, qu'il n'est pas contesté que la rupture du câble a été provoquée par le frottement d'une branche et que, d'autre part, Christian Tordoir et son assureur ne démontrent, ni même n'allèguent, avoir procédé à un élagage pour préserver le passage de la ligne électrique au-dessus du terrain du premier, il se déduit que celui-ci a commis une négligence fautive entraînant sa responsabilité au sens des articles 1382 et 1383 du Code civil.

Cette conclusion n'est pas énermée par l'affirmation de Christian Tordoir et son assureur selon lesquels le premier n'étant pas un technicien en matière d'électricité, ne pouvait imaginer que les branches d'arbres puissent causer un dommage d'autant plus que le passage de lignes aériennes d'électricité n'est pas propre à sa propriété mais est généralisé dans son quartier. En effet, Christian Tordoir qui exerce la profession d'examineur de permis de conduire doit avoir les connaissances élémentaires suffisantes pour savoir que le frottement de deux corps (soit en l'espèce une branche d'arbre et une ligne électrique) est de nature à entraîner leur dégradation, voire leur rupture et qu'une prudence particulière doit être observée en ce qui concerne les fils conducteurs d'électricité. Par ailleurs, la présence de plusieurs lignes aériennes d'électricité dans le quartier n'est pas de nature à modifier les obligations découlant de la loi du 10 mars 1925, qui incombent aux propriétaires des terrains traversés.

La responsabilité de Christian Tordoir étant ainsi établie, il est inutile d'examiner sa responsabilité en tant que gardien de la chose (article 1384, al. 1er du Code civil) ou sur la base de la théorie des troubles de voisinage.

Christian Tordoir et son assureur ne contestent pas, en soi, le montant de l'indemnité qui leur est réclamée par la S.A. Electrabel.

Il découle des constatations et considérations qui précèdent que le jugement attaqué doit être confirmé.

PAR CES MOTIFS,

LA COUR,

statuant contradictoirement,

Vu l'article 24 de la loi du 15 juin 1935,

Dit l'appel recevable mais non fondé,

...'

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN - 16 OKTOBER 2006

4de Ter Kamer

Magistraten: Ponnet, Verguts en Schroeyers

Advocaten: mr. Marcello loco mr. Bossers, mr. De Varesse en mr. Collard-Bovy loco mr. Devroe

ANTWERP REGIONAL CALL CENTER NV T/ DIRMACO BVBA EN IMEA OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING

**Verhouding verdeler / verbruiker
• Reglementair karakter •
Kortsluiting • Continuïteit van de
openbare dienst**

**Relation distributeur / utilisateur •
Caractère réglementaire • Court-
circuit • Continuité du service
public**

De verhouding tussen de verdeler en de abonnee is van reglementaire aard. De verdeler is op basis van de beginselen van de openbare dienst verplicht ten allen tijde elektriciteit te leveren. Een kortsluiting veroorzaakt door een derde waardoor de elektriciteitsbedeling onderbroken wordt, maakt overmacht uit in hoofde van de verdeler.

Het feit dat de verdeler een netconfiguratie gebruikte, die verhinderde dat een kortsluitstroom de zekering van de abonnee bereikte, impliceert op zich niet dat de verdeler een fout heeft begaan.

La relation entre le distributeur et l'abonné est de nature réglementaire. Le distributeur est tenu sur base du principe de l'obligation de service public, de distribuer l'énergie en tout temps. Un court-circuit causé par un tiers et qui est à l'origine d'une suspension d'alimentation est constitutif d'un cas de force majeure dans le chef du distributeur.

Le fait qu'une configuration de réseau empêche que puisse survenir tout déclenchement du disjoncteur de l'abonné n'implique pas en soi que le distributeur ait commis une faute.

'...

De door de wet vereiste procedurestukken worden overgelegd, o.m. het bestreden op tegenspraak gewezen vonnis van 21 oktober 2004 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, waartegen hoger beroep werd ingesteld door middel van een verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd op 19 januari 2005.

Er wordt geen akte van betekening overgelegd. Het hoger beroep is naar vorm en termijn regelmatig. Het is ontvankelijk.

I

Bij exploit van 26 april 2001 dagvaardde Antwerp Regional Call Center, handeldrijvende onder de benaming Antwerpen Telecenter (hiernagenoemd Antwerpen Telecenter) BVBA Dirmaco (hiernagenoemd Dirmaco) en CVBA I.M.E.A. (hiernagenoemd IMEA) in betaling van een provisioneel bedrag van 100 000 BEF (2 478,94 EUR), te vermeerderen of te verminderen in de loop van het geding, tevens een gerechtskundige te horen aanstellen met een welbepaalde opdracht.

Bij tussenvonnissen van 13 juni 2001 werd de heer P. Hollanders als deskundige benoemd.

Met besluiten neergelegd op 4 maart 2003 heeft Antwerpen Telecenter gevraagd gedaagden hoofdelijk en solidair te veroordelen tot betaling van de som van 13 020,21 EUR, te vermeerderen met de wettelijke verwijl-intresten vanaf 15 december 1999, en de gerechtelijke intresten en tot de kosten.

Met conclusie van 11 september 2003 heeft IMEA een tusseneis gesteld lastens Dirmaco, waarbij gevraagd werd deze vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en Dirmaco te veroordelen te betalen een bedrag van 42,91 EUR, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 15 december 1999, de gerechtelijke intresten en de gerechtskosten.

In aanvullende conclusie, neergelegd op 15 december 2003 vraagt IMEA, in ondergeschikte orde, dat bij tusseneis in vrijwarring Dirmaco zal worden veroordeeld om IMEA te vrijwaren voor alle bedragen, waartoe deze laatste zou veroordeeld worden met betrekking tot de hoofdeis.

II

De feiten kunnen als volgt samengevat worden:

- Op 15 december 1999, omstreeks 10.30 uur, heeft Antwerpen Telecenter een elektriciteitsonderbreking vastgesteld in een deel van haar kantoren.
- Omdat het geen algemene elektriciteitsonderbreking betrof en omdat Antwerpen Telecenter niet wist dat er electriciteitswerken in het gebouw werden uitgevoerd, werd eerst en vooral in haar eigen kantoren gezocht naar de oorzaak van die storing, daar vermoed werd dat een van de zekeringen zou gesprongen zijn.
- Antwerpen Telecenter beschikt over een noodbatterij, die ongeveer 15 à 20 minuten stroom kan leveren. Deze noodbatterij is in werking getreden, maar Antwerpen Telecenter heeft blijkbaar de beperkte werkingsduur van die noodbatterij uit het oog verloren, waardoor na verloop van tijd gans het computersysteem is uitgevallen.
- Korte tijd nadien is gebleken dat Dirmaco werden aan het uitvoeren was in de kantoren van Randstad, gelegen in hetzelfde gebouw en dat een aangestelde van Dirmaco hierbij een kortsluiting had veroorzaakt.

- Deze kortsluiting had niet alleen de hoofdzekering van Randstad doen springen, doch ook een daaropvolgende 1-fasezekering van IMEA.
- IMEA is genoodzaakt geweest deze kortsluiting te herstellen, hetgeen ca. 1 uur in beslag heeft genomen.
- Echter, doordat het computersysteem van Dirmaco niet op de geëigende manier afgesloten was geworden, werden tal van fouten en/of beschadigingen vastgesteld bij het heropstarten van het systeem, wat tot gevolg had dat dit diende hersteld te worden door de Parijse leverancier, hetgeen ongeveer 24 uur in beslag heeft genomen.
- Antwerpen Telecenter heeft hierdoor haar werk niet kunnen uitvoeren en heeft derhalve schade geleden, die geraamd werd op 13 020,21 EUR in hoofdorde en in ondergeschikte orde op 2 426,98 EUR.
- Op 26 april 2001 werd overgegaan tot dagvaarding.
- Op 24 juni 2002 heeft de gerechtsdeskundige zijn verslag neergelegd, waarbij deze van advies is dat de verantwoordelijkheid moet opgesplitst worden. De gerechtsdeskundige vermeldt als volgt: 'Het is de techniker van Dirmaco die de initiële kortsluiting heeft doen ontstaan. Het feit of hij werkte terwijl het net nog onder spanning stond is van geen belang. Dirmaco heeft de eigenlijke daad gedaan. Deze daad zou normaal tot gevolg hebben dat de eerste opwaarts liggende zekering zijn werk moet uitoefenen. Deze zekering heeft dat ook gedaan. Het zijn echter de specifieke karakteristieken van het achterliggende net, die ervoor gezorgd hebben dat de tweede zekering gesprongen is. De oorzaak wordt hierboven besproken.

Door geen enkele partij is er een voldoende bewijs geleverd dat de configuratie van het achterliggende net juist of fout is. Tevens is door geen van partijen voldoende

bewijs geleverd op de vraag of een 1-fasezekering alleen mag afspringen, of dat dan ineens alle 3 fases moeten afspringen. In alle geval staat het vast dat er een configuratie mogelijk is, die deze panne kon voorkomen en die verhindert dat de kortsluitstroom de tweede zekering bereikt en doet doorslaan.

Naar onze mening dient de configuratie van het net voor ten minste 50% te worden weerhouden als oorzaak van de panne'.

III

De eerste Rechter verklaarde de hoofdeis ten laste van beide gedaagden ongegrond en verklaarde de eerste tussenvordering (in vrijwarring) van IMEA ten laste van Dirmaco zonder voorwerp en de tweede tussenvordering (betaling van 42,91 EUR) toelaatbaar doch ongegrond.

IV

1. Antwerpen Telecenter verzoekt het Hof het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens het vonnis a quo te hervormen en geïntimeerden, oorspronkelijke gedaagden, hoofdelijk en solidair te veroordelen tot betaling van de som van 13 020,21 EUR te vermeerderen met de wettelijke verwijlintresten vanaf 15 december 1999 en met de gerechtelijke intresten en kosten. Verder wordt in ondergeschikte orde van veroordeling van geïntimeerden gevraagd tot betaling van de som van 2 410,37 EUR, eveneens vermeerderd met intresten en kosten.

2. Dirmaco vraagt in hoofdorde dat het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond zou worden verklaard, zodat het vonnis a quo zou worden bevestigd. In ondergeschikte orde wordt verzocht de aansprakelijkheid te verdelen, grootste gedeelte lastens Antwerpen Telecenter en de schade slechts toe te kennen tbv 2 426,98 EUR in hoofdsom.

3. IMEA vraagt in hernemende beroepsconclusies het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en Antwerpen Telecenter te

veroordelen tot de kosten van beide aanleggen.

Subsidair wordt verzocht akte te nemen van de tussenvordering en de tussenvordering in vrijwaring bij conclusie door IMEA ingesteld tegen Dirmaco en deze gegrond te verklaren, dienvolgens Dirmaco te veroordelen in betaling van 42,91 EUR te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 15 december 1999 en de gerechtelijke intresten, alsook Dirmaco te veroordelen tot vrijwaring van IMEA voor alle bedragen waartoe deze laatste zou worden veroordeeld.

V. Beoordeling

I. Aansprakelijkheid van Dirmaco

Antwerpen Telecenter beroept zich op artikelen 1382 en 1384, lid 3 van het Burgerlijke Wetboek teneinde de aansprakelijkheid van Dirmaco te weerhouden.

Het is verworven van de aangestelde van Dirmaco een kortsluiting heeft veroorzaakt. Zoals de gerechtsdeskundige heeft vermeld is niet van belang hoe de kortsluiting werd veroorzaakt, daar dit geen invloed had op het schademechanisme.

Dirmaco geeft een uiteenzetting over de technische oorzaak alsook met betrekking tot het technische advies van de gerechtsdeskundige om daaruit te distilleren dat noch een fout in de zin van art. 1382 B.W. werd begaan noch er een oorzakelijk verband is tussen de eventuele fouten en de schade, daar niet de kortsluiting de oorzaak zou zijn van het schadegeval maar wel het concept van het achterliggende net van IMEA.

Het hof is het met deze zienswijze niet eens.

Aan de hand van de stukken, meer bepaald het verslag van de privé-deskundige van Dirmaco blijkt dat deze laatste elektriciteitswerken uitvoerde aan het spanningsbord bij Interim Interlabor en dat er 2 kabels verkeerd werden aangesloten door een werknemer van Dirmaco met een kortsluiting tot gevolg.

De aangestelde van Dirmaco heeft wel degelijk een fout begaan. De veroorzaakte kortsluiting was trouwens dermate ernstig dat de techniker, die de kortsluiting beging, in shocktoestand verkeerde.

De verwijzing van Dirmaco naar het feit dat het achterliggende net specifieke karakteristieken had, nl. in het opwaartse net had IMEA geen 3-fasezekering voorzien, maar wel driemaal een 1-fasezekering, betekent niet dat Dirmaco geen fout heeft begaan. Zoals terecht door Dirmaco in conclusie wordt gesteld, geeft de gerechtsdeskundige geen juridisch advies maar een technisch advies. De gerechtsdeskundige heeft in zijn rapport niet vermeld dat de configuratie van het achterliggende net foutief zou zijn, maar heeft alleen gemeld dat er wel een configuratie voorhanden is, die dit schadegeval had kunnen voorkomen.

In haar conclusie zet Dirmaco de 3 bestanddelen van het fout criterium uiteen op grond van artikel 1382 B.W. Dirmaco wil doen voorkomen dat deze 3 bestanddelen niet vervuld zijn, maar bij grondige analyse van het schadegeval blijkt wel degelijk dat Dirmaco aansprakelijk is op grond van hogervermeld artikel.

Er kan immers geen discussie bestaan over het feit dat de aangestelde techniker de algemene zorgvuldigheidsnorm heeft overschreden. Dirmaco spitst haar verweer toe op het feit of de schade voorzienbaar was en haalt zelfs aan dat haar aangestelde er zich niet aan moest verwachten dat de kortsluiting, die door hem veroorzaakt werd, de stroomuitval bij andere gebruikers zou veroorzaken.

Ten onrechte wordt door Dirmaco voorgehouden dat haar aangestelde wist en ervan mocht uitgaan dat de hoofdautoomaat, die door IMEA bij de gebruiker was geplaatst, bij overbelasting en/of kortsluiting de spanning bij de gebruiker en enkel bij de gebruiker zou uitschakelen, zodat de schade tengevolge van het wegvallen van de spanning zich enkel zou beperken tot de installatie van de gebruiker.

Er wordt geen enkel bewijs geleverd als zou de schade, die tengevolge van de kortsluiting is gebeurd, niet voorzienbaar zou zijn.

Van enige toevalligheid, zoals Dirmaco het wil doen voorkomen, van de kortsluiting is geen sprake. De kortsluiting is gebeurd tijdens de werken verricht door een techniker van Dirmaco, zijnde een professioneel, van wie verwacht mag worden dat hij dergelijke ernstige fouten niet maakt.

De stelling van Dirmaco als zou ook de schade niet voorzienbaar zijn voor Antwerpen Telecenter, daar deze oorspronkelijk ervan uitging dat de oorzaak intern was te zoeken, vindt geen steun in de gegevens van het dossier. Antwerpen Telecenter wist trouwens niet dat er werken aan het electriciteitsnet gebeurden in andere delen van het gebouw. Deze vergelijking gaat dus niet op. Ook de door Dirmaco aangehaalde voorbeelden zijn naast de kwestie.

Dirmaco gaat ervan uit dat de gerechtsexpert zou hebben vermeld dat de kortsluiting geen invloed zou hebben gehad op het schademechanisme. Zulks staat niet in het rapport te lezen. De kortsluiting heeft immers wel een invloed op het schademechanisme gehad, daar ze aan de oorsprong ervan lag.

De eerste Rechter heeft bijgevolg een verkeerde inschatting gedaan met betrekking tot de beoordeling van de fout van Dirmaco en van diens aangestelde. De fout gepleegd door de techniker van Dirmaco is onbetwistbaar. Bovendien was nog een tweede techniker aanwezig, die eveneens alert had kunnen optreden, maar zulks blijkbaar niet heeft gedaan.

Dirmaco is bijgevolg aansprakelijk op grond van artikel 1382 en artikel 1384, lid 3 B.W.

Dirmaco argumenteert dat er geen oorzakelijk verband zou bestaan tussen de fout en de opgelopen schade en verwijst desbetreffend naar het feit dat de stroomuitval enkel en alleen bij Antwerpen Telecenter te zoeken was, gelet op het concept van het achterliggend net van IMEA.

De uiteenzetting van Dirmaco met betrekking tot het oorzakelijk verband heeft in hoofdzaak betrekking op de omvang van de schade, daar Dirmaco stelt - terecht - dat Antwerpen Telecenter niet adequaat heeft gereageerd, wanneer het schadegeval zich heeft voorgedaan.

Antwerpen Telecenter was immers verplicht, ongeacht de oorzaak van de kortsluiting, rekening te houden met de werkingsduur van haar noodbatterij, waarover hierna meer in de rubriek Schade.

Het oorzakelijk verband tussen fout en schade is duidelijk bewezen.

2. Aansprakelijkheid van IMEA

Antwerpen Telecenter beroept zich op artikelen 1382 en 1384, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek, zijnde enerzijds een fout die in oorzakelijk verband staat met de geleden schade en anderzijds het bewijs dat het netwerk van IMEA aangetast was door een gebrek en dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen vermeld gebrek en de door Antwerpen Telecenter geleden schade.

De eerste Rechter poneert dat de rechtsverhouding tussen Antwerpen Telecenter en IMEA van reglementaire aard is, zodat artikelen 1382 en 1384, eerste lid B.W. niet toepasselijk zijn.

Volgens de eerste Rechter is IMEA verplicht om ten allen tijde electriciteit te leveren omwille van het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst. Bovendien mag IMEA zich niet van haar aansprakelijkheid exonereren, maar is zij evenwel van die verplichting ontslaan ingevolge overmacht. Volgens de eerste Rechter is er in casu sprake van een geval van overmacht, daar IMEA zich geenszins moest verwachten aan een dergelijk schadegeval, hetgeen in haar hoofde onoverkomelijk was.

Antwerpen Telecenter poogt het eerste vonnis te hervormen door enerzijds voor te houden dat haar vordering gegrond is op basis van artikelen 1382 en 1384 B.W. en anderzijds gebaseerd is op de bepalingen uit het reglement.

Het staat vast dat tussen IMEA - als verdeler van energie - en Antwerpen Telecenter - als abonnee - een reglementaire verhouding bestaat (en niet een contractuele band).

Bijgevolg dient enige betwisting tussen partijen vanuit het oogpunt van het reglement van IMEA te worden bekeken.

Het 'Reglement voor de aftakking, het ter beschikking stellen en het afnemen van electriciteit in laagspanning' is derhalve van toepassing, meer bepaald de artikelen V.2.b en c.

In eerste instantie roept Antwerpen Telecenter in dat IMEA een fout heeft begaan, omdat de continuïteit in de stroomvoorziening niet aanwezig was. Verder poneert Antwerpen Telecenter dat de gerechtsdeskundige heeft vastgesteld dat deze tekortkoming te wijten zou zijn aan een foute opvatting van het net.

Terecht argumenteert IMEA dat niet bewezen is door Antwerpen Telecenter dat zij een fout heeft begaan, noch dat het net van IMEA gebrekkig was voor het gebruik waartoe het bestemd was.

Er mag van uitgegaan worden dat in het gebouw van Antwerpen Telecenter een installatie werd geplaatst, die zowel op het vlak van veiligheid, als nuttigheid, als economisch verantwoord voldoet aan de vereisten. Op juiste wijze roept IMEA artikel 135 AREI in, hetgeen stipuleert: 'Het is toegelaten dat men het kortsluitingsvermogen waarvan sprake bepaalt door de toestand van het net tijdens een gemiddelde uitbatingsdag als basis te nemen zoals bepaald volgens de regels van goed vakmanschap'.

De gerechtsdeskundige zegt in zijn verslag dat er door geen enkele partij een voldoende bewijs is geleverd dat de configuratie van het achterliggend net juist of fout was. Het feit dat er een configuratie mogelijk is, die deze panne kan voorkomen en die verhindert dat de kortsluitstroom de tweede zekering bereikt en doet doorslaan houdt niet in dat IMEA foutief zou hebben gehandeld.

Deze laatste moest op basis van artikel 135 AREI niet uitgaan bij het installeren van een configuratie bij dergelijke uitzonderlijke situaties.

De argumenten van partijen met betrekking tot de exoneratieclausule, nl. artikel V.2.b, te weten: 'Onverminderd het bepaalde onder V.1.a. en b. en V.2.a. zal de verdeler aansprakelijk zijn voor onderbrekingen en variaties in spanning en frequentie, in zoverre de abonnee het bewijs levert van fout, van schade en het oorzakelijk verband tussen beide.' 'De verdeler is slechts gehouden tot het vergoeden van lichamelijke schade en, onder aftrek van een vrijstelling van 247,89 EURO per benadeelde, van de materiële schade aan goederen, welke uitsluitend gebruikt worden voor privé-doeleinden' zijn niet terzake dienend.

Met de eerste Rechter dient aangenomen te worden dat IMEA zich niet van haar aansprakelijkheid mag exonereren, daar zij omwille van het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst verplicht is om te allen tijde electriciteit te leveren.

De vraag stelt zich of terzake overmacht in hoofde van IMEA kan worden weerhouden.

Zoals hoger uiteengezet heeft de gerechtsdeskundige niet gesteld dat de configuratie van het net foutief zou zijn dan wel foutief was opgevat. Het incident dat veroorzaakt werd door een derde (in casu Dirmaco) maakt overmacht uit voor het onderbreken van de levering, daar de functie van een zekering juist het tegenhouden is van een kortsluitingstroom.

De kortsluiting, veroorzaakt door Dirmaco, heeft niet alleen de hoofdzekering van Randstad doen springen, maar tevens een daaropvolgende 1-fase zekering van IMEA, waardoor problemen zijn ontstaan bij Antwerpen Telecenter. Het overmachtsbegrip dat de eerste Rechter heeft weerhouden is effectief gerelateerd aan de verplichting van continue levering. IMEA moest zich geenszins verwachten aan een dergelijk schadegeval, zodat het redelijkerwijze ook onoverkomelijk was voor haar.

Het eerste vonnis dient derhalve op dit punt bevestigd te worden.

3. Over de schade

Uit het deskundigenverslag blijkt dat Antwerpen Telecenter een schade heeft geleden van 13 020,21 € en dit wegens het feit dat deze partij niet heeft kunnen werken gedurende 12 uur en 30 minuten.

Anderzijds is de gerechtsdeskundige van advies dat Antwerpen Telecenter slechts een deel van deze schade kan recupereren, vermits door de stroomonderbreking er slechts een onderbreking is geweest van 1,33 uur (met nog een uur extra voor het normaal heropstarten van de server).

Rekening houdend met 2,33 uur wordt alzo een schade begroot van 2 426,98 EUR.

Volgens de gerechtsexpert is Antwerpen Telecenter zelf verantwoordelijk voor haar beveiligingsysteem (noodbatterij) en is deze partij ook verantwoordelijk voor haar eigen nalatigheid, indien zij vergeet haar systeem tijdig af te sluiten bij een stroompanne.

De argumentatie van Antwerpen Telecenter kan niet gevolgd worden, waar zij stelt dat niet alle spanning op het kantoor was weggefallen, zodat zij ervan uit kon gaan dat de storing plaatselijk was, zodat dan ook logischerwijze hieruit volgde het computerprogramma niet af te sluiten.

Het is verworven dat de noodbatterij ongeveer 15 à 20 minuten stroom kan leveren. Deze periode was voldoende voor Antwerpen Telecenter om de ernst van de situatie in te zien en niet het risico te lopen om het computerprogramma niet af te sluiten. De stelling van Antwerpen Telecenter; nl. dat de situatie anders zou geweest zijn moest zij op voorhand geweten hebben dat er elektriciteitswerken waren uitgevoerd in het gebouw, is niet relevant.

Het oorzakelijk verband tussen de schade, die het uur van de stroompanne overschrijdt en de uiteindelijke schade (met tussenkomst van de leverancier uit Parijs) ontbreekt. De door Antwerpen Telecenter geleden schade wordt dus begroot op 2 410,37 EUR, zoals door deze partij ondergeschikt gevraagd.

4. Tussenvordering in vrijwaring van IMEA tegen Dirmaco.

Gelet op de ongegrondheid van de vordering van Antwerpen Telecenter ten overstaan van IMEA heeft de eerste Rechter op juiste wijze deze vordering zonder voorwerp verklaard.

5. Tussenvordering van IMEA lastens Dirmaco in betaling van 42,91 EUR ter vergoeding van haar schade.

In het proces-verbaal van minnelijke vaststelling werd opgemerkt dat de zekering stuk was IMEA heeft aan Dirmaco op 27 april 2000 haar debetnota voor hogervermeld bedrag toegestuurd met het verzoek tot betaling over te gaan.

Volgens IMEA staat het vast dat zonder deze kortsluiting de zekering van IMEA niet was afgesprongen en de schade bij Antwerpen Telecenter niet was ontstaan.

Ten onrechte roept Dirmaco in dat IMEA zich opzichtens Antwerpen Telecenter schuldig zou gemaakt hebben aan een culpa in contrahendo.

De eis in tussenkomst tbv 42,91 EUR is dan ook gegrond te verklaren.

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

Rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Verklaart het hoger beroep van Antwerpen Telecenter ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond, wijzigt het eerste vonnis in zoverre de eerste Rechter de vordering van Antwerpen Telecenter lastens Dirmaco ongegrond heeft verklaard en opnieuw recht doende verklaart de hoofdvordering van Antwerpen Telecenter ten laste van Dirmaco gedeeltelijk gegrond, veroordeelt deze laatste tot betaling van een bedrag van 2 410,37 EUR, te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf 15 december 1999, de gerechtelijke intresten en de gerechtskosten van beide aanleggen, ... Recht doende op de eis in tussenkomst van IMEA lastens Dirmaco, bevestigt het eerste vonnis, waar de tussenvordering (in vrijwaring) zonder voorwerp werd verklaard, wijzigt het eerste vonnis wat de tussenvordering (in betaling van 42,91 EUR) aangaat en opnieuw recht doende veroordeelt Dirmaco om aan IMEA te betalen de som van 42,91 EUR, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 15 december 1999 en de gerechtelijke intresten.

Verklaart het hoger beroep van Antwerpen Telecenter lastens IMEA ontvankelijk doch ongegrond en veroordeelt Antwerpen Telecenter tot de gerechtskosten van hoger beroep.

...

VREDEGERECHT TE HASSELT – 1 OKTOBER 2006

Iste Kanton

Magistraten: mevr. Duchesne

Advocaten: mr. Knaeps, mr. Diels loco mr. Cortbouts, mr. Grauls

INTERELECTRA CVBA / NELIS WEGENBOUW NV DRUKKERIJ BALLIEN

Lokalisatieplicht • Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Privéterrein

Obligation de localisation • Dommage aux câbles électriques souterrains • Terrain privé

Wanneer een aannemer op basis van verklaringen van de grondeigenaar aanneemt, dat alle kabels zich bevinden in een sleuf die nog openligt, en daardoor een kabel die op privaat terrein ligt niet lokaliseert en beschadigt, begaat hij een fout.

Lorsqu'un entrepreneur, sur base de déclarations du propriétaire du terrain, considère que tous les câbles se trouvent dans une tranchée restée ouverte et dès lors ne localise pas un câble qui se situe sur un terrain privé et l'endommage, il commet une faute.

'...

Gelet op de dagvaarding van gerechtsdeurwaarder Jan BEELEN te HASSELT d.d. 8 februari 2005.

Gelet op de dagvaarding van gerechtsdeurwaarder Luc BECKERS te GENK d.d. 26 augustus 2004.

Met inachtneming van de beschikkingen van de wet van 15 juni 1935 en de aanvullende wetten op het gebruik der talen in gerechtzaken.

Gelet op de neergelegde stukken en besluiten.

De inleidende dagvaarding strekt er toe verwerende partij te horen veroordelen tot betaling aan eisende partij van de som van 998,92 euro meer intresten sedert 8.8.2002, de gerechtelijke intresten en de kosten.

Verwerende partij heeft dan de verwerende partij in tussenkomst en vrijwaring gedagvaard op 8.2.2005 teneinde te horen zeggen voor recht dat verwerende partij in tussenkomst en vrijwaring gehouden is verwerende partij op hoofdeis, eisende partij in tussenkomst en vrijwaring, te vrijwaren voor alle bedragen waartoe zij zou worden veroordeeld tot betaling aan de oorspronkelijk eisende partij.

De feiten

Op 8.8.2002 heeft de graafmachine van verwerende partij de ondergrondse hoofdleiding geraakt met de breuk van de ondergrondse middenspanningskabel te Hasselt, Genkersteenweg 211, tot gevolg. De schade in hoofde van eisende partij bedroeg overeenkomstig factuurnr. SH2002/1196 de som van 998,92 euro meer vergoedende intresten.

Standpunt van partijen

Eisende partij beroept zich op de bepalingen van het AREI en het artikel 1382 e.v. B.W. Verwerende partij heeft slechts op de dag van de werkzaamheden de liggingsplannen van de ondergrondse leidingen op het terrein opgevraagd.

Verwerende partij betwist de vordering. Zij stelt dat uit de inhoud van de destijds gevoerde tegensprekelijke expertise minstens zoniet de totale (mede)verantwoordelijkheid blijkt van de in tussenkomst gedaagde partij.

Voorafgaand aan de werken werd een rondgang gehouden met de in tussenkomst gedaagde partij waarbij haar de volledige informatie

werd gevraagd in verband met de mogelijke aanwezigheid van ondergrondse kabels en leidingen op het terrein. Alle nutsleidingen en kabels bleken in een sleuf te liggen. Noch verwerende partij op hoofdeis, noch de NV Grizaco, de hoofdaannemer, werden op de hoogte gebracht van de aanwezigheid en ligging van een middenspanningskabel op het privaat terrein van de in tussenkomst gedaagde partij. Derhalve draagt de in tussenkomst gedaagde partij minstens verantwoordelijkheid voor de beschadiging. Zij steunt haar vordering in vrijwaring op grond van art. 1382 e.v. B.W., d.w.z. buitencontractuele aansprakelijkheid, vermits zij als onderaannemer geen contractuele band heeft met de in tussenkomst gedaagde partij.

Er kan haar geen fout worden ten laste gelegd nu zij voldaan heeft aan haar informatieplicht door het organiseren van de rondgang terwijl aan haar lokalisatieplicht werd voldaan zowel intellectueel als manueel door peilingen (sleuven aan het gebouw en aan de straatkant).

Voor zoveel als nodig wordt een getuigenverhoor aangeboden om te bewijzen dat de in tussenkomst ge-

daagde partij geen melding maakte van de middenspanningskabel.

Wanneer in dergelijke omstandigheden toch nog op een kabel wordt gestoten, geldt zulks als een geval van overmacht.

Cijfermatig wordt de vordering niet betwist.

De in tussenkomst gedaagde partij stelt dat de vordering onontvankelijk is op grond van de overweging dat vrijwaring typisch slechts tussen contractspartijen zou gelden. Bovendien zou er samenloop van contractuele en buitencontractuele aansprakelijkheid ontstaan, hetgeen niet kan.

Ten gronde stelt zij dat de localisatieplicht van de aannemer blijft bestaan ongeacht het privaat karakter van het terrein en ongeacht het feit dat de bouwheer geen informatie had verstrekt over de ligging van de kabel. De liggingsplannen werden slechts de dag zelf van de werkzaamheden opgevraagd. Na het ontvangen van de plannen dienen de kabels te worden gelocaliseerd. Aan deze verplichting werd evenmin voldaan. Er is geen overmacht in hoofde van verwerende partij, eisende partij in tussenkomst en vrijwaring. Het betreft geen onvoorzienbaar en onafwendbaar feit of een gebeurtenis die buiten de menselijke wil ligt van diegene die haar inroept en die deze niet had kunnen voorzien of afwenden.

Er is geen aansprakelijkheid in hoofde van de in tussenkomst gedaagde partij.

Beoordeling

1. M.b.t. de ontvankelijkheid van de vordering in tussenkomst en vrijwaring.

Vrijwaring dient te gebeuren door de partij die aansprakelijk is, hetzij op contractuele basis, hetzij op quasi-delictuele basis.

Er is geen samenloop van quasi-delictuele en contractuele aansprakelijkheid in hoofde van de in tussenkomst gedaagde partij. Zij wordt enkel en alleen aangesproken op basis van artikel 1382 e.v. B.W.

De vordering is derhalve ontvankelijk.

2. M.b.t. de grond van de zaak.

Artikel 260 bis § 1 van het Algemeen Reglement voor de Bescherming van de Arbeid (A.R.A.B.) bepaalt: 'Geen enkele grond-, bestratings- of ander werk mag worden uitgevoerd in de nabijheid van een ondergrondse elektrische kabel zonder dat de eigenaar van de ondergrond, de overheid die de eventueel gebruikte openbare weg beheert en de eigenaar van de kabel vooraf zijn geraadpleegd. ... Als de raadpleging niet heeft kunnen plaatshebben, mag het werk niet uitgevoerd worden zonder voorafgaande lokalisering van de kabels.'

Principe:

Geen enkel grondwerk, bestrating of ander werk mag in de omgeving van een ondergrondse elektrische kabel uitgevoerd worden zonder voorafgaand de eigenaar van de grond, de overheid die de eventueel gebruikte openbare weg beheert en de eigenaar van de kabel te raadplegen ...

Afgezien van deze raadpleging mag met de uitvoering van een werk slechts begonnen worden na lokalisatie van de kabels.'

Wanneer een aannemer aanneemt zonder voorafgaandelijke raadpleging van de plannen, dat alle kabels zich bevinden in een sleuf die nog openligt, zelfs op basis van de aanwijzingen van de grondeigenaar, en daardoor de kabels niet localiseert in strijd met art. 192 § 2 begaat hij een fout.

In casu blijkt bovendien dat de betrokken kabel wel degelijk op de juiste plaats aangegeven stond op de plannen van de kabeleigenaar.

Het feit dat de betrokken kabel, een middenspanningskabel, zich bevond op privaat domein, doet aan het voorgegaande geen afbreuk. De kabel is immers eigendom van Interelectra.

Het verzoek tot getuigenverhoor is derhalve niet ter zake dienend.

De vordering wordt cijfermatig niet betwist.

Derhalve is de hoofdvordering gegrond.

Aan de in tussenkomst gedaagde partij kan geen fout ten laste gelegd worden. De vordering in tussenkomst en vrijwaring is derhalve ongegrond.

OM DEZE REDENEN,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verkaart de vordering op hoofdeis ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt verwerende partij, eisende partij in tussenkomst en vrijwaring, tot betaling van het provisioneel bedrag van negenhonderd achtennegentig euro tweeënnegentig cent (998,92 euro) meer intresten vanaf 8.8.2002 en de gerechtelijke intresten.

Verklaart de vordering in tussenkomst en vrijwaring ontvankelijk doch ongegrond.

Wijst verwerende partij, eisende partij in tussenkomst en vrijwaring ervan af.

...'

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE - 20 OKTOBER 2006

10de Kamer

Magistraten: dbr.Denolf, voorzitter, mevr. Macours en dbr.Plancke
Advocaten: mr. Lemay loco mr. Vandaele en mr. Crevits loco mr.de Fauw

STADSBADER FLAMAND DÉsirÉ NV T/ W.V.E.M. CVBA

Beschadiging van ondergrondse elektriciteitskabel • Lokalisatieplicht • Onvoldoende lokalisatie • Vermeende planafwijking • Tegensprekelijke vaststelling

Bris de câble électrique souterrain • Obligation de localisation • Localisation insuffisante • Plan prétendu non conforme • Constat contradictoire

Een aannemer die na het peilen van de kabels volgens de plannen, deze niet effectief lokaliseert en toch een aanvang neemt met de werken, neemt onvoldoende voorzorgsmaatregelen en is aansprakelijk voor de veroorzaakte schade.

Uit de vermelding op de tegensprekelijke vaststelling dat de kabel na beschadiging op 2 à 3 meter van de veronderstelde ligging op plan wordt aangetroffen, kan niet met zekerheid afgeleid worden dat de kabel op diezelfde plaats gelokaliseerd was vóór de beschadiging. De kabel kan door de graafwerken immers zijn opgescheept door de kraan en daardoor verplaatst.

Het feit dat op de vaststelling niet geacteerd werd dat de kabel verplaatst werd door de graafwerken, houdt niet in dat partijen akkoord zijn over de plaats waar de kabel lag voor de werken.

Un entrepreneur qui entame les travaux en se limitant à un simple sondage selon plans sans avoir procédé à une localisation effective des câbles ne prend pas des mesures de précaution suffisantes et est responsable du dommage causé.

De la mention sur le constat contradictoire que le câble endommagé se trouvait à 2 ou 3 mètres de son emplacement indiqué sur plan, il ne peut être déduit avec certitude que le câble était situé au même endroit avant son endommagement. Le câble peut, en effet, avoir été happé par la grue lors des travaux de terrassement et avoir été déplacé.

Le fait qu'il n'ait pas été acté dans le constat que le câble avait été déplacé par les travaux de terrassement, n'implique pas que les parties s'entendent quant à l'emplacement du câble avant les travaux.

‘...

I. RECHTSPLEGING

Het dossier dat aan deze rechtbank wordt voorgelegd, bevat de rechtsplegingsdossiers met:

een voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis van de Vrederechter van het tweede kanton Oostende, op tegenspraak gewezen tussen partijen op 20 juli 2005;

een verzoekschrift tot hoger beroep tegen voormeld vonnis door appellante op 13 september 2005 neergelegd ter griffie van de Rechtbank alhier en door de griffier bij deze Rechtbank bij gerechtsbrieven van

14 september 2005 medegedeeld aan geïntimeerden en hun raadslieden overeenkomstig art. 1056-2° Ger. W..

De Rechtbank nam kennis van het dossier van de rechtspleging.

Partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in openbare terechtzitting, waarna het debat werd gesloten en de Rechtbank de zaak in beraad nam.

Toepassing werd gemaakt van de artikelen 2,24 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken.

II. TEN GRONDE

1. Het aangevochten vonnis

Op basis van de grieven zoals geformuleerd in het inleidend verzoekschrift tot hoger beroep, die hier als herhaald dienen te worden beschouwd en bij de beoordeling ten gronde nader zullen worden ontmoet, wordt door appellante hoger beroep aange tekend tegen voormeld vonnis daterend van 20 juli 2005, waarin de eerste rechter op basis van de weerhouden motieven, die hier tevens als herhaald dienen te worden beschouwd, de hiernavolgende beschikkingen nam:

de ontvankelijkheid en gegrondheid van de eis;

de veroordeling van verwerende partij om aan eisende partij te betalen, de som van 1 189,19 euro uit hoofde van vergoeding voor de schade op 19 februari 2004 veroorzaakt aan de MS-kabel van eiseres, bedrag te vermeerderen met de vergoedende interesten tegen de wettelijke rentevoet op voormeld hoofdbedrag vanaf 19 februari 2004 tot de datum van dagvaarding;

de veroordeling van verwerende partij tot de gerechtelijke interesten tegen de wettelijke rentevoet op hogervermelde hoofdsom vanaf de datum van dagvaarding tot de dag van volledige vereffening en tot alle gedingkosten, deze laatste tot heden begroot op 107,70 euro voor rolrecht en dagvaarding en 178,48 euro rechtsplegingsvergoeding voor eisende partij;

de voorlopige tenuitvoerlegging van huidig vonnis.

2. Standpunten van partijen in graad van beroep

Appellante besluit tot:

de toelaatbaarheid en gegrondheid van het bestreden vonnis, derhalve de vernietiging van het vonnis a quo;

de ongegrondheid van de oorspronkelijke eis van geïntimeerde;

de verwijzing van geïntimeerde tot de kosten van beide instanties.

Geïntimeerde besluit tot:

de ontvankelijkheid doch ongegrondheid van het hoger beroep van appellante;

de bevestiging van het vonnis a quo;

de veroordeling van appellante tot de kosten van het geding.

3. Feitelijke gegevens van de zaak

Appellante voerde in februari 2004 wegeniswerken uit aan de Oostendsebaan te Middelkerke. Naar aanleiding van deze werken werd een MS-kabel, eigendom van geïntimeerde, beschadigd.

Volgens appellante werden voorafgaand aan de werken door geïntimeerde alle liggingsplannen opgevraagd en waren ze ook op de werf aanwezig hetgeen door geïntimeerde niet betwist werd.

Appellante zou volgens eigen bewering ook gepoogd hebben om op voorhand de kabels op het plan te lokaliseren, wat onmogelijk was voor de beschadigde kabel vermits deze zich niet bevond op de plaats zoals aangegeven op het plan, noch in de nabije omgeving ervan.

Op 19 februari 2004 beschadigde appellante bij het uitvoeren van de wegenwerken een MS-kabel, eigendom van geïntimeerde en dit door middel van een kraan.

Er werd door partijen een tegensprekelijke schadevaststelling opge maakt.

Op 13 april 2004 werd aan appellante gevraagd om tot betaling over te gaan van 1 189,19 euro als schade regeling.

De verzekeraar van appellante verklaarde niet aansprakelijk te zijn voor de schade omwille van het feit dat de geraakte kabel minstens 1 meter afweek van de plans.

De verzekeringsmaatschappij van geïntimeerde repliceerde hierop dat de oorspronkelijke ligging van de kabel oorspronkelijk niet in grote mate afweek van de plans maar dat de kabel meegetrokken was door de kraan zodat hij zich niet meer op zijn originele plaats bevond.

Op 29 december 2004 werd aan appellante een dagvaarding betekend om haar te veroordelen tot de betaling van de som van 1 189,19 euro te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 19 februari 2004 en vanaf datum dagvaarding te vermeerderen met de gerechtelijke interesten.

Appellante betwistte de vordering.

Bij vonnis daterend van 20 juli 2005 wordt appellante aansprakelijk gesteld voor de door geïntimeerde opgelopen schade. Hij oordeelde dat de stelling van appellante namelijk het

feit dat de beschadigde kabel op 2 tot 3 meter van de ligging volgens het liggingsplan lag en dan nog schuin, niet bewezen was, terwijl het anderszijds wel vaststond dat appellante nagelaten had om op voldoende wijze de kabel manueel op te sporen zodat zij in elk geval een fout begaan had.

Appellante kon zich met dit vonnis niet verzoenen en tekende beroep aan.

Geïntimeerde vordert in beroep de integrale bevestiging van het eerste vonnis.

III. Beoordeling

1. Nopens de procedure

1.1. Het aangevochten vonnis dateert van 20 juli 2005 terwijl appellante hoger beroep aantekent bij verzoekschrift neergelegd ter griffie daterend op 30 april 2004.

Het vonnis van de Vrederechter van het kanton Oostende werd niet betekend.

Het hoger beroep is aldus tijdig overeenkomstig art. 1051 Ger. W..

Appellante heeft ook de nodige hoedanigheid en belang zodat het beroep ontvankelijk is.

1.2. In het vonnis a quo vermeldt de Vrederechter ten onrechte dat het gewezen is in laatste aanleg. Het initieel door geïntimeerde gevorderde bedrag bedroeg 1 189,19 euro te vermeerderen met de vergoedende interesten van 19 februari 2004 tot 17 december 2004 (zijnde de datum van dagvaarding) hetzij in totaal 1 285,29 euro en werd in de loop van de procedure niet verminderd zodat het bedrag dat de aanleg bepaalt hoger is dan 1 240,00 euro. Het vonnis is dus weldegelijk appelabel.

2. Ten gronde

2.1. Appellante meent niet aansprakelijk te zijn voor de schade aan de kabel. Appellante is in het bijzonder gegriefd door het eerste vonnis om reden dat de eerste rechter geen rekening hield met het feit dat op de tegensprekelijke schadevaststelling duidelijk vermeld stond dat de be-

schadigde kabel in werkelijkheid op twee à drie meter lag van de ligging op het plan.

De vordering van geïntimeerde is buitencontractueel van aard, met andere woorden gesteund op de artikelen 1382-1383 B.W..

Aldus dient geïntimeerde het bewijs te leveren van de fout in hoofde van appellante, de door haar geleden schade en het oorzakelijk verband tussen beide.

Appellante heeft derhalve onvoldoende voorzorgsmaatregelen getroffen om de kabel door middel van het uitvoeren van peilingen of door het graven van dwarsleuven te lokaliseren. Deze nalatigheid had de beschadiging en de vastgestelde schade tot gevolg, dewelke zonder de door appellante begane onvoorzichtigheid zich niet zou hebben voorgedaan, zoals ze gebeurde. Deze fout staat in causaal verband met het ongeval en de daaruit voortvloeiende schade zodat de aansprakelijkheid van appellante vast staat.

2.2. Appellante meent dat geïntimeerde minstens medeaansprakelijk is voor de toegebrachte schade.

In het verslag van de tegensprekelijke schadevaststelling werd door de vertegenwoordiger van appellante vermeld dat de kabel na de beschadiging twee tot drie meter verwijderd ligt van de ligging van de plannen en evenmin in een wachtbuis ligt.

Hieruit kan echter niet met zekerheid afgeleid worden dat de kabel op diezelfde plaats gelokaliseerd was voor de beschadiging. Het betreft enkel een vaststelling van de plaats van de kabel nadat de beschadiging reeds plaatsgevonden had.

Deze vaststelling sluit helemaal niet uit dat de kabel door de graafwerken opgeschept werd door de kraan waardoor zij verplaatst werd. Deze verplaatsing bij de beschadiging kan niet uitgesloten worden. Er is geen zekerheid over de lokalisatie van de kabel voor de start van de graafwerken. Er is enkel duidelijkheid over de plaats waar deze zich bevond nadat

de beschadiging met de graafmachine gebeurd was.

Het feit dat de vertegenwoordiger van geïntimeerde op het verslag van de tegensprekelijke schadevaststelling niet geacteerd heeft dat de kabel werd verplaatst door de graafwerken, houdt niet in dat partijen akkoord waren over de plaats waar de kabel lag voor de aanvang van de werken.

Er kan aldus niet met zekerheid gesteld worden dat de lokalisatie van de kabel voor de aanvang van de werken minstens twee of drie meter afweek van de ligging op de plannen en zelfs niet dat deze op belangrijke wijze afweek van de ligging op de plannen.

Er kan evenmin gesteld worden dat de kabel meer kwetsbaar was omdat zij in tegenspraak met de plannen niet beschermd zou geweest zijn. Op grond van de tegensprekelijke vaststellingen blijkt dat de geraakte kabel gedeeltelijk beschermd was door dekpannen en gedeeltelijk door een buis. Zij was dus wel degelijk beschermd. Geïntimeerde heeft dus de nodige bescherming aangebracht.

Aan geïntimeerde kan geen enkele fout verweten worden, waardoor zij medeaansprakelijk zou zijn aan de aangerichte schade. Appellante is exclusief aansprakelijk voor de beschadiging aan de MS-kabel en de hieruit voortgevloede schade.

Het beroep van appellante dient te worden afgewezen als ongegrond en gelet op het feit dat er in beroep evenmin een cijfermatige betwisting gevoerd wordt, wordt het vonnis van de eerste rechter integraal bevestigd.

Terecht oordeelde de eerste rechter dat de schadebegroting diende aanvaard te worden.

2.6. Appellante dient als in het ongelijk gestelde partij tot de kosten van het beroep te worden veroordeeld welke aan haar zijde niet begroot dienen te worden gezien zij haar ten laste blijven.

De beslissing van de eerste rechter omtrent de gedingskosten in eerste aanleg wordt bevestigd.

OM DEZE REDENEN,

Wijzigende in graad van hoger beroep en op tegenspraak.

Verklaart het principaal en de incidentele beroepen ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt het vonnis van de eerste rechter in al zijn beschikkingen met inbegrip van de beslissing omtrent de gedingskosten in eerste aanleg.

...

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE KORTRIJK - 24 OKTOBER 2006

Magistraten: Vandenbulcke

Advocaten: mrs. Vandaele en Van Dorpe

DEMAK BVBA T/ GASELWEST CVBA

**Schade bij gebruiker •
Professionele schade •
Tegenstelbaarheid van de
voorwaarden • Geen vergoeding**

**Dommage chez l'utilisateur
• Dommage professionnel •
Opposabilité des conditions •
Absence d'indemnisation**

Wanneer door een beschadiging van de nulgeleider de netgebruiker schade lijdt, maar het enkel gaat om professionele schade, dient niet onderzocht te worden of de beschadiging werd veroorzaakt door een gebrek aan onderhoud in hoofde van de distributeur, vermits volgens het typereglement professionele schade niet voor vergoeding in aanmerking komt.

Si l'utilisateur du réseau subit un dommage exclusivement professionnel du fait d'une détérioration du conducteur neutre, il n'y a pas lieu d'examiner si celle-ci trouve son origine dans un défaut d'entretien imputable au distributeur. En effet, en vertu du règlement-type, les dommages professionnels ne sont pas indemnifiables.

‘...

Feiten en retroakten

Op 24.03.2002 doet zich schade voor aan de elektrische apparaten van BVBA Demak als gevolg van ‘een brand in een sterk vervuilde elektriciteitskast van Gaselwest’, aldus eisende partijen, als gevolg van het loskomen van de klem van de nulgeleider door de trillingen veroorzaakt door zwaar vervoer, waardoor deze oververhit raakt en uiteindelijk brandt, aldus Gaselwest.

Het uitvallen van deze nulgeleider veroorzaakt overspanning waardoor een aantal elektrische toestellen binnen BVBA Demak werden beschadigd. De nieuwwaarde van deze toestellen bedraagt 10 089,11 euro.

Een provisie wordt gevorderd van 2 500 euro en de aanstelling van een deskundige ten einde de uiteindelijk geleden schade te begroten.

Standpunten van partijen

Gaselwest stelt dat het loskomen van de nulgeleider in elk geval te wijten is aan een uitwendige kracht en niet

aan een gebrek aan onderhoud van de bewuste elektriciteitskast.

In elk geval was het typereglement voor de aftakking, het ter beschikking stellen en het afnemen van elektriciteit in laagspanning op datum van het schadegeval van toepassing. Blijkens dit reglement, dat tegenstelbaar is volgens cassatierechtspraak, dient schade aan de gebruiker slechts vergoed te worden in geval zij het gevolg is van een fout van de elektriciteitsverdelers.

Bovendien en vooral is daar een beperking in de te vergoeden schade, met name enkel de lichamelijke schade en de materiële schade aan de goederen uitsluitend gebruikt voor privé-doeleinden na aftrek van een vrijstelling.

Bovendien voorziet de verzekeringsovereenkomst zelf een afstand van verhaal t.a.v. de nutsbedrijven waartegen de schadelijder zelf geen verhaal kan voeren.

Het recente Technisch Reglement Elektriciteit (BS 31.07.2002) legt ten slotte een middelenverbintenis op

inzake de te leveren spanning op een aansluitingspunt zodat alleen foutaansprakelijkheid kan worden ingeroepen terwijl geen enkele fout bewezen wordt.

Eisende partijen achter Gaselwest aansprakelijk voor de schade hetzij omdat zij nalatig is geweest bij de installatie en/of het onderhoud van de elektriciteitskast, hetzij als bewaker van een klaarblijkelijk gebrekkige zaak: het is de taak van Gaselwest om als goede huisvader te zorgen dat het vallen van de nulgeleider, behoudens ernstige gevallen van overmacht die zij dient te bewijzen, niet mogelijk is. Zwaar vervoer valt duidelijk niet onder overmacht. Indien zij, wetende dat bij het eerste loskomen van de nulgeleider zware schade wordt toegebracht aan derden, dan is dit niet enkel nalatigheid maar zelfs een zware fout die zij met kennis van zaken heeft begaan, en dus gelijk te stellen met opzet. Het lijdt geen twijfel dat verweerster hiervoor aansprakelijk is.

Het technisch Reglement waarnaar Gaselwest verwijst is niet van toepas-

sing want dateert van na het schadegeval.

Demak heeft in elk geval geen afstand van verhaal gedaan t.a.v. Gaselwest: het eenzijdige reglement volstaat daartoe niet.

Ook het argument dat materiële schade aan goederen die voor professionele doeleinden worden gebruikt uitgesloten is, dient afgewezen gezien het opnieuw gebaseerd is op het eenzijdig reglement. De exoneratie zou trouwens niet slaan op de aansprakelijkheid als bewaker van een gebrekkige zaak.

Beoordeling

Door eisende partijen wordt niet betwist dat het type reglement voor de aftakking, het ter beschikking stellen en het afnemen van elektriciteit in laagspanning reeds in voege was op het ogenblik waarop het schadegeval zich voorgedaan heeft.

Het verweer op dit punt beperkt zich immers tot het stellen dat dit eenzijdig reglement nooit aanvaard noch voorgelegd werd aan eisende partijen, in tegenstelling tot het verweer met betrekking tot het Technisch Reglement waarvan gesteld wordt dat dit nog niet in voege was.

Op de rechtsverhouding tussen partijen is het Algemeen Reglement voor de aftakking, de terbeschikkingstelling en de afname van elektriciteit in laagspanning wel degelijk van toepassing. Dit reglement is tegenstelbaar aan de eigenaar van het op het distributienet aangesloten gebouw.

Cass. 4 december 2000, Arr. Cass. 2000, p. 1904

‘Overwegende dat, gelet op het feit dat de elektriciteitsdistributeur een openbare dienst verleent, de voorwaarden voor de levering van elektriciteit van reglementaire aard zijn; dat zij dus onmiddellijk kunnen worden tegengeworpen aan de eigenaar van een op het distributienet aangesloten gebouw;

Dat het middel, nu het betoogt dat die eigenaar zijn wil te kennen moet geven om een leveringsovereen-

komst te sluiten en zich persoonlijk jegens de elektriciteitsdistributeur te verbinden, faalt naar recht;’

Dit reglement voorziet onder V; VOORWAARDEN INZAKE HET TER BESCHIKKING STELLEN EN HET AFNEMEN’ VAN I ELEKTRISCH VERMOGEN, 2. Aansprakelijkheid

‘... zal de verdeler aansprakelijk zijn voor onderbrekingen en variaties in spanningen en frequentie, in zoverre de klant het bewijs levert van een fout, van schade en van het oorzakelijk verband tussen beide.’

Zelfs indien een fout, de schade en het oorzakelijk verband tussen beide kan aangetoond worden door de schadelijdende partijen dan nog geldt m.b.t. de schadevergoeding:

‘De verdeler is slechts gehouden tot het vergoeden van de lichamelijke schade en, onder aftrek van een vrijstelling van 245 EUR per benadeelde van de materiële schade aan goederen, welke uitsluitend gebruikt worden voor privédoeleinden.’

De rechtbank dient zich derhalve zelfs niet uit te spreken of de brand in de elektriciteitskast veroorzaakt werd door het feit dat deze laatste niet of onvoldoende onderhouden werd door Gaselwest (bewering van eisende partijen) of deze veroorzaakt werd door het loskomen van een klem (bewering van Gaselwest) nu vaststaat dat de specifiek door eisende partijen geleden en gevorderde schade niet voor vergoeding in aanmerking komt gezien het om materiële goederen gaat die voor professionele doeleinden gebruikt worden. De gevorderde aanstelling van een deskundige voor het bepalen van de oorzaak van de brand in de elektriciteitskast wordt derhalve afgewezen.

Gelet op de afwijzing van de vordering op dit punt, dient de rechtbank de argumenten in ondergeschikte orde niet meer te ontmoeten en te beantwoorden.

De vordering wordt derhalve als ongegrond afgewezen.

Gerechtskosten

Eisende partijen worden veroordeeld tot de gerechtskosten in hoofde van verwerende partij.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Wijzende op tegenspraak,

Verklaart de vordering van de Federale Verzekeringen en van BVBA Demak ongegrond.

...’

COUR D'APPEL DE BRUXELLES - 4 DECEMBRE 2006

4ième Chambre

Magistrats : M. Wezel, président, MM. Dalcq et Huisman

Avocats : Me Schmitz loco Me Tallon, Me Lebrun loco Me Dujardin, Me Bernard, Me Mairesse loco Me Appelmanns

**SIBELGA C/
WINTERTHUR-EUROPE SA ET WEGEBO SA ET STIB ET SMEC SPRL**

Bris du siphon d'une canalisation de gaz souterraine • Obligation de localisation • Obligation de balisage • Responsabilité de l'entrepreneur

Beschadiging van de hevel (sifon) van een ondergrondse gasleiding • Lokalisatieplicht • Verplichting tot bebakening • Aansprakelijkheid van de aannemer

Méconnaît l'AR du 28 juin 1971 et sa circulaire interprétative et en cela commet une faute, l'entrepreneur qui, avant d'entamer des travaux à proximité d'installations souterraines de distribution de gaz, n'a pas correctement procédé au repérage et au balisage de celles-ci dans toute la zone du chantier.

De aannemer die, alvorens de werken aan te vatten in de nabijheid van ondergrondse installaties voor de distributie van gas, niet correct te werk is gegaan bij het lokaliseren en aanduiden ervan in de volledig werkzone, miskent het MB van 28 juni 1971 en haar interpreterende omzendbrief en begaat derhalve een fout.

‘...’

Les faits et les antécédents de la procédure:

Le 19 août 1997, une rupture de tige d'un siphon du réseau de distribution de gaz de l'association intercommunale Interga (actuellement dénommée Sibelga, ci-après appelée 'Sibelga') s'est produite au carrefour formé par l'avenue Louise et la rue du Bailli à Bruxelles, à la suite du passage d'un véhicule de terrassement appartenant à la SPRL Smec (ci-après appelée la 'Smec') et utilisé par la SA Joly (aux droits de laquelle se trouve actuellement la SA Wegebo - appelée ci-après 'Wegebo'), assurée en R.C. exploitation d'entreprise auprès de la SA Winterthur Europe Assurance ci-après appelée 'la Winterthur').

Cette fuite de gaz a notamment entraîné des perturbations au niveau du trafic des véhicules de la Société des Transports Intercommunaux de Bruxelles (ci-après appelée 'la Stib').

L'information répressive ouverte à la suite de cet incident a été classée sans suite.

Par acte du 22 janvier 1999, Sibelga a assigné la Winterthur et Wegebo devant le tribunal de première instance de Bruxelles, en réparation de son préjudice.

Par actes des 17 et 22 février 1999, la Stib a assigné la Smec et Wegebo devant le tribunal de première instance de Bruxelles en réparation de son préjudice.

Par jugement du 2 septembre 2003, le tribunal de première instance de Bruxelles a joint les deux causes et ordonné la réouverture des débats pour permettre aux parties de déposer des conclusions de synthèse et une traduction de certaines pièces de leur dossier.

Aux termes du jugement attaqué, le premier juge a, après avoir joint les causes, dit les demandes principales et incidentes en garantie recevables, et dit non fondée la demande de Sibelga contre la Winterthur et Wegebo ainsi que contre la Smec à l'encontre de laquelle elle avait étendu sa demande,

dit sans objet la demande incidente

en garantie formée par Winterthur et Wegebo contre Sibelga, dit non fondée la demande de la Stib contre la Winterthur et Wegebo, dit fondée la demande incidente en garantie formée par la Stib contre Sibelga et, en conséquence, a condamné celle-ci à payer à la Stib 3 442,89 EUR augmentés des intérêts.

Devant la cour, Sibelga sollicite la réformation du jugement attaqué et poursuit les mêmes fins que devant le tribunal, soit la condamnation de la Winterthur, Wegebo et Smec au paiement de 2 779,53 EUR augmentés des intérêts.

La Winterthur et Wegebo concluent en ordre principal au non fondement de l'appel principal de Sibelga et de l'appel incident de la Stib. A titre subsidiaire, elles forment un appel incident, sollicitant le partage de la responsabilité des dommages subis par la Stib en mettant la plus grande part à charge de Sibelga et la condamnation de celle-ci à les garantir des condamnations en principal, intérêts et frais, qui seraient mises à leur charge.

La Stib conclut au non fondement de l'appel principal. A titre subsidiaire, elle forme un appel incident, sollicitant la condamnation de Smec et Wegebo à lui payer 3 442,89 EUR (138 886 BEF) augmentés des intérêts.

Smec conclut au non fondement de l'appel principal et des appels incidents dirigés contre elle.

DISCUSSION:

1. Quant à la responsabilité du sinistre:

Les verbalisants donnent des faits la version suivante:

'Ce 19/08/97 vers 13 heures 05, nous avons été avertis qu'il y avait une importante odeur de gaz au coin de l'avenue Louise et de la rue du Bailli du côté de la maison portant le numéro 2. Nous envoyons immédiatement la société du gaz et les pompiers sur place.

Nous nous rendons également sur place et remarquons qu'une grue de la société 'Smec' a, avec sa roue arrière gauche, enfoncé le couvercle qui protège une conduite de gaz mère et a ainsi provoqué une fuite de gaz. La grue était conduite par Pirrera Giochino. Le voisinage, dans un rayon de 50 mètres, a directement été évacué. La circulation du tram a été arrêtée et les agents sur place ont empêché les passants de circuler dans ce rayon (...).

Les verbalisants ont également acté la déclaration orale du conducteur de la pelle hydraulique:

'l'intéressé nous a déclaré qu'il voulait commencer les travaux à la hauteur des voies de tram au coin de l'avenue Louise et de la rue du Bailli. A un certain moment il a senti la grue vaciller légèrement et immédiatement il a entendu le bruit du gaz qui s'échappait. Il a immédiatement arrêté la grue et demandé d'alerter les services de secours ainsi que la compagnie du gaz. Il affirme que le couvercle métallique de la vanne de la conduite de gaz se trouvait dissimulé sous une couche d'asphalte et

qu'il ne l'avait pas vu. En général les couvercles sont dégagés et marqués d'une croix rouge (nous avons en effet pu constater cela sur les couvercles se trouvant plus loin). Le couvercle n'a pas pu supporter le poids de la grue et a dès lors endommagé la connexion et la conduite de gaz (...).

Le 'constat amiable sans reconnaissance de responsabilité' signé le jour des faits par Wegebo et Sibelga, confirme la déclaration du conducteur de la pelle hydraulique selon lequel la taque qui recouvrait le siphon, était couverte d'asphalte.

Il n'est pas contesté que, conformément à l'arrêté royal du 28 juin 1971 déterminant les mesures de sécurité à prendre lors de l'établissement et l'exploitation des installations de distribution de gaz par canalisation, Wegebo a, avant d'entreprendre les travaux de voirie au carrefour litigieux, sollicité et reçu de Sibelga les plans de ses installations souterraines.

En revanche Sibelga reproche à Wegebo de ne pas avoir respecté les dispositions de l'arrêté royal précité et les directives d'interprétation qu'elle lui avait adressées le 25 mars 1997 (pièce 2 du dossier de Sibelga) alors que la lettre d'envoi, signée par Wegebo pour accusé de réception mentionne :

'il convient de tenir compte de la configuration générale des lieux, car des modifications de cotes par rapport aux points de repère peuvent s'être produites depuis l'établissement des plans à la suite notamment d'un changement de numérotation des immeubles, de travaux de voirie, de glissements de terrains ou d'autres événements dont nous n'avons pas été informés.

Nous attirons en outre votre attention sur les obligations que vous impose la réglementation existante, entre autres:

(...)

l'A.R. du 28 juin 1971 sur la distribution du gaz, articles 11 et 51.

Nous vous engageons à respecter les recommandations du 'Code de bon-

ne pratique pour la prévention des dégâts aux installations souterraines à l'occasion des travaux effectués à proximité de celles-ci' édicté par le Ministre des Travaux Publics.

Nous vous engageons, en outre, à respecter les recommandations reprises dans le feuillet 'Exécution de travaux à proximité d'installations de transport ou de distribution de gaz', joint pour mémoire à la présente (...) (pièce 2 du dossier de Sibelga).

Ce reproche est fondé en ce qu'il ressort des déclarations et constatations reproduites ci-dessus que Wegebo a manqué au respect:

1° des dispositions de l'arrêté royal du 28 juin 1971 en ce qu'il prescrit de '(...) prendre les mesures nécessaires en vue de garantir la sécurité et la bonne conservation des installations de gaz' (article 51), et

2° des directives d'interprétation dont elle a reçu la copie (cf. pièce 2 du dossier Sibelga) - notamment en ce que ces directives précisent :

'avant d'entreprendre ses travaux, l'entrepreneur doit procéder au repérage et au balisage des installations de gaz dans toute la zone du chantier, ainsi qu'au repérage à la main des branchements éventuels' (circulaire n°512-107 du Ministère des travaux publics, n°II.2),

'les travaux de terrassement doivent être exécutés très prudemment à proximité des installations de gaz (...) l'utilisation d'engins mécaniques de creusement et le passage d'engins lourds ne sont autorisés à proximité que moyennant la mise en place de dispositifs de sécurité appropriés' (ibid. n°II.3.2.1),

'si, pour une raison quelconque, les trapillons ou repères indiqués aux plans ne sont pas visibles, il y a lieu de prévenir l'entreprise gazière. Il importe en tout cas de déterminer par sondage l'emplacement exact des installations situées en dessous des trapillons à l'aide des données d'orientation figurant aux plans' (ibid. n° II.3.2.2).

Or Wegebo et la Winterthur ne dé-

montrent, ni n'allèguent que la taque recouvrant le siphon litigieux aurait été correctement balisée avant l'entame des travaux de terrassement et ce, contrairement aux autres taques (cf. rapport des verbalisants in fine de la déclaration du conducteur de l'engin).

En ne respectant pas les prescriptions de l'arrêté royal du 28 juin 1971 et de la circulaire n° 512-107, Wegebo a commis une faute.

Cette faute est en relation causale avec le sinistre, dès lors qu'il n'est pas douteux que si la taque avait été correctement balisée, le conducteur de l'engin n'aurait pas roulé dessus, entraînant le bris de la tige du siphon et la fuite de gaz.

La Winterthur et Wegebo soutiennent vainement que la responsabilité de cette dernière ne peut être engagée au motif que la taque était cachée sous de l'asphalte.

En effet, ainsi qu'il est dit ci-dessus, il appartenait à Wegebo avant d'entreprendre les travaux, de déterminer l'emplacement exact des canalisations de gaz et de procéder correctement au balisage, ce qu'elle n'a pas fait pour le siphon litigieux qui était cependant clairement indiqué sur les plans qui lui avaient été communiqués.

Se fondant sur le rapport de son expert (pièce 1 du dossier de la Winterthur), la Winterthur et Wegebo soutiennent également que la responsabilité du sinistre ne peut être imputée à cette dernière dès lors qu'il trouverait sa cause dans l'affaissement de la taque qui, en raison de la faiblesse de son installation, n'a pas résisté au passage de la pelle hydraulique comme elle n'aurait pas résisté au passage de n'importe quel véhicule lourd circulant, en temps normal, sur la bande de circulation qui surplombe la conduite de gaz et le siphon litigieux.

Cependant, la Winterthur et Wegebo ne sont pas crédibles lorsqu'elles soutiennent que la pelle hydraulique se déplaçait avenue Louise comme n'importe quel véhicule: au moment

du sinistre, le tronçon de l'avenue Louise sur lequel circulait l'engin était en chantier, ainsi qu'en attestent à suffisance:

la lettre du 19 mars 1997 par laquelle Wegebo a sollicité les plans de pose et de repérage des installations de gaz et d'électricité, qui définit son objet: 'travaux de réaménagement de la voirie et des abords du carrefour Bailli/Louise à 1050 Bruxelles' (pièce 1 du dossier de Sibelga),

le plan définissant l'aire des travaux, joint à cette lettre,

le fait que la pelle hydraulique a été louée pour être sur le chantier dès le lundi 18 août 1997 (pièces 1 à 3 du dossier de Smeç),

le 'constat amiable sans reconnaissance de responsabilité' qui mentionne 'profondeur de la fouille à l'endroit du sinistre: +/- 30 cm '.

Cette conclusion n'est pas éternuée par la déclaration du conducteur de la pelle hydraulique aux verbalisants (cf. 'l'intéressé nous a déclaré qu' il voulait commencer les travaux à la hauteur des voies de tram au coin de l'avenue Louise et de la rue du Bailli' (traduction)), dès lors que la notion de 'commencer les travaux' est imprécise et que si les travaux n'avaient pas été déjà entrepris à l'endroit où le sinistre s'est produit, le responsable de Wegebo n'aurait pas manqué de le préciser dans le 'constat amiable', ce qui n'est pas le cas.

Wegebo et son assureur ne prouvent nullement que la taque litigieuse aurait eu une faiblesse expliquant son affaissement;

Par ailleurs, Smeç - propriétaire de la pelle hydraulique louée avec son conducteur à Wegebo - ne peut être considérée comme responsable du sinistre, ni en tout, ni même en partie, dès lors d'une part que, ainsi qu'il est dit ci-dessus, le sinistre trouve sa cause dans le fait que Wegebo a manqué à l'obligation qui était sienne de procéder correctement au balisage et que, d'autre part, il ressort des éléments soumis à la cour que le conducteur de l'engin travaillait sous la direction

du chef de chantier de Wegebo.

En conséquence, Wegebo est seule responsable de la rupture de la tige du siphon et de la fuite de gaz qui en a suivi.

Par ailleurs, dès lors que le sinistre s'est produit non dans le cadre du déplacement de la pelle hydraulique sur la chaussée mais bien de son déplacement sur le chantier, la Winterthur est tenue de couvrir son assurée en exécution de la police R.C. exploitation d'entreprise intervenue entre elles et ce sous réserve de la franchise de 867 63 EUR (35 000 BEF).

Quant au dommage de Sibelga:

La Stib réclame la réparation du dommage qu'elle a subi en raison de l'immobilisation des trams à la suite du sinistre décrit ci-dessus.

Les parties ne contestent pas le lien de causalité entre ce dommage et la faute de Wegebo établie ainsi qu'il est dit ci-dessus, comme elles ne contestent pas le montant de ce dommage fixé à 3 442,89 EUR (138 886 BEF).

Quant aux dépens:

Ainsi qu'il ressort des pièces de la procédure, Wegebo soutient erronément que seule la citation du 17 février lui a été notifiée.

PAR CES MOTIFS,

LA COUR,

statuant contradictoirement,

Vu l'article 24 de la loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues en justice,

Dit l'appel principal et les appels incidents recevables et fondés dans la seule mesure ci-après,

Met le jugement attaqué à néant et,

Statuant par voie de dispositions nouvelles,

Condamne la SA Wegebo et la SA Winterthur Europe Europe Assurance à payer à l'association intercommunale coopérative Sibelga la somme de 2 779,53 EUR augmentée des intérêts compensatoires au taux légal depuis le 31 août 1997 jusqu'à ce jour et ensuite des intérêts moratoires jusqu'au parfait paiement;

Condamne la SA Wegebo et la SA Winterthur Europe Assurance à payer à la Société des Transports Intercommunaux de Bruxelles la somme de 3 442,89 EUR augmentée des intérêts compensatoires au taux légal depuis le 19 août 1997 jusqu'à ce jour et ensuite des intérêts moratoires jusqu'au parfait paiement;

Dit que du montant de ces condamnations à charge de la SA Winterthur doit être déduite la somme de 867,63 EUR ainsi que les intérêts y afférents.

Dit non fondées les demandes originaires en ce qu'elles étaient dirigées contre la SPRL SMEC,
...;

VREDEGERECHT TE HARELBEKE – 14 DECEMBER 2006

Magistraten: dbr. Henderickx

Advocaten: mr. Van den broecke loco mr. Segers, mr. Laperre loco mr. Delagrange

WVEM CVBA T/ BOUWWERKEN DENIS DERVEAUX BVBA

**Beschadiging van gasaansluiting •
Ingekapselde leiding •
Lokalisatieplicht • Privéterrein •
Verplichting van de aannemer •
Algemene zorgvuldigheidsplicht •
Onvoldoende lokalisatie**

**Domage au raccordement de
gaz • Conduite encastrée •
Obligation de localisation •
Terrain privé • Obligation de
l'entrepreneur • Obligation
générale de prudence •
Localisation insuffisante**

Een aannemer die op privéterrein een controleput moet uitschieten met een boorbamer, dient er rekening mee te houden dat er hoogstwaarschijnlijk leidingen in ingemetseld liggen. Wanneer de aannemer in deze omstandigheden geen liggingplans opvraagt en geen lokalisatie doet naar de aansluitingen, dan betekent dit een onvoorzichtigheid, minstens een gebrek aan voorzorg van de aannemer en is hij aansprakelijk bij het perforeren van de gasaansluiting.

Un entrepreneur qui doit démolir une chambre de visite sur un terrain privé à l'aide d'un marteau perforateur doit tenir compte de la présence probable de conduites encastrées. Lorsqu'en de telles circonstances, l'entrepreneur ne demande pas les plans de situation et ne procède à aucune localisation des raccordements, son comportement équivaut à une imprudence ou, pour le moins, à un manque de précaution, ce qui signifie qu'il sera tenu responsable en cas de perforation du raccordement de gaz.

‘...

Gelet op de artikelen van de taalwet van 15 juni 1935.

De raadslieden van de beide partijen hebben in Onze openbare terechtzitting van 12 oktober 2006 hun standpunten uiteengezet en hebben ieder ook een bundel neergelegd, waarvan de stukken werden ingezien.

De vordering is ingesteld geworden bij wijze van een dagvaarding, bete-

kend op 14 oktober 2005 door het ambt van gerechtsdeurwaarder Herman Van Valckenborgh, met standplaats te Kortrijk, kantoorhoudende aan de Oude Kasteelstraat nr. 6.

De vordering erin vervat strekt ertoe uit hoofde van een schadegeval verweerster te veroordelen in betaling ener bedrag van 922,42 Euro, meer vergoedende rente vanaf de datum van het schadegeval (8.2.2005) tot 14.10.2005 en van dan af de gerech-

telijke rente tot aan de algehele betaling - meer ook nog de gerechtskosten.

I.

De eiseres legt uit dat op 8.2.2005 zich een schadegeval voordeed ter gelegenheid van de werken die door de Bouwwerken Denis Derveaux werden uitgevoerd aan een woning gelegen te Harelbeke, Deerlijksesteenweg 36. Er diende

namelijk een aansluiting op de riole-ring geplaatst.

Bij de uitvoering van die werken heeft de aannemer de gasaansluiting geperforeerd met een breekhamer.

Er werd zoals gebruikelijk een proces-verbaal van tegensprekelijke vaststelling van de schade opge-maakt, welke ondertekend werd door de verwerende partij - er werd geen voorbehoud geformuleerd voor eventuele verantwoordelijkheid. De totale schade beliep 922,42 Euro en wordt trouwens alsdusdanig voor wat de cijfers betreft door verweer-ster niet betwist.

2.

Wanneer eiseres haar rechtsgrond bepaalt op basis van artikel 1382 en 1384 van het Burg. Wetboek stelt verweester dat in haar hoofde geen fout voorhanden is, minstens niet is bewezen.

Vooreerst wordt gesteld - onder meer door de verzekeraar van verweester - dat het schadegeval zich voordeed ter gelegenheid van verbouwings-werken aan een privéwoning en dat in het kader van die verbouwings-werken een nieuwe afvoerbuis langs de woning moest worden gelegd. Dat dan in opdracht van de architect en van de bouwheer de aannemer een oude gemetselde controleput moest uitschieten om een volledige nieuwe controleput te metselen. Dit uitschieten gebeurde met een boor-hamer en tijdens deze manipulatie werd een gasaansluiting, welke een halve meter diep gemetst zat in de controleput, met de boorhamer ge-perforeerd ... Dat hij niet gezocht heeft naar eventuele aanwezigheid van nutsleidingen, wordt wegge-wuifd met de stelling dat bij navraag de aannemer niet wijzer zou gemaakt zijn geworden ...

3.

Zoals hierboven gesteld is de vorde-ring gesteund op de buitencontractu-e aansprakelijkheid van de aanne-mer die een fout heeft gepleegd in oorzakelijk verband met de schade.

De fout is ook bepaalbaar op basis van een speciale wetgeving, artikelen 260 bis van het Arab en 192.02 van het Arei waarmee de onvoorzichtigheid van de aannemer is bewezen door te handelen zoals hij heeft ge-daan. Het is vaststaande rechtspraak dat cumulatief de aannemer eerstens de liggingsplans dient op te vragen - dan voorafgaandelijk lokalisatie van de kabels bewerkstelligen en niet mag werken met mechanische werk-tuigen binnen de zone van 50 cm vanaf de kabel.

Het is ook vaste rechtspraak dat ook deze verplichting gelden wanneer de aannemer werkt op een privéterrein.

Het wordt nu zekerlijk niet betwist dat de aannemer geen liggingsplan heeft aangevraagd en daarenboven geen lokalisatie heeft gedaan vooraf-gaandelijk aan de uitvoering van de werken.

Dat dit ook geldt als de werken op privéterrein worden uitgevoerd. De aannemer bevestigt dit trouwens, minstens via zijn verzekeraar, en stelt hiervoor dat het toch geen nut zou hebben gehad navraag te doen in-dien er in de kwestieuze controleput nutsleidingen dan wel en/of gaslei-dingen aanwezig waren!

Dat hij nochtans als aannemer en specialist terzake diende te weten dat speciaal bij het opmerken van een koker rekening moet worden ge-houden dat er hoogstwaarschijnlijk leidingen in geplaatst zijn ...

Overwegende dat daarenboven wan-neer thans wordt voorgehouden door verweester geen enkele fout te heb-ben gepleegd met de kwestieuze gas-leiding te doorboren met een boor-hamer, zelfde aannemer nochtans bij het ondertekenen van het proces-verbaal van tegensprekelijke vaststel-lingen der schade geen het minste voorbehoud werd geformuleerd ...

Dat dan ook omwille van een onvoor-zichtigheid minstens een gebrek aan voorzorg de schade aan de gasleiding werd veroorzaakt waardoor de fout in hoofde van de aannemer dan ook vaststaat en artikel 1382 Burgerlijk Wetboek toepassing vindt.

De vordering is derhalve gegrond.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

wijzende OP TEGENSPRAAK,

alle andere en meeromvattende of strijdige conclusies als niet terzake dienend van de hand wijzende.

Verklaart de vordering ontvankelijk en tevens gegrond.

...

...

TRIBUNAL DE COMMERCE DE BRUXELLES - 26 DECEMBRE 2006

8ième Chambre

Magistrats: M. Libiez, président, MM. Fielz et Martin

Avocats: Me Kaminski loco Me Silber et Me Sacré loco Me Durviaux

SIBELGA C/ EURO PIPELINES SERVICES SA

Bris de câble souterrain • Art. 232 et 260bis RGPT • Demande des plans • Obligation de localisation • Défaut de localisation

Beschadiging van ondergrondse kabel • Art. 232 et 260bis ARAB • Plaanvraag • Lokalisatieplicht • Geen lokalisatie

L'article 260 bis du RGPT impose à tout entrepreneur de demander les plans des installations souterraines sises dans la zone des travaux à effectuer. Cette obligation concerne tout type de travaux et pas uniquement les travaux de terrassement ou de pavage. L'entrepreneur qui ne demande pas les plans et ne localise pas les câbles souterrains contrevient à cet article et manque à son devoir de prudence.

L'article 232 du RGPT n'impose pas l'enfouissement des câbles à une profondeur minimale de 0,60 m lorsqu'en raison de circonstances particulières cette profondeur est irréalisable.

Artikel 260 bis ARAB verplicht elke aannemer om plannen op te vragen met betrekking tot de ondergrondse installaties dewelke zich bevinden in de zone waarin hij werken wil uitvoeren. Deze verplichting slaat op elk type van werken en dus niet enkel op grond- of graafwerken. De aannemer die geen plannen aanvraagt en de ondergrondse kabels niet lokaliseert, handelt in strijd met dit artikel en komt tekort aan zijn voorzichtigheidsplicht.

Artikel 232 ARAB verplicht niet dat de kabels op een diepte van 0,60m moeten worden ingegraven wanneer deze diepte door welbepaalde omstandigheden niet realiseerbaar is.

‘...

Attendu que la demanderesse Sibelga conclut qu'il plaise au tribunal de condamner la défenderesse à lui payer la somme de 10 765,69 EUR à titre de dommages et intérêts, montant à majorer des intérêts compensatoires calculés au taux légal depuis le 7 mai 2003, de 2 000 EUR à titre de remboursement de ses frais de défense, les intérêts judiciaires et les dépens, l'indemnité de procédure comprise, dans un jugement exécutoire par provision ;

Attendu que la défenderesse société Euro Pipelines Services conclut, quant à elle, au rejet de la demande, Sibelga restant tenue des dépens, c'est-à-dire en ce qui concerne la défenderesse, de l'indemnité de procédure; que la défenderesse fait une offre subsidiaire et nous demande

de la dire satisfaisante à hauteur de 1 076,57 EUR;

Attendu que le litige a trait à un sinistre survenu le 7 mai 2003 sur le tablier du pont situé rue du Bourdon qui enjambe le chemin de fer; que Euro Pipelines Services était chargé du placement d'une série de nouveaux abris bus sur le territoire de la commune de Uccle et, à l'occasion du placement de l'un d'entre eux, sur le pont de la rue du Bourdon, elle a perforé la gaine de protection d'un câble à haute tension appartenant à Sibelga; que Sibelga et Euro Pipelines Services ont rempli un constat d'accident, puis mis sur pied une expertise amiable de concert avec la compagnie d'assurance Axa qui couvre la responsabilité de Euro Pipelines Services (voir le procès-verbal d'évaluation des dommages du 29

août 2003 - pièce du dossier Sibelga);

Qu'à l'examen, il est apparu que le câble à haute tension était placé à une profondeur de 15;

Que la compagnie Axa a estimé que son assurée avait commis une faute la privant de sa garantie d'assurance et elle a refusé son intervention financière;

Que Sibelga fonde son action sur l'article 1382 du Code Civil; qu'elle impute la responsabilité du sinistre à Euro Pipelines Services laquelle aurait commis une faute en ne se faisant pas communiquer les plans - avant d'entamer ses travaux - ainsi que l'y oblige l'article 260 du RGPT;

Qu'il est établi 1) que la présence du câble souterrain était signalée, 2) que la défenderesse n'a effectué aucun sondage et 3) qu'elle n'a pris

aucune disposition pour localiser le câble dont elle connaissait l'existence (voir sa lettre - pièce n°11 du dossier Sibelga);

Que, dans le contexte ainsi circonscrit, Euro Pipelines Services a, indiscutablement, contrevenu à l'article 260 bis du RGPT et manqué à son obligation de prudence; qu'elle ne s'est pas comportée comme un entrepreneur normalement diligent;

Que la défenderesse plaide en défense que Sibelga n'aurait pas placé son câble à la profondeur réglementaire de 60 cm mais Sibelga lui rétorque - à bon escient - que la règle générale de l'article 232 du RGPT ne vaut que sauf circonstances particulières et que le pont de la rue du Bourdon ne permettait pas un enfouissement à la profondeur de 60 cm;

Que l'article 232 du RGPT porte, en effet, à cet égard, et très clairement que '... lorsque la profondeur d'enfouissement de 0 m 60 est irréalisable, la protection doit être constituée par une gaine continue en matériaux durables et résistants.', une exigence spécifique à laquelle Sibelga avait satisfait, en l'espèce (cf. supra);

Que Euro Pipelines Services objecte encore que Sibelga aurait pu alternativement placer son câble à haute tension sous le pont mais ces affirmations gratuites ne sont corroborées par aucun avis technique autorisé qui puisse servir de référence; que Euro Pipelines Services, qui est demanderesse sur son exception, échoue au plan de la preuve dont elle a la charge;

Que, contrairement à ce que Euro Pipelines Services soutient, l'obligation qui pèse sur les entrepreneurs en vertu de l'article 260 bis du RGPT concerne tout type de travaux et non pas respectivement les travaux de terrassement ou de pavage; que Euro Pipelines Services devait, en conséquence, s'enquérir - préalablement et impérativement - de la situation exacte du câble à localiser et, à cette fin, solliciter auprès de Sibelga la communication des plans;

Qu'en second lieu, Euro Pipelines Services critique l'importance du dommage vanté par Sibelga mais affine son argumentation, en plaidoirie, prétendant que, si les chiffres qui figurent dans le procès-verbal d'évaluation de dommages ne sont pas contestables, en revanche, l'incident ne justifiait pas le remplacement de 45 m de câble à haute tension;

Que, cette fois encore, le grief de Euro Pipelines Services n'est étayé par aucune pièce technique de référence; que Sibelga est, par contre, éminemment crédible lorsqu'elle explique qu'une réparation par soudeure était impossible sur le pont, précisément en raison de la faible profondeur d'enfouissement de son câble, qu'une soudure à cet endroit n'était pas envisageable, qu'il fallait opérer la jonction des câbles dans les règles de l'art et qu'elle prouve les réparations qu'elle a confiées à l'entrepreneur Callaert par la facture de ce dernier à hauteur de 7 760,30 EUR (+ les fournitures);

Que l'action aboutit à concurrence des montants principaux demandés (voir le décompte en pièce 8 du dossier Sibelga ainsi que les annexes);

PAR CES MOTIFS,

LA COUR,

statuant contradictoirement,

Reçoit l'action et la déclare fondée comme il suit;

Condamne la défenderesse à lui payer la somme de 10 765,69 EUR à titre de dommages et intérêts, à majorer des intérêts compensatoires calculés au taux légal depuis le 7 mai 2003 et de 500 EUR de remboursement de ses frais de défense;

déboute du surplus;

déboute Euro Pipelines Services de sa demande;

...;

ELEKTRICITEIT / ELECTRICITE

Federale Wetgeving / Législation fédérale

Wetten / Lois

Loi-programme du 22 décembre 2008 portant des dispositions diverses - Modification de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité / **Programmawet** van 22 december 2008 houdende diverse bepalingen - Wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, MB-BS, 29.12.2008 - Ed. 4, p. 68649

Loi de relance économique du 27 mars 2009 - Attribution d'une réduction sur la facture d'électricité / **Economische herstellwet** van 27 maart 2009 - Toekenning van een korting op de elektriciteitsfactuur, MB-BS, 07.04.2009, p. 25998

Loi du 6 mai 2009 portant des dispositions diverses - Modifications de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité / **Wet** van 6 mei 2009 houdende diverse bepalingen - Wijzigingen van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, MB-BS, 19.05.2009, p. 37860

Loi-programme du 17 juin 2009 - Modification de la loi relance économique du 27 mars 2009 / **Programmawet** van 17 juni 2009 - Wijziging van de economische herstellwet van 27 maart 2009, MB-BS 26.06.2009, p. 43988

Arrêtés Royaux / Koninklijke besluiten

AR du 31 octobre 2008 modifiant l'arrêté royal du 16 juillet 2002 relatif à l'établissement de mécanismes visant la promotion de l'électricité produite à partir des sources d'énergie renouvelables / **KB** van 31 oktober 2008 tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 juli 2002 betreffende de instelling van mechanismen voor de bevordering van elektriciteit opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen, MB-BS, 14.11.2008 - Ed. 3, p. 60966

AR du 27 mars 2009 modifiant l'arrêté royal du 24 mars 2003 fixant les modalités de la cotisation fédérale destinée au financement de certaines obligations de service public et des coûts liés à la régulation et au contrôle du marché de l'électricité / **KB** van 27 maart 2009 tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 maart 2003 tot bepaling van de nadere regels betreffende de federale bijdrage tot financiering van sommige openbare dienstverplichtingen en van de kosten verbonden aan de regulering van en contrôle op de elektriciteitsmarkt, MB-BS, 31.03.2009 - Ed. 3 p, 25242

AR du 15 mai 2009 relatif à l'attribution d'une réduction sur la facture d'électricité / **KB** van 15 mei 2009 houdende toekenning van een korting op de elektriciteitsfactuur, MB-BS, 28.05.2009, p. 39059

AR du 28 juin 2009 relatif à l'application automatique de prix maximaux pour la fourniture d'électricité et de gaz naturel aux clients protégés résidentiels à revenus modestes ou à situation précaire / **KB** van 28 juni 2009 betreffende de automatische toepassing van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit en aardgas aan de beschermde residentiële afnemers met een laag inkomen of in een onzekere situatie, MB-BS, 01.07.2009 - Ed. 2, p. 45225

Arrêtés Ministériels/Ministeriële Besluiten

AM du 24 décembre 2009 imposant des conditions de prix et de fourniture pour l'approvisionnement en 2010 et en 2011 du réglage secondaire par différents producteurs / **MB** van 24 december 2009 houdende het opleggen van prijs- en leveringsvoorwaarden voor het leveren in 2010 en 2011 van de secundaire regeling door verschillende producenten, MB-BS, 31.12.2009 - Ed. 2, p. 82842

Vlaams Gewest/Région flamande

Decreten/Décrets

Decreet van 12 december 2008 houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij - Wijziging van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt / **Décret** du 12 décembre 2008 portant diverses mesures en matière d'énergie, d'environnement, de travaux publics, d'agriculture et de pêche BS-MB, 04.02.2009, p. 7755

Decreet van 8 mei 2009 tot wijziging van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt / **Décret** du 8 mai 2009 modifiant le décret du 17 juillet 2000 relatif à l'organisation du marché de l'électricité, BS-MB, 26.06.2009 - Ed. 2 p. 44102

Besluiten/Arrêtés

Besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 november 2003 tot vaststelling van de nadere regels voor de toekenning en de verrekening van de gratis elektriciteit voor huishoudelijke afnemers / **Arrêté** du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 14 novembre 2003 fixant les règles détaillées en vue de l'attribution et des décomptes d'électricité gratuite au profit de clients domestiques, BS-MB, 18.04.2008 - Ed. 2, p. 20992

Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen / **Arrêté** du Gouvernement flamand du 5 juin 2009 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 5 mars 2004 favorisant la production d'électricité à partir des sources d'énergie renouvelables, BS-MB, 16.09.2009, p. 62404

Besluit van de Vlaamse Regering van 18 september 2009 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2007 inzake de openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik, het besluit van de Vlaamse Regering van 11 januari 2008 houdende de invoering van het energieprestatiecertificaat residentiële gebouwen bij verkoop en verhuur en de uitvoering van de energieaudit, het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2008 tot toekenning van premies voor het uitvoeren van energiebesparende investeringen in woongebouwen, het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2008 houdende de invoering van het energieprestatiecertificaat niet-residentiële gebouwen bij verkoop en verhuur en het besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2009 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 maart 2005 tot vaststelling van de eisen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen / **Arrêté** du Gouvernement flamand du 18 septembre 2009 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 2 mars 2007 relatif aux obligations de service public en vue de promouvoir l'utilisation rationnelle de l'énergie, l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 janvier 2008 instaurant le certificat de performance énergétique pour bâtiments résidentiels en cas de vente et de location et portant l'exécution de l'audit énergétique, l'arrêté du Gouvernement flamand du 9 mai 2008 octroyant des primes à l'exécution d'investissement économes d'énergie dans des bâtiments d'habitation, l'arrêté du Gouvernement flamand du 5 décembre 2008 instaurant le certificat de performance énergétique pour bâtiments non-résidentiels en cas de vente et de location et l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 mars 2005 établissant les exigences en matière de performance énergétique et de climat intérieur des bâtiments, BS-MB, 10.12.2009, p. 76723

MB van 17 februari 2009 inzake de rapportering van de elektriciteitsdistributienetbeheerders betreffende de uitvoering van hun REG-actieplannen BS-MB, 10.03.2009, p. 21201

Région wallonne/Waals Gewest

Arrêtés/Besluiten

Arrêté du Gouvernement wallon du 6 novembre 2008 relatif à l'obligation de service public imposée aux gestionnaires de réseaux de distribution en termes d'entretien et d'amélioration de l'efficacité énergétique des installations d'éclairage public / **Besluit** van de Waalse Regering van 6 november 2008 betreffende de openbare dienstverplichting opgelegd aan de distributienetbeheerders inzake het onderhoud en de verbetering van de energetische efficiëntie van de openbare verlichtingsinstallaties, MB-BS, 02.12.2008, p. 63251

Arrêté du Gouvernement wallon du 8 janvier 2009 portant diverses modifications relatives à la production d'électricité produite au moyen de sources d'énergie renouvelables ou de cogénération / **Besluit** van de Waalse Regering van 8 januari 2009 houdende diverse wijzigingen betreffende de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen of warmtekrachtkoppeling, MB-BS, 29.01.2009, Ed. 2 p. 6887

AM du 5 novembre 2008 modifiant l'arrêté ministériel du 21 mai 2008 définissant le modèle de rapport de réunion de la Commission locale d'avis de coupure de gaz et d'électricité et abrogeant l'arrêté ministériel du 24 avril 2007 / **MB** van 5 november 2008 tot wijziging van het ministerieel besluit van 21 mei 2008 tot bepaling van het model van vergaderingsverslag betreffende de plaatselijke commissie inzake bericht van gas- en stroomonderbreking en tot opheffing van het ministerieel besluit van 24 april 2007, MB-BS, 14.11.2008 - Ed. 3, p. 61017

Gas / Gaz

Federale wetgeving / Législation fédérale

Wetten / Lois

Loi du 10 septembre 2009 portant modification de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations / **Wet** van 10 september 2009 tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, MB-BS, 08.12.2009 - Ed. 2, p. 76314

Arrêtés Royaux/Koninklijke Besluiten

AR du 28 juin 2009 relatif à l'application automatique de prix maximaux pour la fourniture d'électricité et de gaz naturel aux clients protégés résidentiels à revenus modestes ou à situation précaire / **KB** van 28 juni 2009 betreffende de automatische toepassing van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit en aardgas aan de beschermde residentiële afnemers met een laag inkomen of in een onzekere situatie, MB-BS, 01.07.2009 - Ed. 2, p. 45225

Région de Bruxelles-Capitale / Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Ordonnances/Ordonnanties

Ordonnance du 30 avril 2009 modifiant l'ordonnance du 16 juillet 1998 relative à l'octroi de subsides destinés à encourager la réalisation d'investissements d'intérêt public et l'ordonnance du 19 juillet 2001 relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles-Capitale / **Ordonnantie** van 30 april 2009 tot wijziging van de ordonnantie van 16 juli 1998 betreffende de toekenning van subsidies om investeringen van openbaar nut aan te moedigen en de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, MB-BS, 05.05.2009, p. 35108

Région wallonne/Waals Gewest

Arrêtés/Besluiten

Arrêté du Gouvernement wallon du 23 avril 2009 désignant l'intercommunale ALG en tant que gestionnaire de réseau de distribution de gaz naturel sur le territoire de la commune de Waimes / **Besluit** van de Waalse Regering waarbij de intercommunale ALG als aardgasdistributienetbeheerder voor het grondgebied van de gemeente Waimes aangewezen wordt, MB-BS, 18.05.2009, p. 37734

31

iuvis

